

CEDPL

SOUTH EASTERN UNIVERSITY OF SRI LANKA

INTRODUCTION TO POLITICS -11 POLITICAL STRUCTURES

BACHELOR OF ARTS (EXTERNAL - GENERAL)
ACADEMIC YEAR- 2014/2015
YEAR -1, SEMESTER-11

CENTRE FOR EXTERNAL DEGREES AND PROFESSIONAL LEARNING

M.M.FAZIL

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அத்தியாயம் - 1

அரசாங்கத்தின் கியல்பு

உள்ளடக்கம்

1.1	அறிமுகம்	2
1.2	அரசாங்கம் என்பதன் பொருள்	2
1.3	அரசும் அரசாங்கமும்	3
1.4	அரசாங்கமும் ஏனைய சமூக ஒழுங்கமைப்புக்களும்	4
1.5	அரசாங்க அதிகாரம்	4
1.6	அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படும் முறைகள்	5
1.7	அரசாங்கத்தின் அதிகாரப் பிரயோகக் கருவிகள்	6
1.8	அரசாங்கத்தின் வடிவங்கள் / வகைகள்	6
1.9	அரசாங்க அமைப்புக்கள்	7
	உசாத்துணை	8
	பயிற்சி வினாக்கள்	8

திறவுச் சொற்கள்:

அரசாங்கம், அதிகாரம், முடியாட்சி, குடியரசு, ஜனநாயகம்

எதிர்பார்க்கக் கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தைக் கற்றதன் பின்னர் மாணவர்கள்

- அரசு மற்றும் அரசாங்கம் ஆகிய எண்ணக்கருக்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- அரசாங்கத்தின் அதிகாரம், அதன் பிரயோக முறைகள் தொடர்பான வழிமுறைகளை அறிந்து கொள்வர்.
- உலகிலுள்ள அரசாங்க வடிவங்களை அடையாளம் காணும் திறனைப் பெற்றுக் கொள்வர்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

1.1 அறிமுகம்

அரசியல் விஞ்ஞான ஆய்வில் இடம்பெறும் பல்வேறு விடயங்களுள் அரசாங்கம் பற்றிய எண்ணக்கரு முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றது. அரசியல் விஞ்ஞானத்தின் மைய அம்சமாக விளங்கும் ‘அரசு’க்கு இருப்பு மற்றும் இயக்கத்தன்மையினை வழங்கும் ஒரு உறுப்பே அரசாங்கமாகும். இதன்படி அரசாங்கமின்றி அரசின் இருப்பு சாத்தியமற்றதாகும். இவ்வரசாங்கம் பற்றிய அடிப்படையான விடயங்களை இவ்வத்தியாயத்தில் காணலாம்.

1.2 அரசாங்கம் என்பதன் பொருள்

அரசாங்கம் என்பது ஒரு அரசு கொண்டிருக்க வேண்டிய அடிப்படைக் கூறுகளுள் ஒன்றாகும். இது அரசின் அரசியல் தளத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றது. இவ்வரசாங்கம் இன்றி அரசு இருக்க முடியாது. இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவதாயின், அரசு எனும் கப்பலைச் செலுத்தும் மாலுமியே அரசாங்கமாகும். பேராசிரியர் அப்பாத்துரை “அரசின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றும் ஒரு கருவியாக” அரசாங்கத்தை விளக்குகின்றார். சீ.எப். ஸ்ரோங் எனும் அரசியல் விஞ்ஞானி அரசாங்கத்தை “சட்டத்தை இயற்றி அதனை அமுல்படுத்துவதற்குத் தேவையான அரசின் அதிகாரத்தைப் பெற்ற ஒரு அமைப்பு” என குறிப்பிடுகின்றார்.

அரசின் விருப்பங்களை வடிவமைத்தல், வெளிப்படுத்துதல் மற்றும் அமுல்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளை அரசாங்கம் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அரசாங்கம் அரசின் கருவி என்ற அந்தஸ்த்தினைப் பெறுகின்றது. ஒரு சமூகத்தின் ஒழுங்கமைப்புக் கூட அரசாங்கத்துடன் தொடர்புபடுத்தியே நோக்கப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு சமூகம் அரசாங்கம் என்ற கட்டுக்குள் வாழ்வதன் மூலம் அச்சமூகம் நாகரீகமடைந்த ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமூகம் என்ற பெயரினைப் பெறுகின்றது. அரசாங்கங்களின் தன்மையினை அடிப்படையாகக் கொண்டே நவீன அரசு வகைப்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அதாவது ஒரு அரசில் காணப்படும் அரசாங்க வடிவமே அவ்வரசின் தன்மையினை நிர்ணயிக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக முன்னாள் சோவியத் ரஸ்யாவில் 1917இல் நிறுவப்பட்ட சோவியத் சோசலிச அரசாங்கத்தின் தன்மையினை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவ்வரசு சோசலிச அரசு என அடையாளப்படுத்தப்பட்டது.

இன்றைய நவீன அரசாங்கங்கள் சட்டம், நிர்வாகம், நீதி ஆகிய முக்கிய பணிகளை நிறைவேற்றத்தக்கதாக சட்டத்துறை, நிர்வாகத்துறை, நீதித்துறை ஆகிய முக்கிய மூன்று பிரதான துறைகளைக் கொண்டு செயற்படுகின்றது. இவ்வகையான அரசாங்கங்கள் அரசின் நோக்கத்தினை செயற்படுத்தத்தக்க அதிகாரத்தினைக் கொண்டிருப்பதோடு பலப்பிரயோகம், ஒப்பந்தம், தண்டனை வழங்குதல் ஆகிய முறைகள் மூலம் அவ்வதிகாரத்தினைச் செலுத்துகின்றது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

1.3 அரசும் அரசாங்கமும்

நடைமுறையில் அரசும் அரசாங்கமும் ஒன்றுக்கொன்று பதிலீடாகப் பயன்படுத்தப்படுவதுண்டு. இங்கிலாந்தின் ஸ்டுவார்ட் மன்னன், பிரான்சில் 14ம் லூயி ஆகியோர் அரசாங்கத்திற்கும் அரசிற்கும் இடையே எவ்வித வேறுபாட்டினையும் காணவில்லை. 19ம் நூற்றாண்டில் ஜோன் லொக் என்பவரே முதன் முதலாக அரசினையும் அரசாங்கத்தினையும் வேறுபடுத்துவதற்கான முயற்சியினை எடுத்திருந்தார். இதன்படி அரசும் அரசாங்கமும் வேறுபடும் விதத்தினைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

1. **அமைப்பு** அரசு என்பது ஆள்புலம், மக்கள் கூட்டம், அரசாங்கம் மற்றும் இறைமை ஆகிய நான்கு கூறுகளைக் கொண்டு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதாகும். ஆனால் அரசாங்கம் என்பது அவ்வரசின் ஒரு பகுதி மட்டுமே ஆகும்.
2. **அதிகாரம்** அரசுக்கு இறைமை அதிகாரம் உண்டு. அரசாங்கத்திற்கு அவ்வதிகாரம் இல்லை. அரசு ஒப்படைக்கும் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தினையே அரசாங்கம் பெறுகின்றது.
3. **நிரந்தரத்துவம்** அரசு என்பது நிரந்தரமான என்றும் தொடரும் அமைப்பாகும். ஆனால் அரசாங்கமானது தற்காலிகத் தன்மையுடைய உடையதாகும். அரசினை காலத்திற்குக் காலம் மாற்றியமைக்க முடிவதில்லை. ஆனால் அரசாங்கத்தினை மக்கள் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றியமைக்க முடியும்.
4. **தன்மை** அரசு என்பது கருத்தை ஒட்டியதாகும். அதாவது எண்ணக்கரு ரீதியானதாகும். அது புலனுணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். அது ஒரு இலட்சிய மாதிரியாகும். ஆனால் அரசாங்கம் காட்சிப் பொருள் சார்ந்த ஒரு திட அமைப்பாகும். அது நடைமுறைச் செயற்பாடுடைய உயிருள்ள நிறுவனமாகும்.
5. **உறுப்புரிமை** ஓர் அரசில் வாழும் சகலரும் அவ்வரசின் உறுப்பினர்களாவர். ஆனால் அவர்களுள் ஒரு பகுதியினர் மட்டுமே அரசாங்கத்தின் உறுப்பினர்களாவர்.
6. **ஆள்புலம்** அரசின் இருப்புக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆள்புலம் இன்றியமையாததாகும். ஆனால் அரசின் ஆள்புலத்திற்கு வெளியேயும் அரசாங்கம் இருப்புக் கொள்ள முடியும்.
7. **கிளர்ச்சி** அரசுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி அல்லது புரட்சிகளை மேற்கொள்ள முடியாது. ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக மக்கள் கிளர்ந்தெழ முடியும். கிளர்ச்சிகள், புரட்சிகள் மூலம் உலகில் பல அரசாங்கங்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

8. பிரதிநிதித்துவம் அரசு முழுச்சமூகத்தினையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றது. ஆனால் அரசாங்கமானது குடிகளின் ஒரு பகுதியினரின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அரசியல் நிறுவனமாகும்.

1.4 அரசாங்கமும் ஏனைய சமூக ஒழுங்கமைப்புக்களும்

சமூகத்தில் காணப்படும் பல்வேறு சமூக ஒழுங்கமைப்புக்களின் பாற்பட்டதே அரசு, அரசாங்கம் மற்றும் இதர நிறுவனங்களாகும். எனினும் இவை ஒவ்வொன்றும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்டதாகும். இங்கு அரசும் அரசாங்கமும் எவ்விதம் வேறுபடுகின்றதோ, அவ்விதம் அரசாங்கமும் ஏனைய சமூக நிறுவனங்களும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபடுகின்றன. அரசாங்கத்தினைப் பொறுத்தவரையில் அது அரசின் பிரதிநிதியாகத் தொழிற்படும் தத்துவத்தினைப் பெற்றுள்ளதுடன், அரசு ஒப்படைக்கின்ற அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிக்கும் தனியுடைமை பெற்ற தாபனமாகவும் அது விளங்குகின்றது. ஜனநாயகத்தில் அரசாங்கங்கள் கொண்டிருக்கும் சட்ட முறைத் தன்மைக்கு ஏற்ப அதன் நிலை இதர சமூக ஒழுங்கமைப்புக்களிலிருந்து உயர்ந்ததாகும்.

சமூகத்தில் செயற்படும் ஏனைய சமூக ஒழுங்கமைப்புகளுக்கு அரசின் அங்கீகாரம் எவ்விதம் அவசியமானதோ, அவ்விதம் அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரமும் அவசியமாகும். இங்கு அரசாங்கம் வழங்குகின்ற அங்கீகாரமே நடைமுறையில் அரசின் அங்கீகாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதன்படி ஏனைய சமூக நிறுவனங்கள் அரசு மற்றும் அரசாங்கக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டதாகும். அரசாங்கம் பொது நன்மைக்காகச் செயற்படும் ஒரு நிறுவனமாகும். ஜனநாயகத்தில் இவ்விடயத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஏனைய சமூக ஒழுங்கமைப்புகள் ஒட்டுமொத்த பொது நோக்கின் அடிப்படையில் செயற்பட வேண்டும் என்ற நியதியினைப் பெற்றிருப்பதில்லை. அத்துடன் அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிப்பதற்கு பொலிஸ் மற்றும் சிவில் சேவை ஆகிய நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட கருவிகளைப் பயன்படுத்துகின்றது. ஆனால் இத்தன்மையினை ஏனைய சமூக அமைப்புக்கள் பெறுவதில்லை. இந்தவகையில் அரசாங்கமும் ஏனைய சமூக ஒழுங்கமைப்புகளும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்டவை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

1.5 அரசாங்க அதிகாரம்

அரசானது தனது இறைமை அதிகாரத்தினை அரசாங்கத்தின் மூலம் பிரயோகிக்க வருவதிலிருந்து, அரசினால் பல அதிகாரங்கள் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. இவ்விதம் அரசினால் ஒப்படைக்கப்பட்டு அரசாங்கங்களினால் செயற்படுத்தப்படும் அதிகாரத்தினையே அரசாங்க அதிகாரம் என்பர். ஜனநாயக ஆட்சி முறையில் அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் அரசியல் திட்டத்தில் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். இங்கு அரசியல் திட்டத்தில் இடம்பெறும் வரையறைகளுக்குட்பட்டே அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிக்கின்றது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அரசாங்கமானது அரசின் அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிக்கத் தக்கதான கருவிகளையும் (காவந்துறை, சிவில் சேவை) தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இக்கருவிகளைக் கொண்டு பலப்பிரயோகம், ஒப்பந்தம் மற்றும் தண்டனை வழங்கல் ஆகிய முறைகளினூடாக அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிக்க வருகின்றது. இதன்படி தடைகளையும் உத்தரவுகளையும் பிரயோகித்தல், மக்களை அதிகாரத்தினால் பணியவைப்பதற்கு தூண்டுதல் போன்ற வழிகளிலினூடாகவும் அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிக்கின்றது.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவரின் வாக்களிக்கும் உரிமையினை இரத்துச் செய்தல், அரசு பதவிகளை வழங்குவதைத் தவிர்த்தல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். எனினும் அரசாங்கமானது எப்போதும் பலவந்தப்படுத்தல் மூலமே அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிக்க வேண்டும் என்பதல்ல. மாறாக உடன்பாடு, சம்மதம், பேச்சுவார்த்தை போன்ற உடன்பாட்டு முறைகளினூடாகவும் அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிக்க முடியும். உதாரணமாக மக்களின் சுயவிருப்பினைப் பெற்று சட்டத்தினை அமுல்படுத்துவதைக் குறிப்பிடலாம்.

1.6 அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படும் முறைகள்

அரசு ஒப்படைக்கும் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தினைக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்கமானது தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தினை பின்வரும் மூன்று முறைகளினூடாகப் பிரயோகிக்கின்றது.

1. பலப்பிரயோகம்

அரசின் அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படும் முறைகளுள் பிரதானமானது பலப்பிரயோகமாகும். மக்கள் அரசுக்கு அடிபணிந்து செயற்படுவதற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாகவும் பலப்பிரயோகம் அமைந்துவிடுகின்றது. அதாவது அரசு தனக்கிருக்கும் இறைமை எனும் எல்லையற்ற அதிகாரத்தினைக் கொண்டு மக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலைக் கொண்டிருப்பதனாலேயே மக்கள் அதற்கு அடிபணிகின்றனர்.

2. ஒப்பந்தம்

அரசின் அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படும் மற்றயதொரு வழிமுறையாக ஒப்பந்தம் உள்ளது. அரசாங்கங்களுக்கு மத்தியில் அல்லது அரசாங்கத்திற்கும் ஏனைய நிறுவனங்களுக்கும் இடையில் அல்லது அரசாங்கத்திற்கும் இதர சமூகக் குழுக்களுக்கும் இடையில் காணப்படும் ஒப்பந்தங்கள் அரசின் அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படும் ஆற்றினை வெளிப்படுத்துகின்றது.

3. தண்டனை வழங்கல்

அரசின் அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படும் மற்றய பிரதான வழிமுறை தண்டனை வழங்கலாகும். இதன்படி அரசின் இறைமை அதிகாரத்தினை நடைமுறைப்படுத்தும் சட்டரீதியான உரிமையாளர் என்றவகையில் அரசாங்கம்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

பல்வேறு தடைகளை தேவையான போது நடைமுறைப்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்றுள்ளது.

1.7 அரசாங்கத்தின் அதிகாரப் பிரயோகக் கருவிகள்

இறைமை அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிக்கும் முகவர்களான அரசாங்கத்தினால், அவ்வதிகாரம் பொலிஸ் மற்றும் சிவில் சேவை என்பவற்றினூடாக நடைமுறைப் படுத்தப்படுத்தப்படுகின்றது. இவற்றினையே அரசாங்க அதிகாரப் பிரயோகக் கருவிகள் என அழைப்பர். இவற்றினை பின்வருமாறு விரிவாக நோக்கலாம்,

1. காவறுதறை (பொலிஸ்)

அரசாங்கம் அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் ஒரு கருவி காவல் துறையாகும். காவல் துறைக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள பணியானது சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் பாதுகாப்பதும், சட்டத்தை மீறுபவர்களை சட்டத்தின் முன் நிறுத்தி, நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் ஊடாக தண்டனை பெற்றுக்கொடுப்பதுமாகும்.

1. சிவில் சேவை / நிருவாக சேவை

அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள், தீர்மானங்களை மக்களிடம் கொண்டு செல்லும் கருவி பணியாக ஆட்சிமுறை எனப்படும் பதவிவழிப் பொறிமுறையாகும். இதனூடாகவே அரசின் கொள்கைகளும், தீர்மானங்களும் அமுலாக்கப்படுகின்றது. இதன் மூலம் அரசாங்கம் மக்களது தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கும், சமூக ஒழுங்கினை சீராகப் பேணுவதற்கும் எதிர்பார்க்கின்றது.

1.8 அரசாங்கத்தின் வடிவங்கள் / வகைகள்

ஒவ்வொரு சிந்தனையாளரும் தத்தமது சிந்தனைக்கு ஏற்ற விதத்தில் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு வகையீடுகளை வெளியிட்டுள்ளார். எனினும் அரசாங்க வகையீடு பற்றிய ஆய்வு என்பது கிரேக்க காலமளவிற்கு பழைமையானதாகும். இதன்படி அரசாங்கம் பற்றிய வகையீட்டை முதன் முதலாக மேற்கொண்டவர் பிளேட்டோ ஆவார். இவர் அரசாங்கத்தினை நல்லரசாங்கம், தீய அரசாங்கம் என பின்வருமாறு 7 ஆக வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

மக்களின் நன்மை (நல்லரசாங்கம்)	(ஆட்சியாளர்களின் நன்மை தீய அரசாங்கம்)
இலட்சிய அரசாங்கம்	-
முடியாட்சி	சர்வாதிகார ஆட்சி
பிரபுக்களின் ஆட்சி	சில்லோராட்சி
ஜனநாயக ஆட்சி	தீய ஜனநாயக ஆட்சி

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

பிளேட்டோவுக்கு அடுத்ததாக அரசாங்க வகைப்பாட்டினை மேற்கொண்ட அறிஞர் அரிஸ்டோட்டில் ஆவார். இவர் ஆட்சியாளர்களின் எண்ணிக்கை, அவர்களின் நோக்கங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தினை ஆறு வகைப்படுத்துகின்றார். அவைவருமாறு:

ஆட்சியாளர்களின் எண்ணிக்கை	நல்லரசாங்கம்	தீய அரசாங்கம்
ஒருவராட்சி	முடியாட்சி	சர்வாதிகாரம்
சிலராட்சி	பிரபுக்களின் ஆட்சி	சில்லோராட்சி
பலராட்சி	ஜனநாயக ஆட்சி	தீய ஜனநாயகம்

நவீன காலத்தில் உருவாகிய அரசாங்கங்களின் இயல்புகளுக்கு ஏற்ப அரசாங்க வகைப்பாட்டில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதற்கமைய ஜே.ஏ.ஆர். மரியாட் எனும் அறிஞர் நவீன அரசாங்கங்களை பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகின்றார்.

வேறுபாட்டு அம்சம்	அரசாங்க வடிவம்
அதிகாரப் பங்கீடு	ஒற்றையாட்சி அரசாங்கம்
	சமஷ்டியாட்சி அரசாங்கம்
யாப்புத் திருத்தம்	நெகிழும் யாப்பு அரசாங்கம்
	நெகிழா யாப்பு அரசாங்கம்
சட்ட-நிர்வாகத்துறைத் தொடர்பு	ஜனாதிபதித்துவ அரசாங்கம்
	கபினட் அரசாங்கம்

பேராசியர் ஸ்டீபன் லீகொக் எனும் அறிஞர் நவீன அரசாங்கங்கள் தொடர்பில் விரிவானதொரு வகையீட்டினை மேற்கொண்டுள்ளார். அவைவருமாறு:

1. பூரண முடியாட்சி	6. ஒற்றையாட்சி அரசாங்கம்
2. சர்வாதிகாரம்	7. சமஷ்டியாட்சி அரசாங்கம்
3. ஜனநாயகம்	8. பாராளுமன்ற முறை அரசாங்கம்
4. வரையறுக்கப்பட்ட முடியாட்சி	9. பாராளுமன்ற முறை அல்லாத அரசாங்கம்
5. குடியரசு	

லீகொக்கின் இவ்விரிவான வகைப்பாட்டில் சில அரசாங்க வடிவங்கள் தற்போது காணப்படுவதில்லை.

1.9 அரசாங்க அமைப்புக்கள்

நவீன அரசாங்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனது பணிகளை செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்கு மூன்று பிரதான உறுப்புக்களைக் கொண்டு செயற்படுகின்றது. அவை சட்டத்துறை, நிறைவேற்றுத் துறை, நீதித்துறை என்பனவாகும். இங்கு சட்டத்துறை சட்டத்தினை இயற்ற, நீதித்துறை அதற்கு விபரணம் செய்வதுடன், நிறைவேற்றுத் துறை அதனை அமுல்படுத்துகின்றது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

சட்டத்துறை

ஒவ்வொரு அரசாங்கத்தினதும் மிகப் பிரதானமான உறுப்பு சட்டத்துறையாகும். இங்கு சட்டத்துறை என்பது அரசாங்கத்தின் சட்டவாக்கப் பகுதியினைக் குறிப்பதாகும். அதாவது ஒவ்வொரு அரசாங்கத்திலும் சட்டத்தினை ஆக்குவதற்கு அதிகாரம் பெற்றிருக்கும் உறுப்பினையே சட்டவாக்கத்துறை என்பர். இச்சட்டவாக்கத்துறை சட்டமியற்றினால் மட்டுமே நிறைவேற்றுத் துறை அதனை அமுல்படுத்தவும், நீதித்துறை அதற்கு ஏற்ப நீதி நிருவாகம் புரியவும் முடியும்.

நிறைவேற்றுத்துறை

அரசாங்கத்தின் முக்கியமான துறைகளுள் ஒன்று நிறைவேற்றுத் துறையாகும். இந்நிறைவேற்றுத் துறையினுள் அரசியல் மற்றும் சிவில் அல்லது பொதுத் துறை நிருவாகமும் அடங்குகின்றது. இங்கு நிறைவேற்றுத் துறை என்பது அரசின் நிறைவேற்றுக் கரத்தினைக் குறிப்பதாகும். அதாவது சட்டமன்றம் இயற்றுகின்ற சட்டங்களை அமுல்படுத்தும் துறையே நிறைவேற்றுத் துறையாகும். ஏனைய இரு துறைகளைக் காட்டிலும் நடைமுறையில் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறையாக நிறைவேற்றுத் துறையே கருதப்படுகின்றது.

நீதித்துறை

சட்டத்திற்கு அதிகாரபூர்வ விவரணத்தினை வழங்கும் துறையே நீதித்துறை என அழைக்கப்படுகின்றது. ஜனநாயக அரசில் அரசியல் யாப்பினதும் மக்களினதும் உரிமைகளின் பாதுகாவலனாக நீதித்துறை செயற்படுவதிலிருந்து அது ஒரு முக்கியமான துறையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

References:

1. Finer, Herman, 1998. **The Theory and Practice of Modern Government**, New York: Green Wood Press.
2. Heywood, Andrew. 1994. **Political Ideas and Concepts: An Introduction**, New Jersey: St. Martin Press.
3. Kapur, A.C. 1996. **Principles of Political Science**, New Delhi: Chand & Company.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. “இன்றைய நடைமுறையில் மந்திரி சபை அரசாங்க முறை ஜனநாயகத் தன்மை கொண்டதாகவும் ஜனாதிபதித்துவ அரசாங்க முறை அதிகாரச் செறிவாக்கத்துக்கு வழியமைப்பதாகவும் அமைந்துள்ளன.” ஆராய்க.
2. இலங்கையில் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைக்கு ஆதரவாகவும், எதிராகவும் முன்வைக்கப்பட்டு வரும் வாதங்களை விமர்சன ரீதியாகப் பரிசீலிக்குக.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அத்தியாயம் - 2

வலுவேறாக்கமும் சட்டத்தின் ஆட்சியும்

உள்ளடக்கம்

2.1	வலுவேறாக்கக் கோட்பாடு	10
2.2	மொண்டஸ்கியூவின் வலுவேறாக்கம்	11
2.3	வலுவேறாக்கத்தின் முக்கியத்துவம்	11
2.4	வலுவேறாக்கக் கோட்பாடு தொடர்பான விமர்சனம்	12
2.5	ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வலுவேறாக்கம்	12
2.6	பிரித்தானியாவில் வலுவேறாக்கம்	13
2.7	சட்டத்தின் ஆட்சி	14
2.7.1	சட்டவாட்சி பற்றிய எண்ணக்கரு	14
2.7.2	A.V. டைசியின் சட்டவாட்சி பற்றிய கருத்து	14
2.7.3	சட்டவாட்சியின் தற்கால பொருத்தப்பாடு	14
	உசாத்துணை	16
	பயிற்சி வினாக்கள்	16

திறவுச் சொற்கள்:

வலுவேறாக்கம், சட்டவாட்சி, ஏ.வி. டைசி, மொண்டஸ்கியூவின் வலுவேறாக்கம்

எதிர்பார்க்கக்கூடிய கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தைக் கற்றதன் பின்னர் மாணவர்கள்

- வலுவேறாக்கம் மற்றும் சட்டவாட்சியின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- உலக நாடுகளில் இவற்றின் நடைமுறை தொடர்பான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்
- சமகாலத்தில் சட்டவாட்சியின் செயற்பாடுகள் குறித்து பகுப்பாய்வு செய்யும் திறனைப் பெறுவர்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

2.1 வலுவேறாக்கக் கோட்பாடு

மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு எழுந்த கோட்பாடுகளுள் வலுவேறாக்கக் கோட்பாடு பிரதானமான ஒன்றாகும். அரசாங்கத்தின் முத்துறை அதிகாரங்கள் ஒருவரிடம் அல்லது ஒரு குழுவிடம் குவிந்திருக்கும் போது சர்வாதிகாரம் தலைதூக்குவதுடன் மனித உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் பாதிக்கப்படும். இந்நிலையினைத் தடுப்பதனை நோக்காகக் கொண்டதே வலுவேறாக்கக் கொள்கையாகும்.

இங்கு வலுவேறாக்கம் என்பது அரசாங்கத்தின் முத்துறை அதிகாரங்கள் சட்டம், நிருவாகம், நீதித்துறை என வேறாக்கம் செய்யப்படும் அதேவேளை, அம்முத்துறைகளுக்கும் மூன்று நபர்கள் அல்லது குழுக்கள் பொறுக்கப்பட்டிருப்பதாகும். இக்கோட்பாடு பின்வரும் நான்கு கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது என்று E.S.கோவின் என்ற அறிஞர் கூறுகின்றார். அவைவருமாறு:

1. அரசாங்கத்தின் பணிகளை தெளிவாக அடையாளம் காணக்கூடிய வகையில் சட்டத்துறை, நிறைவேற்றுத் துறை, நீதித்துறை என மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்தல்.
2. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்ற நபர்கள் அவ்வதிகாரங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.
3. மூன்று துறைகளுக்கு இடையிலும் அதிகாரம் சமமான முறையில் பிரித்தளிக்கப்பட வேண்டும்.
4. ஒரு துறையின் அதிகாரத்தை எக்காரணம் கொண்டும் மற்றய துறைக்கு ஒப்படைக்கக் கூடாது.

இக்கோட்பாட்டின் வரலாறு

வலுவேறாக்கக் கோட்பாடு பிரான்சிய அறிஞரான கொண்டஸ்கியூவுடன் அதிகம் தொடர்புபடுத்திப் பேசப்படுகின்ற போதிலும், அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் வேறுபடுத்தி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற கலந்துரையாடல் கிரேக்கர் காலத்திலேயே முதலில் ஆரம்பமாகியது. இதன்படி கிரேக்க அறிஞரான அரிஸ்டோட்டில் வலுவேறாக்கம் பற்றிய கலந்துரையாடலை ஆரம்பித்தவராக இருந்ததுடன் அவர் தனது அரசியல் என்ற நூலில் அரசாங்கத்தின் பணிகளில் அரசியல் விடயங்களை கலந்துரையாடுதல், பொது வேலைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல், நீதியை நிருவகித்தல் ஆகிய மூன்று விடயங்கள் இடம்பெறுகின்றன என்று கூறினார்.

உரோமர் காலத்திலும் மத்திய காலத்திலும் தோன்றிய சர்வாதிகார முடியாட்சிகளில் வலுவேறாக்கம் பற்றிய கலந்துரையாடல் மறைந்ததுடன், நவீன யுகத்தில் அது மீண்டும் தலைதூக்கியதனை பிரித்தானிய அரசாங்க முறையினூடாகக் காணலாம். இங்கு அரசனுக்கும் பாராளுமன்றத் திற்குமிடையிலும், அரசனுக்கும் நீதித்துறைக்குமிடையிலும் ஏற்பட்ட அதிகாரப் போட்டியின் விளைவாக அக்கலந்துரையாடல் மீண்டும் இடம்பெற்றது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

மேற்குறிப்பிட்ட பிரச்சினையினைத் தீர்த்து மன்னனின் அதிகாரத்தை வரையறுக்கும் நோக்கில் அரசாங்கத்தின் பணிகள் சட்டவாக்கம், நிறைவேற்று, நீதி என்றவகையில் வேறுபடுத்தி நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை இங்கிலாந்தில் ஜோன் லொக் மற்றும் ஹரிங்டன் ஆகியோர் முன்வைத்தனர். அவ்வாறே அமெரிக்க அரசியல் அறிஞர்களான மெடிசன், ஹமில்டன், பிராங்க்லின் ஆகியோர் இதனை மேலும் வலியுறுத்தினர். எவ்வாறாயினும் வலுவேறாக்கக் கோட்பாட்டினை தெளிவாகவும் முறையாகவும் முன்வைத்த பெருமை பிரான்சினைச் சேர்ந்த மொண்டஸ்கியூவியனையே சாரும்.

2.2 மொண்டஸ்கியூவின் வலுவேறாக்கம்

வலுவேறாக்கம் பற்றி தெளிவான கருத்துக்களை முன்வைத்தவர் பிரான்சிய அறிஞரான மொண்டஸ்கியூ ஆவார். இவர் 1748 இல் வெளியிட்ட சட்டங்களின் உயிர் (The Spirit of Law) என்ற நூலில் வலுவேறாக்கம் பற்றிய தனது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் வேறுபடுத்தி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேயே இவரது கருத்து அமைந்துள்ளது. இதன்படி அரசாங்கத்தின் செயற்றிறனை மேம்படுத்தவும், அரசாங்கம் தன்னிச்சையாக மாறுவதை தடுக்கவும், மக்களின் சுதந்திரத்தை பாதுகாக்கவும் அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் சட்டத்துறை, நிறைவேற்றுத் துறை, நீதித்துறை என பிரிக்கப்பட வேண்டும் என மொண்டஸ்கியூ கூறுகின்றார்.

அவரது கருத்தின்படி “நீதி அதிகாரம் சட்டவாக்க அதிகாரத்தோடு இணைந்திருப்பின் அங்கு சட்டத்துறை நீதிபதியாக மாறுவதனால் அந்நிலை தன்னிச்சையான ஆட்சிக்கு வழிவகுக்கும். மறுபுறம் நீதி அதிகாரம் நிறைவேற்று அதிகாரத்தோடு ஒன்றிணைந்திருப்பின் அங்கு நிறைவேற்றுத் துறை அடக்குமுறையினதாக மாறும். இவ்வாறு சட்டவாக்கம், நிறைவேற்று, நீதி ஆகிய முத்துறை அதிகாரங்களும் ஒரு தனிநபரின் கையிலோ அல்லது ஒரு குழுவின் கையிலோ குவிந்திருப்பின் மனித சுதந்திரம் நிச்சயமாக இல்லாதொழியும்.”

மொண்டஸ்கியூவின் இக்கருத்து ஒரு துறை மற்றைய துறைகள் மீது முழுமையான கட்டுப்பாட்டினை செலுத்தக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்துகின்றதே தவிர, ஒரு துறையுடன் மற்றைய துறைக்கு எவ்வித தொடர்பும் இருக்கக்கூடாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2.3 வலுவேறாக்கத்தின் முக்கியத்துவம்

ஜனநாயக ஆட்சி முறையினைக் கொண்டு நடத்துவதற்கும், ஆள்வோரின் தன்னிச்சையான தன்மையினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் வலுவேறாக்கம் அடித்தளமாக அமைகின்றது. இங்கு முத்துறை அதிகாரங்களும் ஒரு தனிநபரிடத்தில் அல்லது குழுவிடத்தில் குவிக்கப்படக் கூடாது என வலியுறுத்தப்படுவதிலிருந்து தனிமனித

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுவதுடன், சர்வாதிகார ஆட்சிகளும் தடுக்கப்படும். மேலும் முத்துறை அதிகாரங்களும் பிரித்து வழங்கப்படுவதனால் ஒவ்வொரு துறையும் தத்தமது அதிகாரங்களைக் கொண்டு மற்றய துறைகளின் தலையீடுகள் இன்றி சிறப்பாகச் செயற்பட முடிகின்றது.

வலுவேறாக்கத்தின் மூலம் அரசாங்கத்தின் செயற்றிறன் அதிகாரிப்பதுடன் அரசாங்கத்தின் மீதான மக்களின் நன்மதிப்பும் அதிகரிக்கும். எனினும் நடைமுறையில் தூய வலுவேறாக்கத்தினை அமுல்படுத்த முடியாதுள்ளது. இதனால் வலுவேறாக்கத்தின் வெற்றிகரமான செயற்பாட்டினை உறுதிப்படுத்த தடைகள் சமன்பாடுகள் முறை பின்பற்றப்படுகின்றது. இதன் மூலம் ஒரு துறை மற்றைய துறையின் மீது அநாவசியமான தலையீடுகளை மேற்கொள்வது தடுக்கப்படுகின்றது. இத்தடைகள் சமன்பாட்டு முறை ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2.4 வலுவேறாக்கக் கோட்பாடு தொடர்பான விமர்சனம்

ஜனநாயக ஆட்சி முறையின் முறையான இருப்புக்கு வலுவேறாக்கம் இன்றியமையாததாயினும் அது தொடர்பில் பல விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இதன்படி அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை தெளிவான முறையில் சட்ட, நிறைவேற்று மற்றும் நீதி அதிகாரங்கள் என்று தெளிவாக அடையாளம் காணமுடியுமா, அவ்வாறு அடையாளம் கண்டால் ஒவ்வொரு துறைக்கும் உரிய விடயப்பரப்புக்கு உட்பட்டு அதிகாரத்தின் மீது நிச்சயமான வரையறைகள் இருக்க முடியுமா, அதிகாரங்கள் பிரிக்கப்படுவதால் உண்மையில் அரசாங்கத்தின் செயற்றிறன் அதிகரிக்கின்றதா, அதிகாரங்களின் மூன்று முறைகளும் அளவில் சமமானவையாக அமைகிறதா, மனித சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு வலுவேறாக்கம் மட்டும் போதுமானதாக அமையுமா என்பது போன்ற வினாக்கள் வலுவேறாக்கம் தொடர்பில் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இதனால் முழுமையான வலுவேறாக்கம் என்பது நடைமுறையில் இல்லாத கோட்பாடோடு மட்டும் சுருங்கிய ஒன்று என்று விமர்சிக்கப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் ஜனநாயக ஆட்சி முறையின் இருப்புக்கும், ஆட்சி அதிகாரம் தான்தோன்றித்தனமாகப் பிரயோகிக்கப்படுவதனைத் தடுப்பதற்கும் வலுவேறாக்கம் இன்றியமையாததாகும்.

2.5 ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வலுவேறாக்கம்

அதிகார வேறாக்கத்தை அடியொற்றியே ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டம் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. இதன்படி அரசியல் யாப்பின் முதலாம் அத்தியாயம் சட்ட ஆக்க அதிகாரத்தினை காங்கிரசிடம் ஒப்படைத்துள்ளது. இரண்டாவது அத்தியாயம் நிருவாக அதிகாரங்களை ஜனாதிபதிக்கு வழங்கியுள்ளது.

மூன்றாவது அத்தியாயம் நீதி அதிகாரங்கள் அனைத்தையும் உயர் நீதிமன்றத்திடமும், கீழ் நீதிமன்றங்களிடமும் வழங்கியுள்ளது. எனினும் ஐக்கிய அமெரிக்க யாப்பினை

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

வரைந்தவர்கள் முழுமையான வலுவேறாக்கம் சிறப்பான ஒரு நிருவாகத்தை கொண்டு நடத்துவதற்கு தடையாக அமையும் என்பதை உணர்ந்து, சமனிலைத் தலையீடுகள் என்ற ஒரு அம்சத்தின் ஊடாக அங்கு வலுவேறாக்கத்தினை ஓரளவு பின்பற்றக் கூடிய நிலையினை ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.

சமனிலைத் தலையீட்டு முறைக்கு இணங்க காங்கிரசின் சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் மேலாண்மையினை நிறைவேற்று, நீதித்துறைகள் கட்டுப்படுத்தும் அதவேளை, நிறைவேற்றுத் துறையின் மேலாண்மையினை சட்டத்துறை, நீதித்துறை ஆகியன கட்டுப்படுத்த வழிசெய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் நீதிபதிகளின் நியமனம், பதவிநீக்கத்தில் முறையே ஜனாதிபதி, சட்டத்துறை என்பன பங்குபற்றுவதற்கான வாய்ப்பும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதிலிருந்து ஒரு துறையின் தொழிற்பாட்டுக்கு மற்றய துறையின் ஆதரவு அவசியம் என்ற விடயம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனினும் தற்போதய சூழ்நிலையில் ஜனாதிபதியின் அதிகாரம் உயர்ந்து காணப்படுவதால் அங்கு வலுப்பிரிவினை என்ற ஒன்று இல்லை என வாதிடப்படுகின்றது. எனவேதான் அதிகாரப் பிரிவினை அடிப்படையில் அமெரிக்க அரசியல் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருப்பினும் நடைமுறையில் முத்துறைகளுக்கிடையே நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது எனலாம்.

2.6 பிரித்தானியாவில் வலுவேறாக்கம்

பாராளுமன்ற முறைசார்ந்த மந்திரி சபை ஆட்சி முறை பிரித்தானியாவில் நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதனால் வலுப்பிரிவினையை அங்கு காணமுடியாதுள்ளது. ஆனால் மொண்டஸ்கியுவின் காலத்தில் நீதித்துறை ஏனைய இரு துறைகளில் இருந்து சுதந்திரமாகச் செயற்பட்டதனால் அங்கு வலுப்பிரிவினையை ஓரளவு காணமுடிந்தது. காலம் செல்லச் செல்ல மந்திரி சபை நிருவாக முறை அங்கு வளர்ச்சிபெற்றதனால் வலுவேறாக்கத்தின் நடைமுறைத் தன்மை குறையத் தொடங்கியுள்ளது. எனினும் பிரித்தானியாவில் சட்டத்துறை (பாராளுமன்றம்), நிருவாகத்துறை (முடி+மந்திரிசபை), நீதித்துறை என அமைப்புரீதியாக மூன்று துறைகள் காணப்படுகின்றன.

ஆனால் நடைமுறையில் நிருவாகத்துறையின் மேலாதிக்கமே அங்கு காணப்படுவதுடன் சட்ட நிருவாகத் துறைகளுக்கிடையே நெருக்கமான தொடர்பும் காணப்படுகின்றது. இதனால் பிரித்தானியாவின் உண்மையான நடைமுறையில் வலுவேறாக்கம் இல்லை என்று கூறப்படுகின்றது. இதுதொடர்பில் வில்லோபி என்ற அறிஞர் குறிப்பிடும் போது ‘பிரித்தானியாவில் வலுவேறாக்கம் சிறப்பாக இயங்கவில்லை’ என்கிறார். எனினும் நீதித்துறை அங்கு சுதந்திரமாக செயற்படுவதனால் மனித உரிமைகளும், சுதந்திரமும் உயர் நிலையில் காணப்படுகின்றன.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

2.7 சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law)

2.7.1 சட்டவாட்சி பற்றிய எண்ணக்கரு

சட்டத்தின் படி ஆட்சி புரிவதே சட்டத்தின் ஆட்சியாகும் என்று எளிமையாகப் பொருள் கூறலாம். ஆள்வோரும் ஆளப்படுவோரும் ஒத்த வகையில் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் அல்லது சட்டத்தின் முன் சமமாதல் என்பதே இதிலிருந்து கருதப்படுகிறது. இக்கோட்பாடு அரசறிவியலின் பிறிதொரு பழம் கோட்பாடாகும். இது பற்றி முதலாவதாகக் கருத்துக் தெரிவித்தவர் அரிஸ்டோட்டில் ஆவார்.

பிளேட்டோவின் தத்துவஞான அரசனின் இலட்சிய அரசினை விமர்சிக்கும் அரஸ்டோட்டில், ஆட்சியாளன் எந்தளவு அறிவாளியாக இருப்பினும் ஒரு தனிமனிதனின் ஆட்சியை விட சட்டத்தின் ஆட்சியே சிறந்ததாகும் என்று வலியுறுத்தினார். சட்டவாட்சி பற்றிய தற்காலக் கருத்து பிரித்தானிய அரசாங்க முறையினூடாக ஒழுங்கமைந்துள்ளது. 17ம் நூற்றாண்டில் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்தல் தொடர்பாக முடிக்கும் பாராளுமன்றத்திற்குமிடையில் ஏற்பட்ட போராட்டத்தின் போது மன்னர் தான்தோன்றித்தனமாக அரசியல் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதைத் தடுப்பதற்காக சமகால பிரித்தானிய அரசியல் அறிஞர்களும் சட்டவறிஞர்களும் சட்டவாட்சி பற்றிய எண்ணக்கருவை முன்வைத்தனர்.

2.7.2 A.V. டைசியின் சட்டவாட்சி பற்றிய கருத்து

தற்காலத்தில் சட்டவாட்சி பற்றி ஒரு முறையான கருத்தை முன்வைத்தவர் பிரித்தானிய சட்டவறிஞரான A.V.டைசி ஆவார். அவர் 1885 இல் எழுதிய தமது ‘அரசியலமைப்புச் சட்டம்’ என்ற நூலில் பிரித்தானிய அரசாங்க முறை சட்டவாட்சி பற்றிய எண்ணக்கருவின் அடிப்படையில் ஒழுங்கமைந்துள்ளது என்றும், அதனால் பிரித்தானிய மக்கள் ஆகக் கூடுதலான சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கின்றனர் என்றும் கூறினார். டைசி சட்டவாட்சியை அதன் மூன்று பண்புகளின் அடிப்படையில் விளக்குகிறார்.

1. நாட்டை ஆளும் சாதாரண சட்டமே உச்சமானது என்று கருதப்படுதல்.
2. சட்டத்தின் முன் சகலரும் சமமானவர்களாவர். சட்டம் என்பது சகலருக்கும் பொதுவானதாகும். சட்டம் எவருக்கும் சலுகைகளை வழங்கமாட்டாது.
3. பிரஜைகள் சட்டத்தின் மூலமாகவன்றி இயற்கையாகவும், சமூக ஒப்புதலின் மூலமுமே உரிமைகளைப் பெற்றுள்ளனர். அரசு பிறப்பிக்கும் சட்டங்கள் பிரஜைகளின் உரிமைகளை உறுதிப்படுத்திப் பேணுகின்றன.

2.7.3 சட்டவாட்சியின் தற்கால பொருத்தப்பாடு

சட்டவாட்சி பற்றிய டைசியின் மேற்கூறிய பொருள் விளக்கம் ஒரு முக்கியமான வரைவிலக்கணமாக அண்மைக்காலம் வரை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும் தற்காலத்தில் அது பலவாறும் விமர்சிக்கப்படுகிறது. இதன்படி,

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

1. டைசி தனது கோட்பாட்டை சமகால இங்கிலாந்தில் நிலவிய சாதாரண சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே ஒழுங்கமைத்திருந்தார். இது ஒரு பிரதான குறைபாடாகும்.
2. சமகால ஐரோப்பாவில் வேறு நாடுகளில் சாதாரண சட்டத்திற்கு மேலதிகமாக நிருவாகச் சட்டங்களும் நிருவாக நீதிமன்றங்களும் நடைமுறையிலிருந்தன.
3. சாதாரண சட்டத்துக்கு மேலதிகமாக எந்தவொரு சட்டமும் மனித உரிமைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் என்று அவர் நம்பினார். எனினும் இது ஒரு பிழையான புரிந்துகொள்ளுதலாகும் என்று சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.
4. டைசி கருதியது போன்று நிருவாகச் சட்டம் மனித சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்துவதில்லை என்றும் உண்மையிலேயே அதன் மூலம் மனித சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்படுகின்றது என்றும் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.
5. டைசியின் கருத்து அவரது சமகாலத்து பொலிஸ் அரசு முறைக்குப் பொருந்துமாயினும் பொதுநல அரசுக்கு ஏற்படையதல்ல என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.
6. டைசி ஒரு இறுக்கமான தாராண்மைவாதி என்றவகையில் பொலிஸ் அரசில் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்.
7. சிக்கலான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு டைசி கூறும் சாதாரண சட்டம் மட்டும் போதுமானதன்று.
8. விரிவடைந்துள்ள அரசின் கடமைகளின் சகல பகுதிகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் சாதாரண சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியாது.
9. தற்கால அரசாங்கங்களில் சாதாரண சட்டத்துக்கு மேலதிகமாக நிருவாகக் கட்டளைகளின் மூலமும் சில கருமங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.
10. சட்டத்தின் முன் சகலரும் சமம் என்ற டைசியின் கருத்து தர்க்க ரீதியாக மட்டுமே சரியானதாகும்.
11. மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் விளைவினதன்று, உரிமைகள் சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற டைசியின் மூன்றாவது கருத்தும் விமர்சிக்கப்படுகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களை முழுமையாக எடுப்பின் தற்கால அரசாங்கங்களில் சட்டவாட்சியின் நடைமுறையைச் சரியாக விளக்குவதற்கு டைசியின் கருத்தை வரையறுக்கப்பட்டவகையிலே பயன்படுத்தலாம் எனத் தெரிகின்றது. ஒரு புறம் டைசியின் கருத்து கோட்பாட்டு ரீதியாகப் பல குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. மறுபுறம் காலமாற்றத்தின் விளைவாக அரசு முறைமையில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு அது பொருந்துவதில்லை. அதனால் தற்காலத்தில் டைசியின் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

References:

1. Agarwal, R.C, 1999, **Political Theory (Principles of Political Science)**, New Delhi: S.Chand and Company Ltd.
2. Finer, Herman, 1998. **The Theory and Practice of Modern Government**, New York: Green Wood Press.
3. Heywood, Andrew. 1994. **Political Ideas and Concepts: An Introduction**, New Jersey: St. Martin Press.
4. Kapur, A.C. 1996. **Principles of Political Science**, New Delhi: Chand & Company.
5. Strong, C.F. 1998. **Modern Political Constitutions**, 3rd ed., London: Macmillan.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. ஜனநாயகத்தின் உறுதித்தன்மையினைப் பேணுவதற்கும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் சட்டத்தின் ஆட்சி பெறும் முக்கியத்துவத்தினை ஆராய்க.
2. சட்டத்தின் ஆட்சி பற்றிய ஏ.வீ.டைசியின் கருத்தினை விளக்கி, அதன் தற்கால பொருத்தப்பாட்டினை ஆராய்க.
3. "இன்றைய நவீன உலகில் சட்டவாட்சிக் கோட்பாடு நடைமுறையில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுகின்றது" இக்கூற்றினை நீர் கற்றறிந்த யாதாயினும் ஒரு நாட்டுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராய்க.
4. தற்கால அரசாங்க முறையின் தொழிற்பாட்டுக்கு மொன்டஸ்கியூவின் வலுவேறாக்கம் பற்றிய சிந்தனையின் பொருத்தப்பாடு குறித்து கருத்துரைக்குக.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அத்தியாயம் - 3

அரசியல் யாப்பு

உள்ளடக்கம்

3.1	பொருள் விளக்கம்	18
3.2	அரசியல் யாப்பின் முக்கியத்துவம்	18
3.3	அரசியல் யாப்பின் உள்ளடக்கங்கள்	18
3.4	சிறந்த அரசியல் யாப்பின் பண்புகள்	19
3.5	யாப்புறுவாதம்	20
3.6	அரசியல் யாப்பின் வகைப்பாடுகள்	20
	உசாத்துணை	22
	பயிற்சி வினாக்கள்	22

திறவுச் சொற்கள்:

அரசியல் யாப்பு, யாப்புறுவாதம், எழுதப்பட்ட யாப்பு, அழுதப்படாத யாப்பு

எதிர்பார்க்கக் கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தைக் கற்றதன் பின்னர் மாணவர்கள்

- அரசியல் யாப்பு மற்றும் யாப்புறுவாதம் ஆகிய எண்ணக்கருக்கள் தொடர்பான தெளிவைப் பெறல்.
- நவீன அரசியலில் அரசியல் யாப்பின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொள்ளல்
- உலகிலுள்ள அரசியல் யாப்பு வடிவங்களை அடையாளம் காணும் திறனைப் பெற்றுக் கொள்வர்.
- பொருத்தமான அரசியலமைப்பு உருவாக்கம் தொடர்பான விழிப்புணர்வைப் பெறல் என்பன எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

3.1 பொருள் விளக்கம்

அரசியல் யாப்பு என்றால் என்ன என்பது பற்றி ஒரு பொதுவான கருத்துக் காணப்படுவதில்லை. எனினும் சாதாரணமாக அரசாங்கத்தை நிறுவி அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்ட திட்டங்களின் தொகுப்பு அரசியல் யாப்பு எனலாம். இவ்வரசியல் யாப்பானது அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களையும், ஆளப்படுவோரின் உரிமைகளையும், அவையிரண்டுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளையும் ஒழுங்குபடுத்துகின்ற கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ளது. இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவதாயின் அரசாங்கத்தின் முத்துறைகளான சட்டத்துறை, நிருவாகத்துறை, நீதித்துறை ஆகியவற்றின் அமைப்பு, அதிகாரங்கள், கடமைகள் என்பவற்றை வரையறுத்துக் கூறக்கூடிய ஏற்பாடுகளின் தொகுதியே அரசியல் யாப்பாகும்.

இதுபற்றி ஜேம்ஸ் பிறைஸ் குறிப்பிடும் போது “சட்டத்தினால் சட்டதின் ஊடாக நிறுவப்பட்ட அரசியல் சமுதாயம் ஒன்றின் வடிவமே அரசியல் திட்டமாகும்” என்கிறார். கில்கிறைஸ்ட் “அரசாங்கத்தின் அமைப்பையும் அதன் உறுப்புக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பகிர்வையும், அமுல்படுத்தத் தேவையான பொதுக் கொள்கைகளையும் நிர்ணயிக்கக் கூடிய எழுதப்பட்ட சட்ட விதிகளினதும் எழுதப்படாத மரபுகளினதும் தொகுப்பே அரசியல் சட்டம்” என்கிறார். டைசி என்ற அறிஞர் “ஒரு நாட்டின் அதிகாரப் பங்கீட்டையும் அதன் தொழிற்பாட்டையும் நிர்ணயிக்கக் கூடிய கொள்கைகள் அடங்கிய அடிப்படைச் சட்டமே அரசியல் திட்டமாகும்” என்று கூறுகின்றார்.

3.2 அரசியல் யாப்பின் முக்கியத்துவம்

அமெரிக்காவில் 1776இல் ஏற்பட்ட புரட்சியினைத் தொடர்ந்து அரசியல் யாப்பின் முக்கியத்துவம் அனைத்து நாடுகளிலும் உணரப்பட்டது. இதன்படி அரசியல் யாப்பானது அரசாங்கத்தின் சர்வாதிகாரமான போக்குக்கு தடைவிதிக்கும் ஒன்றாக அமைவதுடன் நாட்டின் அடிப்படைச் சட்டமாக இருந்து தனிமனித உரிமைகளுக்கும் சுதந்திரங்களுக்கும் அரசியல் யாப்பு பாதுகாப்பைக் கொடுக்கின்றது.

அரசாங்கம் சட்டத்தின்படி ஆட்சியை மேற்கொள்ளவும், அரசாங்கத்தை குழப்பநிலையிலிருந்து மீட்கவும் அரசியல் யாப்பு இன்றியமையாததாகுகின்றது. சட்ட, நிருவாக, நீதித்துறைகள் முரண்பாடுகள் இன்றி சுமுகமாக இயங்குவதற்கு அரசியல் யாப்பு அவசியமாகும். அதேவேளை சமஷ்டி நாடுகளில் மத்திய-மானில அரசுகளுக்கிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்படாதவாறு இருப்பதற்கும், ஒன்றில் ஒன்று செல்வாக்குச் செலுத்தாது இருப்பதற்கும் அரசியல் யாப்பு உதவுகின்றது.

3.3 அரசியல் யாப்பின் உள்எடக்கங்கள்

அரசியல் யாப்பின் உள்ளீடுகள் பற்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதொரு கருத்துக் காணப்படுவதில்லை. அரசியல் யாப்பறிஞர்களும், அரசியல் அறிஞர்களும் இதுபற்றி

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

முன்வைக்கும் கருத்துக்கள் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டவையாக உள்ளன. எனினும் பொதுவாக அரசியல் யாப்பு ஒன்றின் மூலம் பின்வரும் இரு பிரதான விடயங்கள் வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

1. **யாப்புறு தத்துவம்:** இதன்படி ஆட்சிமுறையோடு தொடர்புடைய பின்வரும் விடயங்கள் யாப்பில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என கருதப்படுகின்றது: அரசியல் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கும் தாபனங்களின் கட்டமைப்பு; ஒவ்வொரு நிறுவனத்தினதும் அதிகாரம், அவ்வதிகாரத்தின் மீதான வரையறைகள், நிறுவனங்களுக்கிடையிலான தொடர்பு; அரசு நிறுவனங்களுக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பும் அதனை நடைமுறைப்படுத்தும் விதமும்; அரசாங்கம் சமஷ்டி முறையினதா அல்லது ஒற்றையாட்சி முறையினதா என்பது பற்றிய விளக்கம்; அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய ஏற்பாடு; அரசியல் யாப்பினைத் திருத்தும் முறை.
2. **அரசியல், பொருளாதார, சமூகத் தத்துவம்:** இதன்படி அரசின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக விடயங்களுடன் தொடர்புபட்ட பின்வரும் விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என கருதப்படுகின்றது. குறிப்பாக அரசின் நோக்கங்களையும் கொள்கைகளையும் தெளிவாகக் குறிப்பிடுதல்; பன்முக சமூகமாயின் அரசு நடுநிலையாளனாக செயற்படுவதற்கான வழிவகைகள் இடம்பெறல் முக்கியம்பெறுகின்றன.

3.4 சிறந்த அரசியல் யாப்பின் பண்புகள்

அரசியல் யாப்பு என்பது ஒரு அரசாங்கத்திற்கு சிறந்த வழிகாட்டியாகும். இவ்வழி காட்டியானது பின்வரும் தன்மைகளைப் பெற்றிருப்பதன் மூலமே அரசாங்கத்தினை சிறப்பாக வழிநடத்த முடியும். அவை அரசியல் யாப்பு தெளிவான தன்மையைப் பிரதிபலித்தல், அரசியல் யாப்பு சுருக்கமாக இருத்தல், பக்கச்சார்பற்ற விதத்தில் பொதுத் தன்மைகளைக் கொண்டிருத்தல், யாப்புத் திருத்தங்களுக்கான தெளிவான முறையினைக் கொண்டிருத்தல் என்பனவாகும். இதற்கு அப்பால் பின்வரும் விடயங்கள் அரசியல் யாப்பு உட்கொண்டிருக்கக் கூடாது என வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

1. தெளிவற்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்களைக் கொண்டிருத்தல் / இரட்டைப் பொருள் தரும் விடயங்களைக் கொண்டிருத்தல்.
2. ஒரு இனத்தை, மதத்தை, சமூகத்தை, பிரதேசத்தை முதன்மைப்படுத்தும் விடயங்களைக் கொண்டிருத்தல்.
3. சமூகத்தின் கூட்டு நன்மையினைப் புறக்கணிக்கத் தக்கவகையில் ஒரு தனிமனிதனின் எண்ணங்களை மட்டும் அரசியல் திட்டம் கொண்டிருத்தல்.
4. பக்கச்சார்பான குழப்பங்களைக் தோற்றுவிக்கும் விதிகளை அரசியல் திட்டம் கொண்டிருத்தல்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

5. அரசியல் திட்டத்தினை திருத்துவதற்கான / மாற்றுவதற்கான முறைகள் தெளிவற்றதாக இருத்தல்.
6. பல்லினங்கள் வாழ்கின்ற ஒரு நாட்டில் ஒரு சமூகத்தின் மரபு விழுமியங்களை மட்டும் அரசியல் திட்டம் உள்வாங்கியிருத்தல்.
7. ஒன்றுக்கொன்று முரணான தெளிவற்ற விதிகளை அரசியல் யாப்பு உட்கொண்டிருத்தல்.

3.5 யாப்புறுவாதம்

மரபுசார் கருத்தின்படி அரசியல் யாப்பொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்டை ஆட்சி புரிவதே யாப்புறுவாதம் என்று அழைக்கப்பட்டது. அவ்வாறான நாடுகளில் அடிப்படைச் சட்டம் உயர்தரச் சட்டமாக மாறுவதனால், சட்டத்தின் ஆட்சி நிலவும். சட்டவாட்சி நிலவும் போது ஆள்வோரும் ஆளப்படுவோரும் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவராக இருப்பர். அதனால் ஆள்வோரைத் தாண்டிச் செல்லும் அதிகாரத்தை ஆள்வோர் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. ஜனநாயக ஆட்சி முறையின் வெற்றிகரமான செயற்பாட்டிற்கு இது ஓர் அத்தியாவசிய சிந்தனையாக இருப்பதுடன், இந்தத் தளத்தில் யாப்புறுவாதம் நடைமுறையிலுள்ள நாடுகள் ஜனநாயக நாடுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

3.6 அரசியல் யாப்பின் வகைப்பாடுகள்

அரசியல் யாப்புக்களை அவை உருவாக்கப்படும் விதம், அவற்றின் தன்மை, திருத்தப்படும் முறை மற்றும் அதிகாரம் பகிரப்பட்டிருக்கும் விதம் என்பவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு நான்கு வகைப்படுத்தலாம்.

1. **படிமுறையாக வளர்ச்சியடைந்த மற்றும் இயற்றப்பட்ட யாப்புக்கள்:** படிமுறையாக வளர்ச்சியடைந்த, கால மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப ஒழுங்கமைந்து, அரசியல் தாபனங்கள் பற்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சட்டதிட்டங்கள், மரபுகள், வழக்காறுகள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்துகின்ற எழுத்துருவங்களினதும் மரபுகளினதும் தொகுப்பே படிமுறையாக வளர்ச்சியடைந்த யாப்பாகும் (பிரித்தானிய யாப்பு). இயற்றப்பட்ட யாப்புக்கள் என்பது மனிதனின் முழு முயற்சியினால் இயற்றப்பட்ட யாப்புக்களைக் குறிப்பிடுவதாகும். இவை அரசர்களால், பாராளுமன்றத்தால், உயர் அதிகார நிறுவனங்களால், அரசியல் யாப்பு நிர்ணய சபையினால் இயற்றப்படலாம். இவ்வகை யாப்பின் பெரும்பகுதி எழுத்துவடிவிலானதாக இருக்கும் (ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் யாப்பு)
2. **எழுதப்பட்ட எழுதப்படாத யாப்புக்கள்:** இவ்வகை யாப்பு வகைப்பாடு மேற்கூறிய வகைப்பாட்டுடன் நெருக்கமான தொடர்பினைக் கொண்டதாகும். அரசியல் யாப்பின் எழுத்துருத்தப்பட்ட தன்மை, எழுத்துருத்தப்படாத தன்மை என்பவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவ்வகைப் பாகுபாடு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

அதன்படி ஓர் அரசியல் யாப்பு முழுமையாக எழுதப்பட்டிருப்பின் அது எழுதப்பட்ட யாப்பு என்றும், முழுமையாக எழுதப்படாமல் இருப்பின் எழுதப்படாத யாப்பு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. எனினும் இவ்வகைப்பாடு பொருத்தமானது என ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஏனெனில் உலகில் எந்தவொரு யாப்பும் முழுமையாக எழுதப்பட்டதாகவோ, எழுதப்படாததாகவோ காணப்படுவதில்லை. உதாரணமாக எழுதப்படாத யாப்பின் சில பகுதிகள் எழுதப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. எழுதப்பட்ட யாப்பின் கீழ் எழுதப்படாத சில நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றது.

3. **நெகிழும் நெகிழா யாப்புக்கள்:** அரசியல் யாப்புக்களை திருத்தும் வழிமுறைகளின் அடிப்படையில் இப்பாகுபாடு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதன்படி ஓர் அரசியல் திட்டத்தினைத் திருத்துவதற்கு விசேட வழிமுறைகளைப் பின்பற்றாது சாதாரண சட்டத்தைப் போன்று திருத்த முடியுமாயின் அந்த யாப்பு நெகிழும் யாப்பு என அழைக்கப்படுகிறது (பிரித்தானிய யாப்பு). மறுபுறம் யாப்புத் திருத்தத்திற்கு விசேட வழிமுறைகள் தேவைப்படுத்தப்படின் அது நெகிழா யாப்பு என்று அழைக்கப்படும் (ஐக்கிய அமெரிக்க யாப்பு). எனினும் இவ்வகைப்பாடும் பொருத்தமான பாகுபாடு அல்ல. ஏனெனில் யாப்பின் நெகிழும், நெகிழாத் தன்மை யாப்புக்களின் திருத்த முறையினால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. நாட்டின் அரசியல் சமூகத்தின் நெகிழும், நெகிழாத் தன்மை யாப்பின் நெகிழும் நெகிழாத் தன்மையினைப் பாதிக்கிறது.

4. **ஒற்றையாட்சி சமஷ்டியாட்சி யாப்புக்கள்:** அரசியல் அதிகாரம் செறிவாக்கப்படுவதையும் பகிரப்படுவதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு யாப்புக்கள் ஒற்றையாட்சி மற்றும் சமஷ்டியாட்சி யாப்புக்கள் என பாகுபடுத்தப்படுகின்றது. இதன்படி நாட்டின் இறைமை அதிகாரத்தை தனி மத்திய அரசாங்கம் மட்டும் பிரயோகிக்குமாயின் அது ஒற்றையாட்சி யாப்பு என்றும், இறைமை அதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் மத்திய அரசாங்கத்துடன் பிரதேச அரசாங்கங்களும் பங்குபற்றுமாயின் அது சமஷ்டி ஆட்சி யாப்பு என்றும் அழைக்கப்படும். நடைமுறை ரீதியாக இவ்வகைப்பாடு பொருள்பொதிந்த வகைப்பாடாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

References:

1. Agarwal, R.C, 1999, **Political Theory (Principles of Political Science)**, New Delhi: S.Chand and Company Ltd.
2. Finer, Herman, 1998. **The Theory and Practice of Modern Government**, New York: Green Wood Press.
3. Heywood, Andrew. 1994. **Political Ideas and Concepts: An Introduction**, New Jersey: St. Martin Press.
4. Kapur, A.C. 1996. **Principles of Political Science**, New Delhi: Chand & Company.
5. Strong, C.F. 1998. **Modern Political Constitutions**, 3rd ed., London: Macmillan.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. “அரசியலமைப்பு என்பது ஓர் அரசினை வழிநடாத்தும் மேலான சட்டங்களின் தொகுப்பாகும் அல்லது ஓர் அரசின் அதியுயர் சட்டமாகவும் அரசாங்கத்தினை வழிநடத்தும் கருவியாகவும் அரசியலமைப்பு விளங்குகின்றது.” விமர்சிக்குக.
2. அரசியலமைப்பு கொண்டிருக்க வேண்டிய அம்சங்களை சுட்டிக்காட்டி, அரசியலமைப்பு ஒரு ஜனநாயக நாட்டிற்கு ஏன் அவசியம் எனக் கூறப்படுகின்றது. காரணங்கள் தருக.
3. அரசியலமைப்பின் மரபுசார் வகைப்பாடுகளையும் நவீன வகைப்பாடுகளையும் சுருக்கமாக விளக்குக.
4. “ஒரு அரசியலமைப்பானது அரசுக்கும் மக்களுக்கும் மிகவும் முக்கியமானதொன்றாகும்” இக்கூற்றினை பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் விளக்குக.
அ. அரசியலமைப்பின் உள்ளடக்கம்
ஆ. அரசியலமைப்பின் முக்கியத்துவம்
இ. சிறப்புகளும் குறைபாடுகளும்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அத்தியாயம் - 04

ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டம்

உள்ளடக்கம்

4.1	அறிமுகம்	24
4.2	ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்	24
4.3	சட்டவாக்கத்துறை	27
4.3.1	மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபை	27
4.3.2	செனட் சபை	27
4.4	நிறைவேற்றத்துறை	28
4.4.1	ஜனாதிபதி	28
4.4.2	அமைச்சரவை	29
4.5	நீதித்துறை	30
4.6	அரசியல் கட்சி முறைமை	31
	உசாத்துணை	31
	பயிற்சி வினாக்கள்	31

திறவுச் சொற்கள்:

காங்கிரஸ், சமநிலைத் தடைகள், செனட் சபை, நீதிப்புனராய்வு

எதிர்பார்க்கக் கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தைக் கற்றதன் பின்னர் மாணவர்கள்

- அமரிக்க அரசியல் யாப்பு மற்றும் அரசியல் நிறுவனங்கள் தொடர்பான தெளிவைப் பெறல்.
- அமரிக்க அரசியலமைப்பின் சிறப்பியல்புகளை அடையாளம் காணலும் ஒப்பிட்டு நோக்கலும்
- அமரிக்க அரசியலில் அரசியல் கட்சி முறைகளின் செயற்பாடுகள் மற்றும் செல்வாக்குகள் தொடர்பில் அறிந்து கொள்வர் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

4.1 அறிமுகம்

பிரித்தானிய காலனித்துவத்துவத்திற்கு உட்பட்டிருந்த அமெரிக்க நாடுகள் (13 குடியேற்றங்கள்) 1776 ஜூலை 4ஆம் திகதி தமது சுதந்திரப் பிரகடனத்தினை வெளியிட்டன. இச் சுதந்திரப் பிரகடனத்தினை அடுத்து நாடுகளின் கூட்டமைப்பினை (confederation) நிறுவிக்கொண்ட குடியேற்றங்கள், 1789 மார்ச் 4ஆம் நாள் முதல் புதிய அரசியல் திட்டத்தினை வகுத்து அதனை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. இவ்வரசியல் திட்டத்தில் இதுவரை 33 திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

4.2 ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்

அமெரிக்க பிரஜைகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் அரசாங்க அதிகாரத்தின் மீது சமனிலையான தடைகளை விதித்தல் ஆகிய மூலக்கொள்கையின் கீழ் தாபிக்கப்பட்டுள்ள ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டம் பின்வரும் சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது:

1. **எழுதப்பட்ட அரசியல் திட்டம் (Written Constitution):** உலகின் ஏனைய நாடுகளின் சமஷ்டி அரசியல் திட்டத்தினைப் போன்று ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டமும் எழுதப்பட்ட ஒரு அரசியல் திட்டமாகும். இவ்வரசியல் திட்டத்தின் விசேட சிறப்பம்சம் யாதெனில் அது வெறும் 7 அத்தியாயங்களில் மட்டும் அமையப்பட்டுள்ள மிகச் சிறிய அரசியல் திட்டமாக இருப்பதாகும். இது வரை சுமார் 33 திருத்தங்கள் மட்டுமே இவ்வரசியல் திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.
2. **சமஷ்டி அரசியல் திட்டம் (Federal Constitution):** அமெரிக்க அரசியல் திட்டம் அடிப்படையில் ஒரு சமஷ்டி அரசியல் திட்டமாகும். ஆரம்பத்தில் 13 குடியேற்றங்களைக் கொண்டிருந்த ஐக்கிய அமெரிக்க சமஷ்டி தற்சமயம் 50 மாநில (மாகாண) அரசுகளைக் கொண்டுள்ள உலகின் தலை சிறந்த சமஷ்டிகளுள் ஒன்றாக விளங்கிவருகின்றது. அரசியல் திட்டத்தில் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கிடையிலான அதிகாரப் பகிர்வு தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன்படி அரசியல் திட்டம் மத்திய அரசின் அதிகாரங்களை வரையறுத்து, எஞ்சிய அதிகாரங்களை மாநிலங் களுக்கு வழங்கியுள்ளது. இதன் மூலம் பலவீனமான மத்தியரசும் பலமான மாநில அரசுகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் நடைமுறையில் மத்தியரசு பலமுள்ள அதிகார நிறுவனமாக தொழிற்பட்டுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.
3. **நெகிழா அரசியல் திட்டம் (Rigid Constitution):** உலக நாடுகளின் அரசியல் திட்டங்களுள் அதிக நெகிழாத தன்மை கொண்ட ஒரு அரசியல் திட்டம் அமெரிக்க அரசியல் திட்டமாகும். இவ்வரசியல் திட்டத்தினை திருத்துவதற்கு மிகக்கடினமான வழிமுறைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும். குறிப்பாக யாப்பில் திருத்தங்களை

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

மேற்கொள்வதற்கு காங்கிரசில் 2/3 பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் 3/4 பங்கு மாநில அரசுகளின் சம்மதமும் பெறப்பட வேண்டும். அரசியல் திட்டத்தினை திருத்துவது தொடர்பில் காணப்படும் இத்தகைய இறுக்கத் தன்மை காரணமாகவே சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்றினைக் கொண்ட அமெரிக்க அரசியல் திட்டம் இன்றுவரை 33 திருத்தங்களை மட்டுமே சந்தித்துள்ளது.

4. **ஜனாதிபதித்துவ அரசியல் திட்டம் (Presidential Constitution):** அமெரிக்க அரசியல் திட்டம் ஜனாதிபதித்துவ அரசாங்க முறையினை அறிமுகம் செய்துள்ளது. அரசாங்கத் துறைகள் தொடர்பான பரந்தளவு அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஜனாதிபதி 4 ஆண்டுகாலத்திற்கு பதவி வகிப்பதற்கென மறைமுகத் தேர்தல் ஒன்றின் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார். குறித்த பதவிக்காலத்திற்கு முன்னர் குற்றப்பிரேரணை ஒன்றின் மூலம் ஜனாதிபதியினைப் பதவியிலிருந்து அகற்ற முடியும். எனினும் நடைமுறையில் ஜனாதிபதியினைப் பதவி நீக்குவது மிகக் கடினமானதாகும்.
5. **அரசியல் திட்டத்தின் மேலாண்மை (Supremacy of Constitution):** அமெரிக்க அரசியல் திட்டத்தின்படி ஐக்கிய அமெரிக்க தேசத்தின் உயர் சட்டமாக அரசியல் திட்டம் கருதப்படுகின்றது. மத்திய அரசாங்கமோ அல்லது மாநில அரசாங்கமோ அரசியல் திட்டத்திற்கு மேலாகச் செயற்பட முடியாது. அரசியல் திட்டத்தினை மீறுகின்ற சட்டங்களையும் நிறைவேற்றுத் தீர்மானங்களையும் அரசியல் திட்டத்திற்கு முரணானது எனக் கூறி உச்ச நீதிமன்றம் தடைசெய்ய முடியும். இது தொடர்பில் உச்ச நீதிமன்றம் பெற்றுள்ள அதிகாரத்தினை நீதிபுனராய்வு அதிகாரம் என அழைப்பர்.
6. **அதிகார வேறாக்கம் (Separation of Powers):** ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டம் அதிகார வேறாக்கக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் முத்துறைகளும் கோட்பாட்டளவில் வேறாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. நடைமுறையில் அரசாங்கத் துறைகளை முழுமையாக வேறுபடுத்துவது சீரான நிர்வாகத்திற்கு தடைகளை ஏற்படுத்தும் என்பதால் மிகவும் சாத்தியமான வகையில் முத்துறைகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பினை அரசியல் திட்டம் வலியுறுத்துகின்றது.
7. **தடைகள் சமன்பாட்டு முறை (System of Checks and Balances):** அதிகார வேறாக்கக் கோட்பாட்டினதும் அரசாங்கத் துறைகளுக்கிடையிலான தொடர்புகளினதும் நடைமுறை முக்கியத்துவத்தினைக் கருத்திற்கொண்டு அமெரிக்க அரசியல் திட்ட வரைஞர்களினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு மாற்று வழிமுறையே தடைகள் சமன்பாட்டு முறையாகும். இதன் பொருள் ஒரு துறையின் அதிகாரப் பிரயோகம்

ஏனைய துறைகளினால் தடைக்குட்படுத்தப்பட்டு சமப்படுத்தப்படுகின்றது என்பதாகும். எடுத்துக்காட்டாக காங்கிரசில் இயற்றப்படுகின்ற ஒரு மசோதா மீது ஜனாதிபதி தனது இரத்து அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்க முடியும். அதேவேளை உயர் சமஷ்டி அதிகாரிகளை நியமித்தல், வெளிநாட்டு அரசுகளுடனான உடன்படிக்கைகள் தொடர்பில் செனட் ஜனாதிபதியுடன் சில நிர்வாக அதிகாரங்களையும் பகிர்ந்துகொள்கின்றது. இதன் மூலம் செனட் ஜனாதிபதியின் நிர்வாக மற்றும் வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது. சமஷ்டி நீதித்துறையின் கட்டமைப்பு காங்கிரசினால் தீர்மானிக்கப்படுவதுடன் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளை செனட்டின் சம்மதத்துடன் ஜனாதிபதியே நியமிக்கின்றார். அதேவேளை காங்கிரசினால் இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தினை அல்லது ஜனாதிபதியின் நிறைவேற்றுத் தீர்மானம் ஒன்றினை அரசியல் திட்டத்திற்கு முரணானது எனக்கூறி நிராகரிப்பதற்கு உச்ச நீதிமன்றம் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

8. **நீதிப்புனராய்வு (Judicial Review):** காங்கிரசின் சட்டவாக்கம் தொடர்பான நீதிப்புனராய்வு அதிகாரத்தினை உச்ச நீதிமன்றம் பெற்றுள்ளது. இதன்படி அரசியல் திட்டத்திற்கு முரணான எந்தவொரு சட்டத்தினையும் நிறைவேற்றுத் தீர்மானங்களையும் செல்லுபடியற்றதாக் குவதற்கு உச்ச நீதிமன்றம் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. இதன் மூலம் ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டத்தினதும் பிரஜைகளின் அடிப்படை உரிமைகளினதும் பாதுகாவலனாக அரசியல் திட்டமே விளங்குகின்றது. அதேவேளை மாற்றமுறும் சமூக தேவைகளுக்கு இசைவான வகையில் அரசியல் திட்டத்திற்கு பொருள்கோடல் செய்வதற்கும் உச்ச நீதிமன்றம் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

9. **குடியரசு அரசியல் திட்டம் (Republic Constitution):** ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டம் ஒரு குடியரசு அரசியல் திட்டமாகும். குடியரசின் தலைவர் ஜனாதிபதி ஆவார். இங்கு அரசாங்க அதிகாரத்தின் ஊற்றாக மக்கள் விளங்குகின்றனர். மக்களிடம் இருந்தே நாட்டின் சட்ட, நிறைவேற்று மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் பிறக்கின்றன. அதேவேளை அரசியல் திட்டத்தின் பிரகாரம் மாநில அரசுகள் ஒவ்வொன்றும் குடியரசு மாதிரியிலான அரசாங்க முறையினையே கொண்டிருக்க வேண்டும்.

10. **இரட்டைக் குடியுரிமை (Dual Citizenship):** ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் திட்டம் இரட்டைக் குடியுரிமையினை அங்கீகரித்துள்ளது. இதன்படி அமெரிக்க பிரஜை ஒருவர் ஐக்கிய அமெரிக்காவினதும் தாம் வசிக்கும் மாநிலத்தினதும் பிரஜையாக இருக்க முடியும். அதாவது தேசிய மற்றும் மாநில மட்டத்திலான குடியுரிமைகள் என இரண்டு வகையான குடியுரிமைகள் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் உள்ளது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

4.3 சட்டவாக்கத்துறை

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் சட்டவாக்கத்துறை காங்கிரஸ் என அழைக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு ஈரங்க முறையிலான சட்டவாக்கத்துறையாகும். காங்கிரசின் முதலாம் அவை பிரதிநிதிகள் சபை எனவும் இரண்டாவது அவை செனட் சபை எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

4.3.1 பிரதிநிதிகள் சபை

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் சட்டவாக்க அதிகாரம் கொண்ட பாராளுமன்றத்தின் கீழவை பிரதிநிதிகள் சபையாகும். தற்போது பிரதிநிதிகள் சபையில் 435 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு எளிய பெரும்பான்மைத் தேர்தல் மூலம் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இரண்டு ஆண்டுகாலப் பதவிக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னர் இச்சபையினைக் கலைக்க முடியாது. ஒவ்வொரு மாநிலங்களுக்குமான உறுப்பினர் தொகை மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. எனினும் ஒரு மாநிலத்திலிருந்து குறைந்த பட்சம் ஒரு உறுப்பினராவது தேர்ந்தெடுக்கப்படத் தக்கவகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இச்சபையின் தலைவர் சபாநாயகர் ஆவார். இவர் பொதுத் தேர்தல் முடிவடைந்ததன் பின்னர் சபையின் உறுப்பினர்களால் சபையின் முதலாவது கூட்டத்தொடரில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார். பிரதிநிதிகள் சபையின் கூட்டங்களுக்கு சபாநாயகரே தலைமைதாங்குகின்றார். இச்சபையின் அதிகாரங்களுள் முக்கியமானது சட்டவாக்கமாகும். சாதாரண மசோதாக்களைப் பொறுத்தவரையில் பிரதிநிதிகள் சபைக்கும் செனற் சபைக்கும் சம அதிகாரம் உண்டு. அவ்வகையான மசோதாக்கள் இரு சபைகளாலும் தொடக்கப்படலாம். ஆனால் பணம் சம்பந்தப்பட்ட மசோதாக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையில் தான் முதன் முதலில் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும். காங்கிரசின் ஒரு சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதா அடுத்த சபையிலும் ஏற்கப்பட்டால் ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்திற்குச் செல்லும். ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் கிடைத்ததும் அது சட்டமாகும். மசோதாக்களை நிறைவேற்றுவதில் இரு சபைகளுக்கும் கருத்து வேற்றுமைகள் ஏற்பட்டால் இரு சபைகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சம எண்ணிக்கை உள்ள உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு மாநாட்டுக் குழு அதை விசாரித்து முடிவு செய்யும்.

4.3.2 செனட் சபை

சட்டவாக்க அதிகாரம் கொண்ட காங்கிரசின் மேலவை செனட் என அழைக்கப்படுகின்றது. இதனை இரண்டாம் மன்றம் எனவும் அழைப்பர். உலக நாடுகளில் காணப்படும் மற்றைய இரண்டாம் மன்றங்களிலும் பார்க்க சக்தி வாய்ந்த இரண்டாம் மன்றமாகிய செனட் மன்றம் 100 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு மானிலத்திற்கு இரண்டு பேர் என்றவாறு செனட் மன்றத்துக்கான 100 உறுப்பினர்களும்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

மாநிலங்களின் வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். சமஷ்டியில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சமமான கவனிப்பு என்ற தத்துவத்திற்கு ஏற்ப இவ்வுறுப்பினர் எண்ணிக்கை அமையப்பெற்றுள்ளது. பிரதிநிதிகள் சபை போன்று செனட் சபைக்கான பதவிக்காலம் வரையறுக்கப்படவில்லை. செனட் பிரதிநிதிகள் சபையினைப் போலன்றி அது ஒரு நிலையான மன்றமாகும். அதன் பதவிக்காலம் 6 ஆண்டுகளாகும். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை 1/3 பகுதியினர் பதவி விலக புதியவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவர். செனட்டின் தலைவர் உப ஜனாதிபதியாவார். செனட்டின் கூட்டங்களுக்கு இவரே தலைமைதாங்குவார். சபையில் வாக்களிக்கும் உரிமை இவருக்கு இல்லையாயினும் யாதாயினும் மசோதாவுக்கான வாக்களிப்பின் போது அது சமனிலையில் முடியுமாயின் தனது தீர்மானமிக்க வாக்கினை வழங்கும் உரிமை இவருக்கு உண்டு.

காங்கிரசின் மேலவை என்றவகையில் செனட்டுக்கும் சட்டவாக்க அதிகாரம் உண்டு. சட்டமியற்றுவதில் சதாதாரண மசோதாவினைப் பொறுத்தவரையில் இரு சபைகளுக்கும் சமமான அதிகாரமே உண்டு. ஆனால் பணத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட மசோதாக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையிலேயே முதன்முதலில் கொண்டு வரப்படல் வேண்டும். செனட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதா பிரதிநிதிகள் சபையாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் அது ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்துக்கு அனுப்பப்படும். ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்தினைப் பெற்றதன் பின்னர் குறித்த மசோதா சட்டமாக அமுலுக்கு வரும்.

4.4 நிறைவேற்றுத்துறை

4.4.1 ஜனாதிபதி

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் ஆட்சித்துறைத் தலைவர் ஜனாதிபதியாவார். இவர் உலகில் சக்தியும் செல்வாக்குமிக்க நிர்வாகத் தலைவர்களுள் ஒருவராவார். ஐக்கிய அமெரிக்க உலகில் பலம்வாய்ந்த ஒரு வல்லரசாக இருப்பதனால் தேசிய, சர்வதேச மட்டத்தில் முக்கியத்துவமிக்க ஒருவராக ஐக்கிய அமெரிக்க ஜனாதிபதி விளங்குகின்றார். ஜனாதிபதி நான்கு ஆண்டுகள் பதவிவகிக்கவென மக்களினால் ஒரு மறைமுகத் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார். அரசியல் திட்டத்தின் பிரகாரம் ஒருவர் இரு முறை மட்டுமே ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடியும். அரசியலமைப்பின் இரண்டாவது அத்தியாயம் ஜனாதிபதிப் பதவியினை உருவாக்கி ஆட்சித்துறை அதிகாரங்களை அவரிடம் ஒப்படைத்துள்ளது. காங்கிரசிலிருந்து பிரிந்து செயற்படும் நிறைவேற்றுத் துறையினை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் ஜனாதிபதி ஆட்சித்துறைக் கட்டமைப்பில் உயர் நிலையில் இருக்கின்றார்.

தெரிவு முறை

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஒருவர் ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு அவர் ஐக்கிய அமெரிக்கப் பிரஜையாகவும், 35 வயதினைப் பூர்த்தி செய்தவராகவும், 14 வருடங்களாக தொடர்ந்து ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வசிப்பவராகவும் இருத்தல்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

வேண்டும். பொதுவாக செனட்டர்கள், மாநில ஆளுநர்கள், செயலாளர்கள், நிருவாகிகள் என்போர்களே ஜனாதிபதிப் பதவிக்கான வேட்பாளர் களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஜனாதிபதி தேர்தல் கல்லூரி ஒன்றின் மூலமே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார். தேர்தல் கல்லூரி காங்கிரசின் இரு சபைகளினதும் உறுப்பினர் எண்ணிக்கைக்குச் சமமான உறுப்பினர் எண்ணிக்கையினைக் கொண்டுள்ளது. இதன்படி தேர்தல் கல்லூரியின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 538 ஆகும். ஒவ்வொரு மாநிலமும் தமக்குரிய உறுப்பினர் எண்ணிக்கையினைத் தெரிவு செய்கின்றது.

தேர்தல் கல்லூரிக்கான தேர்தல் ஜனாதிபதித் தேர்தல் நடைபெறும் வருடத்தின் நவம்பர் மாதத்தில் முதலாவது செவ்வாய்க் கிழமையில் நடைபெறுகின்றது. வாக்காளர்கள் தாம் விரும்பும் தேர்தல் கல்லூரி உறுப்பினர்களுக்கு வாக்களிப்பர். வெற்றி பெற்றவர் சகலதையும் பெற்றுக்கொள்வார் என்ற மூலக்கொள்கையின் அடிப்படையில் இத்தேரிவு இடம்பெறுகின்றது. தேர்தல் கல்லூரியின் பொறுப்பு ஜனாதிபதியினைத் தேர்ந்தெடுப்பதாகும். ஜனாதிபதி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும் தேர்தல் கல்லூரி கலைக்கப்படும்.

அதிகாரங்களும் கடமைகளும்

அரசியல் யாப்பின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் I, II, III ஆம் உப பிரிவுகள் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களையும் கடமைகளையும் பற்றிக்குறிப்பிடுகின்றது. அவற்றின்படி அவர் சட்ட, நிர்வாக, நீதித்துறை அதிகாரங்களைப் பெறுகின்றார். ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்க முறையில் ஜனாதிபதியின் நிலை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களையும் கடமைகளையும் பார்க்கும் போது சட்டம், நிர்வாகம், நீதித்துறைகளில் பரந்தளவிலான அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளார் என்பது தெரியவருகின்றது. ஆனால் அரசியல் திட்டம் அத்தகைய பரந்தளவிலான அதிகாரத்தினை அவருக்கு வழங்கவில்லை. கால மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் மாற்றமடைந்துள்ளன.

4.4.2 அமைச்சரவை

அமெரிக்க அரசியல் திட்டத்தில் அமைச்சரவை ஒன்று இருக்க வேண்டும் எனக் கூறப்படவில்லை. ஆனால் வழக்காற்றின் அடிப்படையில் ஒரு அமைச்சரவை வளர்ந்து அது நடைமுறையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அமைச்சரவையை ஏற்படுத்துவது பற்றி யாப்பில் எதுவும் கூறப்படாவிட்டாலும் நிர்வாகத்துறையில் உள்ள பல்வேறு துறைகளுக்கும் தலைவர்களை நியமித்துக்கொள்ள யாப்பு இடமளிக்கின்றது.

ஜனாதிபதி நியமிக்கின்ற பல்வேறு துறைக்கான தலைவர்கள் அமைச்சர்களாகச் செயற்படுகின்றனர். இவர்கள் பொதுவாக செயலாளர்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். செயலாளர்களை ஜனாதிபதி தனது கட்சியிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கின்றார். ஜனாதிபதி

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அமைச்சர்களை நியமிக்கும் போது செனட் சபையின் சம்மதத்தினைப் பெறல் வேண்டும். ஆனால் சாதாரணமாக செனட் சம்மதமளிப்பதே மரபாக உள்ளது.

அமைச்சர்களை பதவி நீக்கும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு உண்டு. நிர்வாகத்துறை தொடர்பான பணிகளில் ஜனாதிபதிக்கு ஆலோசனை வழங்குவதும் அமைச்சர்களின் கடமையாக உள்ளது. ஆனால் இவ்வாலோசனைகளை ஜனாதிபதி ஏற்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை.

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் அரசுத்துறை, நிதித்துறை, நீதித்துறை, தபால் அலுவலகத்துறை, உள்நாட்டு விவகாரத்துறை, விவசாயத்துறை, வர்த்தகத் துறை, தொழிலாளர் துறை, பாதுகாப்புத் துறை, சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் தன்னலத் துறை, வீட்டுவசதி நகர்ப்புற வளர்ச்சித்துறை, போக்குவரத்துத் துறை போன்ற 12 துறைகள் காணப்படுகின்றன. இத்துறைகளுக்கே அமைச்சர்கள் அல்லது செயலாளர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

4.5 நீதித்துறை

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் இரு வகையான நீதிமன்றங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை மத்திய அரசின் நீதிமன்றங்கள், மாநில அரசின் நீதிமன்றங்கள் என்பனவாகும். மத்திய அரசின் நீதிமன்றங்கள் மத்திய அரசின் அரசிலமைப்பினையும் சட்டங்களையும் சார்ந்த வழக்குகளை விசாரணை செய்யும் தத்துவத்தினைக் கொண்டுள்ளன. மாநில அரசின் நீதிமன்றங்கள் மாநில அரசிலமைப்பினையும் சட்டங்களையும் சார்ந்த வழக்குகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரத்தினைக் கொண்டுள்ளன. மத்திய அரசின் நீதித்துறையினுள் மாவட்ட நீதிமன்றம், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம், சிறப்பு நீதிமன்றம், உயர் நீதிமன்றம் என்பனவும் மாநில நீதிமன்றங்களுள் மாவட்ட நீதிமன்றம், இடைநிலை மேல் விசாரணை நீதிமன்றம், மாநில உயர் நீதிமன்றம் என்பனவும் அடங்குகின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்கா ஒரு சமஷ்டி அரசு என்றவகையில் மத்திய அரசின் உயர் நீதிமன்றம் மிக முக்கியமானதாகும். இது ஒரு பிரதம நீதியரசரையும் 8 ஏனைய நீதிபதிகளையும் கொண்டதாகும். இவர்கள் செனட் சபையின் சம்மதத்துடன் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

உயர் நீதிமன்றத்தின் சிறப்பம்சம் யாதெனில் மத்திய – மானில அரசுகளுக்கிடையே இடம்பெறும் முரண்பாடுகளைத் தீர்த்துவைக்கும் நடுவன் நீதிமன்றமாக இந்நீதிமன்றம் தொழிற்படுவதாகும். அதேவேளை மரபுரீதியாக தாம் பெற்றிருக்கும் நீதிப்புனராய்வு அதிகாரத்தினைக் கொண்டு அரசியல் யாப்பினை பாதுகாத்தல் மற்றும் யாப்பிற்கு பொருள் விளக்கம் கொடுத்தல் ஆகிய பணிகளையும் உயர் நீதிமன்றம் மேற்கொள்கின்றது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

4.6 அரசியல் கட்சி முறைமை

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அரசின் தன்மை தொடர்பாக உண்டான கருத்து முரண்பாடுகளும் விவாதங்களுமே அங்கு அரசியல் கட்சி முறையைத் தோற்றுவித்தன. இதன்படி மத்தியரசாங்கம் வலுவுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது மாநில அரசாங்கங்கள் வலுவுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமா என்பது தொடர்பாக நடைபெற்ற விவாதங்களே பின்னர் இரு அரசியல் கட்சிகளைத் தோற்றுவித்தன. சமஷ்டிவாதிகள் சமஷ்டி அரசாங்கத்தில் மத்தியரசு வலுவுள்ளதாகவும் அதிகாரம் மிக்கதாகவும் இருக்க வேண்டும் எனக்கருதினர், சமஷ்டி எதிர்ப்புவாதிகள் மாநிலங்களின் சுதந்திரத்தினை வலியுறுத்தினர். முறையே ஹமில்டன், ஜெபர்சன் தலைமையிலான இவ்விரு பிரிவுகளும் பின்னர் அரசியல் கட்சிகளாக மாறின. சமஷ்டிவாதிகள் குடியரசுக் கட்சியாகவும் சமஷ்டி எதிர்ப்புவாதிகள் ஜனநாயகக் கட்சியாகவும் தம்மை மாற்றிக் கொண்டனர்.

இவ்விரு கட்சிகளும் தவிர்ந்த ஐக்கிய அமெரிக்காவில் இன்னும் பல கட்சிகள் செயற்பாட்டில் உள்ளன. அவற்றுள் சோசலிசக் கட்சி, கம்யூனிசக் கட்சி ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். எனினும் இவைகளுக்கு ஆட்சி அதிகாரத்தினை கைப்பற்றும் வாய்ப்பில்லை. மாறாக ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியலில் குடியரசுக் கட்சியும் ஜனநாயகக் கட்சியுமே ஆதிக்கம் செலுத்தும் கட்சிகளாக உள்ளன. இதனால் அங்கு இரு கட்சி முறை ஒன்று பேணப்படுகின்றது. இரு கட்சிகளில் ஒன்றைச் சேர்ந்தவரே ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஜனாதிபதியாக வரமுடிந்திருக்கிறது. பிரதிநிகள் சபையிலும் செனட் சபையிலும் இவ்விரு கட்சிகளுமே கூடுதலான ஆசனங்களைப் பெறுகின்றன. மாநிலச் சட்டமன்றங்களிலும் இவ்விரு கட்சிகளினது ஆதிக்கமே மிகைத்துள்ளது.

References:

1. Sirinibas Pathi, Amareswar Mishra. 2004. **Major Constitutions: Government and Politics in UK, USA, Switzerland and China,,** New Delhi: Dominant Publishers.
2. Agarwal, R.C, 1999, **Political Theory (Principles of Political Science)**, New Delhi: S.Chand and Company Ltd.
3. Canon, David T. and Kenneth Mayer and John Coleman. 2002. **Readings for American Government.** W.W. Norton.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. அமெரிக்க அரசியல் முறைமையில் செனட் மன்றம் பெறும் முக்கியத்துவத்தினை விமர்சன ரீதியாகப் பரிசீலிக்குக.
2. ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியலமைப்பின் சிறப்பியல்புகளை விளக்கி, அவ்வரசியல் முறைமையில் ஜனாதிபதி பெறும் முக்கியத்துவத்தினை விமர்சன ரீதியாகப் பரிசீலிக்குக.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அத்தியாயம் - 05

பெரிய பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம்

உள்ளடக்கம்

5.1	அறிமுகம்	33
5.2	பெரிய பிரித்தானிய அரசியல் திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்	33
5.3	அரசிலமைப்பின் மூலங்கள்	36
5.4	பிரித்தானியாவில் மரபுகள்	36
5.5	பிரித்தானிய பாராளுமன்றம்	37
5.6	நிறைவேற்றுத்துறை	38
5.7	நீதித்துறை	40
5.8	அரசியல் கட்சிகள்	40
	உசாத்துணை	41
	பயிற்சி வினாக்கள்	41

திறவுச் சொற்கள்:

நாம நிர்வாகம், மரபுகள், கோமறைக்கழகம், பிரபுக்கள் சபை, முடி, கபினட் நிர்வாகம்

எதிர்பார்க்கைக் கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தைக் கற்றதன் பின்னர் மாணவர்கள்

- பிரித்தானிய அரசியல் யாப்பு, அரசியல் நிறுவனங்கள் மற்றும் அவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சி தொடர்பான தெளிவைப் பெறல்.
- நாம நிர்வாகம் மற்றும் உண்மை நிர்வாகத்திற்கிடையிலான வேறுபாடுகளை அடையாளப்படுத்துதல்.
- பிரித்தானிய அரசியலில் மரபுகளின் செல்வாக்கை அறிந்து கொள்வர்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

5.1 அறிமுகம்

பெரிய பிரித்தானிய மற்றும் வட அயர்லாந்து ஐக்கிய இராச்சியம் (The United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland) என அழைக்கப்படும் பிரித்தானியா பின்வரும் நான்கு பிரதான தேசங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. அவை: இங்கிலாந்து, ஸ்கொட்லாந்து, வேல்ஸ், வட அயர்லாந்து என்பன வாகும்.

பிரித்தானியாவில் காணப்படும் ஆங்கில மொழி காரணமாக அசைக்க முடியாத ஒருமைப்பாடு அங்கு உருவாகியுள்ளது. இதனால் ஒற்றையாட்சி அரசாங்க முறை அங்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. அதே வேளை பிரித்தானியாவில் தொண்டு மன்னராட்சி முறையும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. எனினும் பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையே இன்று நடைமுறையில் உள்ளது. அரசன் அல்லது அரசி பாராளுமன்றத்திற்கு கட்டுப்பட்ட பெயரளவு நிர்வாகிதான். இதனால் ஆங்கில நாட்டின் நிர்வாகம் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்றத்திற்கு கட்டுப்பட்டதாக உள்ளது.

5.2 பெரிய பிரித்தானிய அரசியல் திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்

பிரித்தானியா வரையறுக்கப்பட்ட முடியாட்சியினைக் கொண்ட ஒரு ஜனநாயக நாடாகும். அந்நாட்டின் அரசியல் முறையினை நாட்டின் அடிப்படைச் சட்டமாகிய அரசியல் திட்டமே நிர்ணயம் செய்கின்றது. ஆரம்பத்தில் பரிபூரண முடியாட்சி முறையிலிருந்து வளர்ச்சியுற்ற பிரித்தானிய அரசியல், பின்னர் வரையறுக்கப்பட்ட முடியாட்சியாக மாற்றமுற்றது. 18ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தாராள ஜனநாயக நடைமுறையின் கீழ் பிரித்தானிய அரசியல் மீள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது. இவ்விதம் நீண்டகாலமாக படிமுறையாக வளர்ச்சியடைந்து வந்த பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம் பல்வேறு தனித்தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றினை பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

1. **அதிகளவு எழுதப்படாத பகுதியளவு எழுதப்பட்ட அரசியல் திட்டம் (Mostly Unwritten and Partly Written):** பிரித்தானிய அரசியல் திட்டத்தின் பிரதான இயல்பு அதன் பெரும் பகுதி எழுதப்படாது இருப்பதாகும். இதன்படி பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம் என அழைக்கத்தக்க ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அரசியல் திட்ட ஆவணமொன்றினை அங்கு அடையாளம் காண முடியாது. இதனையே டீ டொக்குவில் என்ற அறிஞர் “உண்மையில் இங்கிலாந்து அரசியல் திட்டம் என்ற ஒன்று இல்லை” என்ற தனது கூற்றின் மூலம் தெளிவுபடுத்துகின்றார். இவ்விதம் பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம் எழுதப்படாத தன்மையினைக் கொண்டிருப்பதற்கு அரசியல் திட்ட நடைமுறைகளில் மரபுகளினதும் வழக்காறுகளினதும் அதிகரித்த செல்வாக்கே பிரதான காரணமாகும். எனினும் குறிப்பிட்ட சில அரசியல் சட்ட விதிகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதன்படி வரலாற்று சட்ட ஆவணங்கள், பாராளுமன்றச் சட்டங்கள், நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கள் போன்ற பல பகுதிகள் எழுத்துருப் பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக மக்னா காட்டா (1215), உரிமைகள் மனு

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

(1628), உரிமைகள் மசோதா (1689), பாராளுமன்றச் சட்டங்கள் (1911&1949) போன்ற எழுதப்பட்ட ஆவணங்களைக் குறிப்பிட முடியும்.

2. **படிமுறையாக வளர்ச்சிபெற்ற அரசியல் திட்டம் (Evolutionary Constitution):** பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம் தற்செயலானதோ ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில், குறிப்பிட்ட குழுவினால் வரையப்பட்டதோ அல்ல. அது நீண்டகால வரலாற்று வளர்ச்சியின் ஒரு உற்பத்தியாகும். அதேவேளை பிரித்தானிய அரசியல் திட்ட மூலாதாரங்களும் பல்வேறு பகுதிகளில் சிதறிக் காணப்படுகின்றன.
3. **நெகிழும் அரசியல் திட்டம் (Flexible Constitution):** பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம் நெகிழா அரசியல் திட்டத்திற்கு சிறந்த உதாரணமாகும். அங்கு அரசியல் திட்ட நடைமுறைகளை பாராளுமன்றத்தின் சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் மாற்றியமைக்க முடியும். இதனால் சாதாரண சட்டத்திற்கும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கும் இடையே தெளிவான வேறுபாடுகள் இல்லை. இரண்டு சட்டங்களும் ஒரே மாதிரியான கவனஈர்ப்பினையே பெற்றுள்ளன.
4. **ஒற்றையாட்சி அரசியல் திட்டம் (Unitary Constitution):** பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம் ஒரு ஒற்றையாட்சி அரசியல் திட்டமாகும். இவ்வரசியல் திட்டத்தில் அனைத்து அதிகாரங்களும் பாராளுமன்றத்திடம் குவிக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் நிறைவேற்றுத் துறை கூட பாராளுமன்றச் செயற்பாட்டுக்கு துணைபுரியும் ஒன்றாக இருப்பதுடன் அவற்றின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக தனியாகவோ கூட்டாகவோ பாராளுமன்றத்திற்கு பதிலிடுக்க வேண்டும்.
5. **பாராளுமன்ற அரசாங்க முறை (Parliamentary Government):** பிரித்தானியா பாராளுமன்ற மாதிரியிலான அரசாங்க முறையினைக் கொண்டுள்ளது. முடி அரச தலைவராகச் செயற்படுகின்ற போதிலும் உண்மையான நிறைவேற்று அதிகாரம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டமையும் அமைச்சரவையினாலேயே பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. அமைச்சரவை பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் நிறுவப்படுவதுடன் அதன் நம்பிக்கை இருக்கும் வரை தொடர்ந்தும் பதவியிலிருக்கும். அமைச்சரவையின் தலைவரான பிரதமரும் ஏனைய அமைச்சர்களும் அவர்களது கொள்கைகள் தொடர்பாக பாராளுமன்றத்திற்கு பதிலிடுக்க வேண்டும்.
6. **பாராளுமன்றத்தின் இறைமை (Sovereignty of Parliament):** பிரித்தானிய அரசியல் திட்டத்தின் பிரதான இயல்புகளுள் ஒன்று தாம் விரும்பும் எந்தவொரு சட்டத்தினை இயற்றுவதற்கும் திருத்துவதற்கும் நீக்குவதற்குமான அதிகாரத்தினைப் பெற்றுள்ளமையாகும். இதன் போது பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தினை கேள்விக்கிடமாக்கும் எந்தவொரு தாபனமும் பிரித்தானியாவில் இல்லை. சாதாரண சட்டத்தினைப் போன்று அரசியலமைப்பு நடைமுறைகளை மாற்றியமைப்பதற்குக் கூட பாராளுமன்றம் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. இது பற்றிக் குறிப்பிடும் சட்ட அறிஞர்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

ஏ.வீ.டைசி “பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம் பாராளுமன்றத்தின் இறைமை, சட்டத்தின் ஆட்சி ஆகிய இரண்டு தூண்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளது” என்கிறார்.

7. **சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law):** சட்டத்தின் ஆட்சியானது சட்ட சமத்துவத்தினை குறிக்கும், அதேவேளை சட்டத்தின் மேலாண்மையினையும் வலியுறுத்துகின்றது. இத்தத்துவத்தின் பிதா மகன் ஏ.வீ.டைசி ஆவார். இவர் சட்டவாட்சியின் மூன்று பிரதான தத்துவங்களை அடையாளம் கண்டுள்ளார். அவை: சட்டத்திற்கு முன் சகலரும் சமமானவர்கள்; தனிமனிதர்கள் அன்றி சட்டமே மேன்மை மிக்கது; நியாயமானதும் முறையானதுமான விசாரணைகள் இன்றி எந்தவொரு நபரும் கைது செய்யப்படவோ தண்டிக்கப்படவோ கூடாது.

8. **கோட்பாட்டுக்கும் நடைமுறைக்கும் இடையிலான இடைவெளி (Gap between Theory and Practice):** ஏனைய நாடுகளின் அரசியல் திட்டங்கள் போலல்லாமல் பிரித்தானிய அரசியல் முறைமையில் கோட்பாட்டுக்கும் நடைமுறைக்கும் இடையே தெளிவான இடைவெளிகள் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக பிரித்தானிய முடி கோட்பாட்டு ரீதியாக இறைமை பொருந்தியவர் ஆவார். எனினும் உண்மையான நடைமுறையில் பாராளுமன்றமே இறைமை பெற்றுள்ளது. கோட்பாட்டளவில் பாராளுமன்ற மசோதா ஒன்றின் மீது இரத்து அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிப்பதற்கு முடி அதிகாரம் பெற்றுள்ள போதிலும் நடைமுறையில் அவர் தனது இரத்து அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிக்க முடியாது. இது பற்றிக் குறிப்பிடும் சங்கே பிரபு (Lord Sankay) “பிரித்தானிய அரசியல் திட்டத்தில் கோட்பாடானது யதார்த்தத்துடன் தொடர்புபட்டதல்ல” என்கிறார்.

9. **கலப்பு அரசியல் திட்டம் (Mixed Constitution):** பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம் முடியாட்சி, உயர்குடியாட்சி மற்றும் ஜனநாயகத் தத்துவங்கள் ஒன்றுகலந்த ஒரு அரசியல் திட்டமாகும். இதன்படி முடி என்ற நிறுவனம் முடி ஆட்சியினை பிரதிபலிப்பதுடன் பிரபுக்கள் சபையின் இருப்பு உயர் குடி ஆட்சித் தன்மையினை பிரதிபலிக்கின்றது. அதேவேளை, பொது மக்கள் சபை உண்மையான ஜனநாயகச் செயற்பாட்டுத் தத்துவத்தினை வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. இதன்மூலம் பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம் பலவித அரசியல் தத்துவங்களை வெற்றிகரமாக ஒன்றிணைத்துள்ளது எனலாம்.

10. **மரபுகளினதும் வழக்காறுகளினதும் செல்வாக்கு (Role of Customs and Conventions):** பிரித்தானிய அரசியல் திட்டத்தின் பிரதான பகுதி மரபுகளும் வழக்காறுகளும். அதேவேளை பிரித்தானிய அரசியல் முறையில் மரபுகளும் வழக்காறுகளும் கணிசமான செல்வாக்கினைக் கொண்டுள்ளது. மூவகை மரபுகள், வழக்காறுகள் பிரித்தானிய அரசியலில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. அவை: முடியுடன் தொடர்புடைய மரபுகளும் வழக்காறுகளும், அமைச்சரவையுடன் தொடர்புடைய மரபுகளும் வழக்காறுகளும், பாராளுமன்றத்துடன் தொடர்புடைய மரபுகளும் வழக்காறுகளும்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

11. சுதந்திர நீதித்துறை (Independence of Judiciary): பிரித்தானிய அரசியல் திட்டம் சட்டவாட்சியின் மீது நிறுவப்பட்டுள்ளதால் அந்நாட்டின் நீதித்துறைச் சுதந்திரம் உயர் மட்டத்தில் உள்ளது. இதன்படி நீதிபதிகளின் நியமனம், பதவி நீக்கம் மற்றும் நீதிபதிகளுக்கான சலுகைகள் என்பன நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தினை மேலும் வலுப்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. நீதிபதிகளை அகற்றும் விடயத்தில் அவர்கள் பாராதாரமான துர்நடத்தைகளைக் கொண்டிருந்தால் ஒழிய அவர்களைப் பதவியிலிருந்து அகற்ற முடியாது. அவ்வாறு நீதிபதிகளை அகற்றும் போது பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளினதும் சம்மதத்தினைப் பெறவேண்டும்.

5.3 அரசிலமைப்பின் மூலங்கள்

1. **சாசனங்கள் / ஒப்பந்தங்கள் / உடன்படிக்கைகள்:** பல்வேறு சாசனங்களும் ஒப்பந்தங்களும் உடன்படிக்கைகளும் பிரித்தானிய அரசிலமைப்பின் மூலங்களாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் மகாபட்டயம் (1215), உரிமைகள் மனு (1628), அரசரிமை நிர்ணயச் சட்டம் (1701), ஸ்கொட்லாந்து ஐக்கியச் சட்டம் (1707), அயர்லாந்து ஐக்கியச் சட்டம் (1800), உரிமைகள் மசோதா (1689) போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.
2. **பாராளுமன்றச் சட்டங்கள்:** 1832, 1867, 1884, 1918, 1928 ஆம் ஆண்டைய பாராளுமன்ற சீர்திருத்தச் சட்டங்கள், 1911, 1949, 1999 பாராளுமன்றச் சட்டங்கள் போன்று பாராளுமன்றம் அவ்வப்போது இயற்றுகின்ற சட்டங்களும் பிரித்தானிய அரசியலமைப்பின் மூலங்களாக உள்ளன.
3. **நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கள்:** பல்வேறு வழக்குகளுக்கும் நீதிபதிகள் பல்வேறுவிதமான தீர்ப்புக்களை வழங்குகின்றனர். இத்தீர்ப்புக்கள் காலப்போக்கில் அரசியலமைப்பின் பகுதிகளாக மாறுகின்றன.
4. **பொதுச் சட்டம்:** பிரித்தானியாவில் காணப்படும் பொதுச் சட்டமும் அரசிலமைப்பின் பிரதான மூலங்களுள் ஒன்றாக உள்ளது. இப்பொதுச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தினால் இயற்றப்பட்டவையல்ல. அவை காலம் காலமாக பின்பற்றப்பட்டு வந்த வழக்கங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும்.
5. **மரபுகள்:** பிரித்தானிய அரசியலமைப்பின் பிரதான பகுதி மரபுகளாகும். அரசியலமைப்பின் எழுதப்படாத நீதிமொழியாக இது வர்ணிக்கப்படுகின்றது. இம்மரபுகளின் வாயிலாகவே பிரித்தானிய அரசிலமைப்பு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

5.4 பிரித்தானியாவில் மரபுகள்

பிரித்தானியாவில் பின்பற்றப்படும் மரபுகள் பின்வருமாறு மூன்று வகையாக காணப்படுகின்றன.

1. **அமைச்சரவையுடன் தொடர்புடைய மரபுகள்:** பின்வருவன அமைச்சரவையுடன் தொடர்புடைய மரபுகளாகும். அமைச்சரவைக்கு எதிராக பாராளுமன்றத்தில்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை நிறைவேற்றப்படி அமைச்சரவை பதவி விலக வேண்டும் என்பதுடன் அரசாங்க மசோதாக்கள் பாராளுமன்றத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டால் அமைச்சரவையும் பதவி விலகுதல் வேண்டும். அதேவேளை பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மை ஆதரவினை நிரூபிக்கத்தக்கவர் எனக் கருதுபவரையே முடி பிரதமராக நியமிக்க வேண்டும் என்பதுடன் அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்தின் ஏதாவது ஒரு சபையில் உறுப்பினராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

2. **முடியுடன் தொடர்புடைய மரபுகள்:** பின்வருவன முடியுடன் தொடர்புடைய மரபுகளாகும். பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்படுகின்ற மசோதாக்கள் முடியின் அங்கீகாரத்தினைப் பெற்ற பின்னரே சட்டமாக அமலுக்கு வர வேண்டும். பாராளுமன்றம் இறைமை பெற்றுள்ளதால் பாராளுமன்றத்தினால் இயற்றப்படும் மசோதாக்களுக்கு முடி ஒப்புதல் வழங்கவும் மறுப்பதில்லை. அதேவேளை அமைச்சரவையின் ஆலோசனைப்படியே முடி பாராளுமன்றத்தின் முதலாவது அவையான பொதுமக்கள் சபையைக் கலைக்க முடியும். மேலும் அமைச்சரவை தயாரிக்கும் அரசாங்கக் கொள்கை விளக்கவுரையை முடியே பாராளுமன்றத்தில் வாசிப்பார்.

3. **பாராளுமன்றத்துடன் தொடர்புடைய மரபுகள்:** பின்வருவன பாராளுமன்றத்துடன் தொடர்புடைய மரபுகளாகும். நிதி மசோதாக்களை தொடக்கும் அதிகாரத்தினை பாராளுமன்றத்தின் கீழ் சபையான பொதுமக்கள் சபை பெற்றுள்ளதுடன் பாராளுமன்றத்தில் பேசும் போது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் பேசியதனைத் தொடர்ந்து எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் பேசுதல் வேண்டும். அதேவேளை பாராளுமன்றத்தில் சபாநாயகராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் தனது கட்சி உறுப்பினர் பதவியினை இராஜினாமாச் செய்தல் வேண்டும் என்பதுடன் பதவிக்காலம் முடிவடையும் போது, சபாநாயகருக்கு மீண்டும் அப்பதவிக்கு வரும் வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். மேலும் பிரபுக்கள் சபை உயர் நீதிமன்றமாகத் தொழிற்படும் போது சட்டப்பிரபுக்கள் மட்டுமே அங்கு வருகை தருதல் வேண்டும்.

5.5 பிரித்தானிய பாராளுமன்றம்

பிரித்தானிய சட்டவாக்க சபை பாராளுமன்றம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பாராளுமன்றம் முடி, பிரபுக்கள் சபை, பொது மக்கள் சபை ஆகிய மூன்று பகுதிகளை உள்ளடக்கியுள்ளன. அரசியல் முறையில் முடியின் வகிபாகம் பெயரளவானதாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் அரசின் உத்தியோகபூர்வ தலைவராக அவரே விளங்குகின்றார். அதேவேளை சகல சட்டங்களும் முடியின் பெயராலேயே இயற்றப்படுகின்றன.

எனினும் ஒவ்வொரு முறையும் பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடருக்கு தலைமை வகிப்பது தவிர்ந்த பாராளுமன்றத்தின் ஏனைய விடயங்களில் முடி எந்தவொரு செயற்பாட்டு வகிபாகத்தினையும் எடுப்பதில்லை. மாறாக பாராளுமன்றத்தின் பிரதான செயற்பாட்டு

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

வகிபாகத்தினை பொது மக்கள் சபை, பிரபுக்கள் சபை ஆகிய இரு சபைகளுமே பெற்றுள்ளன. இவ்விரு சபைகளும் நாட்டிற்குத் தேவையான சட்டங்களை வகுப்பதுடன் அரசாங்கத்தினைக் கண்காணித்தல், சமகாலப் பிரச்சினை களை விவாதித்தல் போன்ற பிரதான பணிகளை நிறைவேற்றுகின்றன.

1. பொது மக்கள் சபை (House of Commons)

பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தின் கீழவை பொது மக்கள் சபையாகும். இதன் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 650 ஆகும். இவர்கள் 5 ஆண்டு காலத்திற்குப் பதவி வகிக்கவென பாராளுமன்றத் தேர்தல் ஒன்றின் மூலம் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான தேர்தல் தனி அங்கத்துவ தொகுதி முறையிலமைந்த எளிய பெரும்பான்மை தேர்தல் முறையின் கீழ் இடம்பெறுகின்றது. இடைக்காலத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவிகளில் வெற்றிடம் ஏற்படுகின்ற போது இடைத் தேர்தல் நடத்தப்படும். சபாநாயகர் பொது மக்கள் சபையின் தலைவர் ஆவார்.

2. பிரபுக்கள் சபை (House of Lords)

பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தின் மேலவை பிரபுக்கள் சபையாகும். பொது மக்கள் சபையினைப் போன்று பிரபுக்கள் சபையின் உறுப்பினர் தொகை வரையறுக்கப்படவில்லை. எனினும் தற்சமயம் 811 பிரபுக்களே சபை அமர்வுகளில் பங்கேற்கின்றனர். இப்பிரபுக்கள் ஆத்மீகப் பிரபுக்கள் (Lords Spiritual) லௌகீக பிரபுக்கள் (Lords Temporal) ஆகிய இரு வகையினைச் சார்ந்தவர்கள். ஆத்மீகப் பிரபுக்களுள் ஆங்கில திருச்சபையின் 26 பிரபுக்கள் உள்ளடங்குவர். பெரும்பான்மையினர் ஆயுட்காலப் பிரபுக்கள் ஆவர். இவர்கள் பிரதம மந்திரியினது அல்லது பிரபுக்கள் சபை நியமன ஆணைக்குழுவினது பரிந்துரையின் பேரில் முடியினால் நியமிக்கப்படுவர்.

5.6 நிறைவேற்றுத் துறை

பிரித்தானியா பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையினை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தி வருவதனால் அதன் நிறைவேற்றுத்துறை நாம நிர்வாகம், உண்மை நிர்வாகம் என இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு நாம நிர்வாகத்தினை முடியும் உண்மை நிர்வாகத்தினை பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சரவையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றன.

1. முடி

பிரித்தானிய அரசியல் முறையின் வரலாற்று வளர்ச்சியில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியதொரு அரசியல் நிறுவனமாக முடி விளங்குகின்றது. ஆரம்பகாலத்தில் பூரண முடியாட்சி முறையினைக் கொண்டிருந்த பிரித்தானியா தற்சமயம் வரையறுக்கப்பட்ட முடியாட்சி முறையினைப் பின்பற்றி வருகின்றது. இதனால் பிரித்தானிய பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையில் முடியின் நிலை பெயரளவிலானதாகும். எனினும் முடி இன்றும்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

பிரித்தானிய அரசின் தலைவராக இருப்பதுடன் அந்நாட்டுச் சட்டங்களினதும் நிர்வாகத்தினதும் நீதியினதும் மூலமாக விளங்குகின்றார்.

முடி அரசினதும் நிறைவேற்றுத் துறையினதும் தலைவர் என்றவகையில் பல தரப்பட்ட சட்ட (பாராளுமன்றத்தினைக் கூட்டுதல், கலைத்தல், ஒத்திவைத்தல்), நிர்வாக (பிரதமரையும் அமைச்சரவை உறுப்பினர்களையும் நியமித்தல்) மற்றும் நீதித்துறை (குற்றவாளிகளுக்கு மன்னிப்பு வழங்குதல்) அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளார். அதேவேளை முடி ஆங்கில திருச்சபையின் தலைவராக இருப்பதுடன் பிரித்தானியாவில் உயர் கௌரவங்களுக்கு உரித்தான ஒருவராகவும் விளங்குகின்றார்.

முடி தொடர்பாக அண்மைக்காலத்தில் பல்வேறு விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் பல்வேறு காரணங்களினால் பிரித்தானிய அரசியல் முறையில் முடி இன்னும் நிலைத்து நிற்கின்றது. இதன்படி முடியின் பழைமைபோற்றும் பண்பு, பொதுநலவாய ஐக்கியத்தின் சின்னமாக விளங்குவது, அரசியலில் நடுநிலையாளராகச் செயற்படுதல், பாராளுமன்ற அரசாங்க முறையின் பெயரளவுத் தலைவராக இருத்தல், பிரித்தானிய மக்களின் சமூக வாழ்வின் தலைவராக கருதப்படல், அரசியலில் முடிக்கு இருக்கும் செல்வாக்கு போன்ற காரணிகள் முடி என்ற அரசியல் நிறுவனத்தின் தொடர்ச்சியான இருப்பில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன.

2. பிரதமரும் அமைச்சரவையும்

பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின் உண்மை நிர்வாகப் பகுதியினை பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சரவை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றது. மரபுரீதியாக அமைச்சரவையானது பொதுமக்கள் சபையில் பெரும்பான்மை ஆதரவினைப் பெற்ற கட்சியினைக் கொண்டு தெரிவு செய்யப்படுகின்றது. இதன்படி பொதுமக்கள் சபையில் பெரும்பான்மை ஆதரவினைப் பெறத்தக்கவர் எனக் கருதப்படத்தக்கவர் ஒருவரை முடி பிரதமராக நியமிக்கின்றார்.

பின்னர் பிரதமரின் சிபார்சுக்கு இணங்க அமைச்சரவையின் ஏனைய உறுப்பினர்கள் முடியினால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். அமைச்சர்களை நியமிக்கும் போது இரண்டுக்கு குறையாத அமைச்சர்களும் இரண்டுக்கு குறையாத பிரதி அமைச்சர்களும் பிரபுக்கள் சபையிலிருந்து நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

அமைச்சரவையின் தலைவர் பிரதமர் ஆவார். அவர் தனது விருப்பத்தின்படி எப்பொழுதும் அமைச்சரவையினை மாற்று வதற்கு அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். அமைச்சரவைக் கூட்டங்களைக் கூட்டுதல், அதற்குத் தலைமை தாங்குதல், அரசாங்கக் கொள்கைகளைத் தீர்மானித்தல், அமைச்சரவையில் உள்ளும் புறமும் ஏற்படும் முரண்பாடுகளை சமூகமாகத் தீர்த்துவைத்தல், அமைச்சரவையினை கூட்டுப்பொறுப்புடன் இயங்கச் செய்தல் போன்ற கடமைகளை பிரதமர் ஆற்றுகின்றார்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

5.7 நீதித்துறை

பிரித்தானியா சட்டத்தின் ஆட்சியின் மேல் நிறுவப்பட்ட நீதித்துறைக் கட்டமைப்பினைக் கொண் டுள்ளது. சட்டங்களைத் நிர்ணயம் செய்தல், அரசாங்கத்தின் சர்வாதிகாரச் செயற்பாட்டினைத் தடுத்தல், நடைமுறையில் எழும் சட்டச் சிக்கல்களைத் தீர்த்துவைத்தல், சட்டங்களை மீறுவோரைத் தண்டித்தல், சிவில் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகளை விசாரித்து தீர்ப்புக் கூறல், மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் போன்ற பணிகளை பிரித்தானிய நீதித்துறை மேற்கொள்கின்றது.

வரலாற்றின் நீண்ட காலத்திலிருந்து அரசனின் ஒரு புறம்பான அதிகார அங்கமாக நீதித்துறை இருந்து வந்துள்ளதுடன் அரசர்களே நீதியை வழங்கியும் வந்தனர். இதனால் இன்றும் ‘மன்னரின் நீதிபதிகள்’, ‘மன்னரின் நீதிமன்றங்கள்’, ‘மேன்மைதாங்கிய மன்னரின் சிறைச்சாலைகள்’ என்று பிரித்தானிய நீதித்தாபனங்கள் அழைக்கப்படும் வழக்கமுள்ளது.

பிரித்தானிய நீதிமன்றக் கட்டமைப்பில் சிவில் நீதிமன்றங்கள், குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் ஆகிய இரு வகையான நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. இங்கு சிவில் நீதிமன்றங்கள் வரிசையில் கவுண்டி நீதிமன்றங்கள், உயர் நீதிமன்றங்கள், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம், பிரபுக்கள் சபை என்பன உள்ளடங்கும். குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் வரிசையிலும் பல்வேறு நீதிமன்றங்கள் தொழிற் படுகின்றன. குற்றவியல் குற்றங்கள் தொடர்பிலும் இறுதி மேன்முறையீட்டு அமைப்பாக பிரபுக்கள் சபையே விளங்குகின்றது.

5.8 அரசியல் கட்சிகள்

அரசியல் கட்சி முறையினை உலகிற்கு அறிமுகம் செய்த முதல் நாடு பிரித்தானியாவாகும். ஆரம்பத்திலிருந்து இந்நாட்டில் இரு கட்சி முறை பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இதன்படி ஆரம்பத்தில் பழமைபேணும் கட்சி, தாராளவாதக் கட்சி ஆகியன இரு கட்சி முறையினைப் பேணிவந்தது. தாராண்மைவாதக் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவினை அடுத்து தொழிற் கட்சி தோற்றம் பெற்றதுடன் இன்று பழமை பேணும் கட்சிக்குப் போட்டியாக தொழிற் கட்சி செயற்பட்டு வருகின்றது. இவை தவிர ஸ்கொட்லாந்து தேசியக் கட்சி, வேல்ஸ் தேசியக் கட்சி, லிபரல் ஜனநாயகக் கட்சி போன்ற கட்சிகளும் காணப்படுகின்றன.

பிரித்தானியாவில் அரசியல் கட்சிகள் படிப்படியாகத் தோன்றியவையாகும். அதிலும் குறிப்பாக பிரித்தானியாவில் மன்னருக்கும் பாராளுமன்றத்துக்குமிடையில் இடம்பெற்ற போராட்டத்தின் விளைவாக அரசியல் கட்சிகள் தோற்றம் பெற்றன. ஸ்ரூவார்ட் மன்னனை ஆதரித்தவர்கள் கவாலியர்கள் என்றும் பாராளுமன்றத்தை ஆதரித்தவர்கள் ரமக்ஸ் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

நாளடைவில் மன்னரை ஆதரித்த கவாலியர்கள் டோரிகள் எனவும் பாராளுமன்றத்தை ஆதரித்த ரமக்ஸ் விக்குகள் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். 1832 ஆம் ஆண்டு சீர்திருத்தச்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

சட்டம் தோன்றிய போது டோரிகள் பழைமைபேணும் கட்சியாகவும் விக்குகள் தாராண்மைக் கட்சியாகவும் பெயரிடப்பட்டனர். பழைமைபேணும் கட்சியினர் அரசனையும் மதகுருமார்களையும் நிலபிரபுக்களையும் ஆதரிப்பவர்களாக இருந்தனர். தாராண்மைக் கட்சியினர் மத்திய வகுப்பார்களையும் தொழிலாளர்களையும் ஆதரிப்பவர்களாக இருந்தனர்.

20ஆம் நூற்றாண்டில் தாரண்மைக் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவினால் தொழிற் கட்சி உதயமானது. இக்கட்சி தாரண்மை கட்சியின் கொள்கைகள் பலவற்றைக் கொண்டிருந்ததனால் தாரண்மைவாதிகளின் செல்வாக்குக் குறைந்து தொழிற்கட்சியின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது. தற்போது பிரித்தானியாவில் பழைமைபேணும் கட்சியும் தொழிற்கட்சியுமே ஆதிக்கம் உடையனவாகக் காணப்படுகின்றன.

References:

1. O'Neil, Patrick. 2003. **Essentials of Comparative Politics**, WW Norton & co, London.
2. Sirinibas Pathi, Amareswar Mishra. 2004. **Major Constitutions: Government and Politics in UK, USA, Switzerland and China,,** New Delhi: Dominant Publishers.
3. Strong, C.F. 1998. **Modern Political Constitutions**, 3rd ed., London: Macmillan.
4. Michael Keating, 1999. **The Politics of Modern Europe**, USA: Edward Elgar.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பிரித்தானிய அரசியலமைப்பில் மரபுகளும், வழக்காறுகளும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் விதம் குறித்து கருத்துரைக்குக.
2. பிரித்தானிய அரசாங்க முறையில் பின்வரும் நிறுவனங்கள் பெறும் முக்கியத்துவத்தினை ஆராய்க.
  - a. முடி
  - b. பிரதமர்
  - c. பிரபுக்கள் சபை
3. பிரித்தானிய அரசாங்க முறையில் பாராளுமன்றம் பெறும் முக்கியத்துவத்தினை பின்வரும் தலைப்புக்களின் கீழ் ஆராய்க.
  - I. உறுப்பமைவும் அமைவுச் சேர்க்கையும்
  - II. அதிகாரங்களும் கடமைகளும்
  - III. நிர்வாகத்துறையுடன் கொண்டுள்ள தொடர்பு

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அத்தியாயம் - 06

சுவிற்சர்லாந்தின் அரசியலமைப்பு

உள்ளடக்கம்

6.1	அறிமுகம்	43
6.2	சுவிற்சர்லாந்து அரசியல் அமைப்பின் சிறப்பம்சங்கள்	43
6.3	நிறைவேற்றுத் துறை	44
6.4	சட்டவாக்கத்துறை	46
6.5	நேரடி ஜனநாயக ஏற்பாடுகள்	49
6.6	நீதித்துறை	50
6.7	அரசியல் கட்சி முறை	50
	உசாத்துணை	51
	பயிற்சி வினாக்கள்	51

திறவுச் சொற்கள்:

சமஷ்டிக் கவுன்சில் சான்சலர், நேரடி ஜனநாயக ஏற்பாடுகள், ஒப்பங்கோடல்

எதிர்பார்க்கக் கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தைக் கற்றதன் பின்னர் மாணவர்கள்

- சுவிட்சர்லாந்து அரசியல் முறைமையின் சிறப்பில்குகளை அடையாளம் காணல்
- பன்மைத்துவ சமூகத்திற்குப் பொருத்தமான அரசியல் முறைமையாக பரிசோதனை செய்து பார்க்க முயற்சித்தல்
- நவீன உலகில் நேரடி ஜனநாயக நுட்பங்களின் பயன்பாடு தொடர்பான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளல் போன்றவை எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

6.1 அறிமுகம்

ஆயிரம் பள்ளத்தாக்குகளைக் கொண்ட நாடு என சிறப்பித்துக் கூறப்படும் சுவிற்சர்லாந்து, ஐரோப்பாவின் மத்திய பகுதியில் அமைந்துள்ள நான்கு பக்கங்களும் நிலத்தால் சூழப்பட்ட ஒரு நாடாகும். மூன்று கன்ரங்களின் கூட்டிணைப்பின் மூலம் 1291இல் தாபிக்கப்பட்ட சுவிற்சர்லாந்து, தற்சமயம் 26 கன்ரங்களைக் கொண்ட ஒரு சமஷ்டி நாடாக விளங்குகின்றது. இவற்றுள் இருபது முழுக் கன்ரங்களும், ஆறு அரைக் கன்ரங்களும் அடங்கும். இங்கு ஒவ்வொரு கன்ரமும் உயர்ந் தளவிலான தன்னாட்சியை அனுபவிக்கின்றது. அங்கு காணப்படும் 3000இற்கு மேற்பட்ட மாநக ரங்களும் உள்ளூர் பிரதேசங்களும் குறிப்பிடத்தக்களவு சுயாட்சி உரிமையினைக் கொண்டுள்ளன.

6.2 சுவிற்சர்லாந்து அரசியல் அமைப்பின் சிறப்பம்சங்கள்

உலகின் மிகவும் பழைமையான ஜனநாயக நாடாக விளங்கும் சுவிற்சர்லாந்து, உலகின் ஜனநாயக ஆட்சிக்கான ஒரு முன்மாதிரியாகவும் விளங்குகின்றது. இந்நாட்டின் 1998ஆம் ஆண்டைய அரசியல் திட்டமானது பல தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பதனைக் காணலாம்.

1. **எழுதப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு:** சுவிற்சர்லாந்து எழுதப்பட்ட நீளமான ஒரு அரசியலமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. தற்போதய அரசியல் அமைப்பு 1998 டிசம்பர் 18ஆம் திகதி சமஷ்டிப் பாராளுமன்றத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுடன் 1999 ஏப்ரல் 14இல் மக்கள் தீர்ப்பொன்றின் மூலம் மக்களினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இவ்யாப்பு நான்கு அத்தியாயங்களைக் கொண்டிருப் பதுடன் 196 உறுப்புரைகளையும் கொண்டுள்ளது.
2. **நெகிழா அரசியல் அமைப்பு:** சுவிற்சர்லாந்து அரசியல் திட்டமானது நெகிழாத தன்மையுடையதாகும். இங்கு அரசியல் திட்டத்தினைத் திருத்துவதற்கான வழிமுறை சற்றுக் கடினமானதாகும். மக்கள் தீர்ப்பு, அரசியல் திட்டத்திற்கான தொடக்கவரிமை ஆகிய இரு வழிமுறைகள் மூலம் சுவிற்சர்லாந்தின் அரசியல் யாப்புத் திருத்தப்படுகின்றது.
3. **குடியரசு அரசியல் அமைப்பு:** சுவிற்சர்லாந்து ஐரோப்பாவில் மிகவும் பழைமையான குடியரசாகும். அந்நாட்டின் 1998ஆம் ஆண்டைய அரசியல் திட்டமானது மத்தியில் மட்டுமன்றி பல விதமான கன்ரங்களிலும் குடியாட்சியினைத் தாபித்துள்ளது.
4. **சமஷ்டி முறையிலான அரசாங்கத்தைக் கொண்டிருத்தல்:** சுவிற்சர்லாந்து 26 கன்ரங்களைக் கொண்ட சமஷ்டிக் குடியரசாகும். இங்கு கன்ரங்களின் நலவுரிமையினைப் பேணுவதற்கு சட்ட மன்றத்தின் இரண்டாவது சபையாக அரசுகளின் சபை நிறுவப்பட்டுள்ளது.
5. **ஜனநாயகத் தன்மை:** நவீன ஜனநாயக நாடுகளுள் சுவிற்சர்லாந்து மிகவும் சிறப்பான ஜனநாயக நாடாக விளங்குகின்றது. அவ்வாறே மிகவும் பழைமையான ஜனநாயக நாடாகவும் அது விளங்கு கின்றது. மக்கள் இறைமை, பிரஜைகள் மத்தியில்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

சமத்துவம், சர்வஜன வாக்குரிமை போன்ற ஜனநாயக அடிப்படைகள் சுவிற்சர்லாந்து அரசியல் அமைப்பின் மிக முக்கிய அடையாள அம்சங்களாக உள்ளன.

6. தாராளவாத சிந்தனைகள்: பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தாராளவாதச் சிந்தனைகள் சுவிற்சர்லாந்து அரசியலமைப்பு வரைஞர்கள் மீது குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கினை செலுத்தியிருந்தது. இதனால் சுவிற்சர்லாந்து அரசியலமைப்பானது தாராளவாத ஜனநாயக சிந்தனைகளின் அடிப்படையிலேயே அமையப்பெற்றுள்ளது எனலாம்.

7. மக்களின் உரிமைகளும் பொறுப்புக்களும்: சுவிற்சர்லாந்து அரசியலமைப்பானது அடிப்படை, சமூக மற்றும் குடியியல் உரிமைகள் பலவற்றை தனது பிரஜைகளுக்கு வழங்குகின்றது. அரசியலமைப்பின் ஆறாவது உறுப்புரையின் பிரகாரம், ஒவ்வொருவரும் தத்தமது திறமைகளுக்கும், தத்தமது அரசுகளினதும் சமூகத்தினதும் நோக்கங்களுக்கும் ஏற்ப தங்களை முன்னேற்றிக்கொள்வதற்கு பொறுப்பானவர்களாவர்.

6.3 நிறைவேற்றக் துறை

சுவிற்சர்லாந்தின் நிறைவேற்றுத் துறை சமஷ்டிக் கவுன்சில் (பேரவை) என அழைக்கப்படுகின்றது. இச்சமஷ்டிக் கவுன்சில் உலகில் உள்ள ஒரேயொரு தனித்துவமான பன்மை நிருவாகமாகும். இது பாராளுமன்ற முறை சார்பானதோ அல்லது ஜனாதிபதித்துவ முறை சார்பானதோ அல்ல. அவ்வாறே அரசியல் இறுக்கத்தன்மையினை அல்லது அரசியல் நெகிழ்ச்சித் தன்மையினை கொண்டதாகவோ இல்லை. மாறாக சமஷ்டிப் பேரவை வேறுபட்ட அரசாங்க மாதிரிகள் இணைக்கப்பட்ட ஒரு ஐக்கிய அமைப்பாகும்.

1. பன்மை நிருவாகம்

சமஷ்டிக் கவுன்சிலின் மிக முக்கியமான அம்சம் யாதெனில், அதனது பன்மைத் தன்மையாகும். இது ஏழு பேரை உள்ளடக்கிய நிறைவேற்றுத் துறையாகும். எல்லா அதிகாரங்களும் இவ் ஏழு உறுப்பினர்களாலும் கூட்டாக நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஒருவர் மற்றவரை விட உயர்ந்தவர் அல்ல. மாறாக ஒவ்வொருவரும் சம அந்தஸ்தினையே பெறுகின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் சமஷ்டிப் அசம்பிளியினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதுடன் சமஷ்டிக் கவுன்சிலின் தலைவராக, உப தலைவராக வருவதற்கான வாய்ப்பினையும் பெற்றுள்ளனர். இது ஒரு ஆணைக்குழுவாகச் செயற்படுவதுடன், ஒரு தனிப்பட்ட கவுன்சிலர் இச்சபையினை வழிநடத்துவதுமில்லை, இச்சபையில் ஆதிக்கம் செலுத்துவது மில்லை.

2. சான்சலர்

பெடரல் கவுன்சிலில் உள்ள ஏழு உறுப்பினர்களுக்கு மேலதிகமாக சான்சலர் என அழைக்கப்படும் மற்றுமொருவரையும் பெடரல் அசம்பிளி தேர்ந்தெடுக்கின்றது. பெடரல் கவுன்சிலர்களைப் போன்று சான்லரும் நான்கு வருடத்திற்கு பதவி வகிக்கின்றார். எனினும் அவர் பெடரல் கவுன்சிலின் உறுப்பினர் அல்ல. அவர் பெடரல் கவுன்சிலினதும்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

பெடரல் அசம்பிளியினதும் செயலாளர் நாயகமாகச் செயற்படுகின்றார். இவர் கவுன்சிலர்களின் செயல்கள் தொடர்பான பதிவுகளைப் பேணுதல் மற்றும் தேர்தல்கள், மக்கள் தீர்ப்புத் தேர்தல்களை நடத்துதல் என்பவற்றுக்குப் பொறுப்பாக உள்ளார்.

3. ஒழுங்கமைப்பு

சுவிற்சர்லாந்து கூட்டமைப்பின் நிறைவேற்றுத் துறை அதிகாரத்தின் இருப்பிடமாக அந்நாட்டின் பெடரல் கவுன்சில் உள்ளது. பெடரல் கவுன்சிலானது ஏழு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு பன்மைத் துவ நிறைவேற்றுத் துறையாகும். இக்கவுன்சிலானது எல்லா நிறைவேற்று அதிகாரங்களையும் கூட்டாக நிறைவேற்றுகின்றது. அரசினதும் அரசாங்கத்தினதும் தலைவராக ஒரு தனிப்பட்டவர் இருப்ப தனை விரும்பாததன் காரணமாகவே சுவிற்சர்லாந்து அரசியலமைப்பு வரைஞர்கள் நிறைவேற்றுத் துறை அதிகாரத்தை ஒரு தனிநபரிடம் வழங்குவதற்குப் பதிலாக ஏழு பேரை உள்ளடக்கிய ஒரு குழு விடம் வழங்கியிருக்கின்றனர்.

4. உறுப்பினரையும் தேர்தலும்

சுவிற்சர்லாந்து அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் அதன் உறுப்பினர்கள் மறைமுகத் தேர்தல் ஒன்றின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதன்படி பெடரல் அசம்பிளியின் இரு சபைகளும் கூடும் ஒரு இணைப்புக் கூட்டத்திலே இவ் ஏழு கவுன்சிலர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 175 பிரகாரம் ஒரே கனரத்திலிருந்து இரு கவுன்சிலர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடியாது.

5. தகைமைகள்

பெடரல் கவுன்சிலர் பதவிக்கு சிக்கலான, முறையான தகைமைகள் எதுவும் அவசியமில்லை. தேசிய கவுன்சிலுக்கு தெரிவு செய்யப்பட தகைமையுள்ள எந்தவொரு பிரஜையும் பெடரல் கவுன்சிலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படத் தகுதியுள்ளவராவார். பெடரல் அசம்பிளியில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் பெடரல் கவுன்சிலராகும் தகைமையுடையவர்கள்.

6. பதவிக் காலம்

ஒரு தடவை தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஒரு பெடரல் கவுன்சிலர் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு பதவியில் இருப் பார். ஒரு கவுன்சிலர் நற்சேவை வழங்கக் கூடியவராகவும் தொடர்ந்து பதவி வகிக்க விருப்பம் கொண்டவராக இருக்கும் பட்சத்தில் கவுன்சிலர்களை மீண்டும் மீண்டும் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான மரபுகள் தொடர்ந்தும் பின்பற்றப்படுகின்றது. இம்மரபானது கவுன்சிலர்களுக்கு நீண்ட பதவிக் காலத் தை வழங்குகின்றது.

7. கோரம்

ஒரு கூட்டத்திற்கான பெடரல் கவுன்சிலின் கோரம் நான்கு ஆகும். அதாவது கவுன்சிலின் ஏழு உறுப்பினர்களில் நான்கு பேர் சமூகமளிப்பின் கவுன்சிலின் கூட்டத்தினை தொடக்க முடியும். எல்லாத் தீர்மானங்களும் கவுன்சிலர்களின் பெரும்பான்மை வாக்குகளினால் எடுக்கப்படுகின்றது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

8. தலைவரும் உப-தலைவரும்

பெடரல் கவுன்சிலின் ஏழு உறுப்பினர்களிலிருந்து சுவிஸ் கூட்டமைப்பின் தலைவரும், உப-தலைவரும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். தலைவர் சுவிஸ் கூட்டமைப்பின் ஜனாதிபதி என அழைக்கப்படுவதுடன் அரசின் தலைவராகவும் செயற்படுகின்றார். சகலவிதமான சம்பிரதாயபூர்வக் கடமைகளையும் இவ் ஜனாதிபதியே நிறைவேற்றுகின்றார். அவர் இல்லாத பட்சத்தில் உப-ஜனாதிபதி அவரது கடமைகளை மேற்கொள்கின்றார்.

9. அதிகாரங்களும் பணிகளும்

பெடரல் கவுன்சிலானது அரசியலமைப்பினால் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள சகல அதிகாரங்களையும் கொண்ட ஒரு நிறைவேற்றுத்துறை அமைப்பாகும். அரசியலமைப்பின் 177ஆம் உறுப்புரையிலிருந்து 187 வரையான உறுப்புகள் பெடரல் கவுன்சிலின் அதிகாரங்கள் பற்றிய விபரத்தினை வழங்கு கின்றது. இதன்படி பெடரல் கவுன்சிலானது சட்ட, நிர்வாக, நீதித் துறை தொடர்பான பல பணிகளைப் பெற்றுள்ளது.

10. நிலை

பெடரல் கவுன்சிலானது நிர்வாக, சட்டவாக்க, நிதி மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரங்களைப் பெற்ற ஒரு தனித்துவமான நிர்வாக அமைப்பாகும். அரசியலமைப்பு ரீதியாக நாட்டின் நிறைவேற்றுத் துறைக்கே பெடரல் கவுன்சில் பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் அரசாங்கச் செயற்பாடுகளின் எல்லாப் பரப்புக் களிலும் அதன் செயற்பாட்டு அதிகாரம் பரவியுள்ளது.

6.4 சட்டவாக்கத்துறை

சுவிற்சர்லாந்தின் 1998ஆம் ஆண்டைய அரசியல் திட்டமானது பெடரல் அசம்பிளியின் அமைப்பு, தொழிற்பாடுகள், அதிகாரங்கள், பொறுப்புடமைகள் பற்றி விபரிக்கின்றது. அரசியலமைப்பின் 148வது உறுப்புரையானது சுவிஸ் கூட்டமைப்பின் பெடரல் அசம்பிளியின் நிலை பற்றி விளக்குகின்றது. இதன்படி சுவிஸ் கூட்டமைப்பின் உயர்ந்தபட்ச சட்டவாக்க அதிகாரத் தாபனமாக பெடரல் அசம்பிளி விளங்குகின்றது. இவ்வசம்பிளியானது பிரதிநிதிகள் சபை (தேசிய சபை), அரசுகள் சபை (அரசுக் கழகம்) ஆகிய இரு சபைகளைக் கொண்டுள்ளது.

அ) தேசிய சபை (The National Council)

சுவிற்சர்லாந்து பெடரல் அசம்பிளியின் கீழ் சபை தேசிய சபை என அழைக்கப்படுகின்றது. இது முதலாம் மன்றம் எனவும், பிரதிநிதிகள் சபை எனவும் அழைக்கப்படுவதுண்டு. தேசிய சபை உறுப்பினர்கள் பெடரல் அசம்பிளியில் சுவிற்சர்லாந்து மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். அரசியலமைப்பின் 149ஆம்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

உறுப்புரையின் பிரகாரம் தேசிய சபையானது தற்போது 200 உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கின்றது.

1. தேர்தல்

தேசிய சபைக்கான உறுப்பினர்கள் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையின் இரகசிய வாக்குச் சீட்டு மூலம் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். தேர்தலுக்காக ஒவ்வொரு கன்ரமும் ஒவ்வொரு தொகுதியாகக் கருதப்பட்டு பட்டியல் முறையினூடாக உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். தேர்தலானது ஒவ்வொரு நான்கு வருடத்திற்குப் பிறகு வரும் ஒக்டோபர் மாதத்தின் கடைசி ஞாயிற்றுக் கிழமை நடத்தப்படுகின்றது.

2. பதவிக்காலம்

தேசிய சபையின் பதவிக் காலம் நான்கு வருடங்களாகும். அரசியலமைப்பினை முழுமையாக மாற்று வதற்கான தொடக்கவரிமை ஒன்று மேற்கொள்ளப்படும் அல்லது அரசியலமைப்பினை முழுமையாக மாற்றுவதற்கான விடயம் குறித்து பெடரல் அசம்பிளியின் இரு சபைகளும் உடன்பாட்டினை எடுப்பதில் தோல்வியடைகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் தவிர தேசிய சபையானது முழுமையான நான்கு வருட பதவிக் காலத்தைக் கொண்டிருக்கும்.

3. தலைமைதாங்கும் அதிகாரி

தேசிய கவுன்சில் ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு பதவி வகிக்கவென அதனது தலைவரையும், உப-தலை வரையும் தேர்ந்தெடுக்கின்றது. அதன் தலைவர் ஒரு வருடத்திற்கு சபையின் தவிசாளராகச் செயற்படு கின்றார். அடுத்த வருடம் உப-தலைவர் தலைவராக வருகின்றார். அதன் போது புதிய உப-தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார்.

4. கோரம்

தேசிய சபை கூடுவதற்கான குறைந்த பட்ச உறுப்பினர் எண்ணிக்கை சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையினரால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. இதன்படி சபை கூடுவதற்கான குறைந்த பட்ச எண்ணிக்கை 101 ஆகும்.

5. உத்தியோகபூர்வ எதிர்க்கட்சி இன்மை

சுவிற்சர்லாந்து அரசியல் திட்டமானது எதிர்க் கட்சியினை அனுமதிக்கவில்லை. சுவிற்சர்லாந்து அரசியலில் அரசியல் கட்சிகளின் பங்கு எந்த முக்கியத்துவத்தையும் பெறுவதில்லை. இங்கு தேசிய சபையானது பெடரல் கவுன்சிலை நம்பிக்கையில்லா வாக்கெடுப்பின் மூலம் நீக்குவதற்கான அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை.

ஆ) அரசுகளின் சபை (Council of States)

சுவிற்சர்லாந்து பெடரல் அசம்பிளியின் இரண்டாம் சபை அரசுகளின் சபையாகும். கன்ரங்களின் நலவுரிமையைப் பாதுகாக்கும் நோக்குடன் சமஷ்டியின் கன்ரங்களுக்கு

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

பிரதிநிதித்துவம் வழங்குவதற்காகவே இச்சபை அமைக்கப்படுகின்றது. அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் அரசுகளின் சபையின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 46 ஆகும். ஒவ்வொரு முழுக் கன்ரமும் அதனது பரப்பு, சனத்தொகை என்பவற்றைக் கருத்திற்கொள்ளாது தலா இரண்டு பிரதிநிதிகளை அரசுகளின் சபைக்கு அனுப்புகின்றது. அதேவேளை அரைக் கன்ரங்கள் ஒரு உறுப்பினரை அரசுகளின் சபைக்கு அனுப்புகின்றது.

1. பதவிக் காலம்

அரசுகளின் சபையில் உள்ள தத்தமது பிரதிநிதிகளின் பதவிக் காலத்தை அந்தக் கன்ரங்களே தீர்மானிக்கின்றன. அதிகமான கன்ரங்களில் பதவிக் காலம் 3 வருடங்களாக உள்ளது. மற்றைய கன்ரங் களில் 1 இலிருந்து 4 வரையான வருடத்திற்குட்பட்டதாக அரசுகளின் சபை உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் அமைந்திருக்கின்றது.

2. அமர்வு

தேசிய சபையினைப் போன்று அரசுகளின் சபையும் தமது கூட்டத்தொடரினை முறையாக மேற்கொள் கின்றது. பெடரல் கவுன்சிலினால் அல்லது அரசுகளின் சபை உறுப்பினர்களின் $\frac{1}{4}$ பங்கு உறுப்பினர் களின் வேண்டுகோளின் பெயரில் சபை தனது மேலதிக, சாதாரண அல்லது விசேட அமர்வுகளை கூட்ட முடியும்.

3. தலைமைதாங்கும் அதிகாரி

அரசுகளின் சபையானது அதனது தவிசாளரையும் உப-தவிசாளரையும் ஒரு வருட காலத்திற்கு பதவி வகிக்கவென தேர்ந்தெடுக்கின்றது. மரபுரீதியாக ஒரு வருடத்தின் பின்னர் பதவியில் இருக்கும் தவிசாளர் பதவி விலக உப-தவிசாளர் தவிசாளராகப் பதவி ஏற்பார். உப-தவிசாளர் தவிசாளராகப் பதவி ஏற்கும் பட்சத்தில் புதிய உப-தவிசாளர் சபையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார்.

4. கோரம்

அரசுகளின் சபைக் கூட்டத்தினைத் தொடங்குவதற்கான கோரம் 24 ஆகும். இக்கோரம் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் எந்தவொரு அலுவல்களும் மேற்கொள்ளப்பட முடியாது.

5. பெடரல் அசம்பிளியின் அதிகாரங்கள்

பெடரல் அசம்பிளியின் இரு சபைகளும் ஒன்றுக்கொன்று சமமான, ஒன்றிணைப்பான சபைகளாகும். எல்லாப் பரப்புக்களிலும் இரு சபைகளும் சம அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளன.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

6.5 நேரடி ஜனநாயக ஏற்பாடுகள்

சுவிற்சர்லாந்து உலகின் மிகவும் பழமையான ஜனநாயக அம்சங்கள் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு நாடாகும். சுவிசில் பின்பற்றப்படும் இவ் நேரடி ஜனநாயக முறைகளை பின்வருமாறு சுருக்கமாக நோக்கலாம்.

ஆரம்ப சபை முறைமை

சுவிற்சர்லாந்து நேரடி ஜனநாயகத்தின் புனிதமான ஒரு கருவியாகவும் மரபாகவும் ஆரம்ப சபை முறை உள்ளது. இவ்வசம்பிளியின் கூட்டங்களில் குறித்த பகுதியில் உள்ள வளர்ந்த பிரஜைகள் பங் கேற்கின்றனர். அதன் கலந்துரையாடல்களின் பங்கேற்கவும், பல்வேறு நடவடிக்கைகள் தொடர்பான தமது வாக்கினை வழங்கவும் ஒவ்வொரு வயதான பிரஜையும் உரிமையினைக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வசம்பிளியின் கூட்டங்கள் வருடத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு தடவைகள் இடம் பெறுகின்றது. வருடாவருடம் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தவிசாளர் இச்சபையின் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கு கின்றார்.

சபையில் இடம்பெறும் விவாதங்களுக்குப் பிற்பாடே சபையில் தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படுவதுடன், சட்டங்களும் உருவாக்கப்படுகின்றது. நிதி மற்றும் பொது வேலைகள் தொடர்பான விடயங்களையும் சபையில் இடம்பெறும் விவாதங்களின் பின்னரே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. இச்சபை ஒரு நிர்வாகக் குழுவினை தேர்ந்தெடுப்பதுடன் மற்றுமொரு சிறு குழுவையும் தேர்ந்தெடுக்கின்றது. இவை தவிர குறித்த பகுதிக்குரிய நீபதிகள், மற்றைய உயர் அதிகாரிகள், அரசுகளின் சபைக்கான கன்ரங்களின் பிரதிநிதிகள் போன்றோரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதன்மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிர்வாகக் குழு (நிறைவேற்றுத் துறை) குறித்த கன்ரத்தின் அரசாங்கமாக இருந்து தனது அலுவல் களை மேற்கொள்கின்றது. இதன் மூலம் சுவிற்சர்லாந்து கன்ரங்களில் மக்களின் இறைமை அதிகாரம் முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

மக்கள் தீர்ப்பு

மிகவும் பிரபல்யமான சுவிற்சர்லாந்து ஜனநாயகத்தின் இரு கருவிகளுள் ஒன்றே மக்கள் தீர்ப்பு அல்லது ஒப்பங்கோடலாகும். இதன் பொருள் மக்கள் கருத்தறிதல் அல்லது மக்களின் அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டல் என்பதாகும். சட்டவாக்கம், அரசியலமைப்புத் திருத்த நடவடிக்கைகளின் தலை விதியைத் தீர்மானிக்கின்ற ஒரு அம்சமாகவே மக்கள் தீர்ப்பு உள்ளது. இவ்விதமான மக்கள் தீர்ப்பு சட்டமன்றங்களில் நிறைவேற்றப்படும் சட்டங்கள் தொடர்பில் கோரப்படலாம் அல்லது மக்கள் தீர்ப்பு வாக்கெடுப்பின் ஊடாக குறித்த விடயம் நிறைவேற்றப்படலாம். மக்கள் தீர்ப்புக்கு விடப்படும் குறித்த விடயத்திற்கு பெரும்பான்மையோர் ஆதரவளித்தால், குறித்த விடயம் சட்டமாக அல்லது அரசியல மைப்புத் திருத்தமாக அமுலுக்குவருகின்றது. இத்தகைய மக்கள் தீர்ப்பு

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

கட்டாய மக்கள் தீர்ப்பு, விருப்புக்குரிய மக்கள் தீர்ப்பு ஆகிய இரு வடிவங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது.

தொடக்கவுரிமை

நேரடி ஜனநாயகத்தின் மிகவும் செயற்றிறன் வாய்ந்த விடயம் தொடக்கவுரிமையாகும். இது ஆரம்பித் துவைத்தல் எனவும் குடிமுனைப்பு எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. சுவிற்சர்லாந்து நேரடி ஜனநாயகத்தின் இரட்டைக் குழந்தைகளுள் ஒன்று மக்கள் தீர்ப்பு, மற்றையது குடிமுனைப்பாகும். இதன் மூலம் சுவிற்சர்லாந்து மக்கள் தாம் விரும்பும் சட்டங்களை தொடக்கிவைப்பதற்கும், யாப்புத் திருத்தங்களை மேற்கொள்வற்குமான சந்தர்ப்பத்தினைப் பெறுகின்றனர். 1998ஆம் ஆண்டைய அரசியல் அமைப்பின் 138வது உறுப்புரையானது சமஷ்டி அரசியலமைப்பினை முழுமையாக மாற்றி யமைப்பதற்கான தொடக்கவுரிமை பற்றி விபரிக்கின்றது..

6.6 நீதித்துறை

சுவிற்சர்லாந்தின் 1848ஆம் ஆண்டைய அரசியல் திட்டமானது சுவிஸ் சமஷ்டி முறைக்கான நீதிமன்றமாக Federal Tribunal ஐ அறிமுகம் செய்தது. 1998ஆம் ஆண்டைய அரசியல் திட்டத்தின் நான்காவது அத்தியாயம் சுவிற்சர்லாந்தின் பெடரல் ரிப்யுனல் மற்றும் ஏனைய நீதித்துறை அதிகார அமைப்புக்களை மீண்டும் அறிமுகம் செய்துள்ளது. இதன்படி இவ்வரசியல் திட்டத்தின் 188வது உறுப்புரை சுவிசின் பெடரல் ரிப்யுனலானது அந்நாட்டின் உயர் நீதி அமைப்பாக (உச்ச நீதிமன்றமாக) இருக்கும் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. அதன் அமைப்பும் அதிகாரமும் சட்டத்தினால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அதற்கென உரித்தான சொந்த நிர்வாகத்தினையும் அது கொண்டுள்ளது.

6.7 அரசியல் கட்சிமுறை

சுவிற்சர்லாந்து பல் கட்சி ஜனநாயகத்தினைக் கொண்ட ஒரு நாடாகும். இந்நாட்டில் 1848ஆம் ஆண்டைய அரசியல் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்ததிலிருந்தே அரசியல் கட்சிகளின் வளர்ச்சி ஏற்பட ஆரம்பித்தது. 1848இற்கு முன்னர் மூன்று அரசியல் கட்சிகள் மட்டுமே கன்ரங்கள் மட்டத்தில் காணப்பட்டது. அவை தாராளவாதக் கட்சி, கடும்போக்குவாதக் கட்சி, கத்தோலிக்கக் கட்சி என்பன வாகும்.

தாராளவாதக் கட்சி விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் கல்வியியலாளர்களின் கட்சியாக இருந்தது. 1832இல் இக்கட்சியின் சில அங்கத்தவர்கள் பிரிந்து சென்றதுடன் கடும்போக்குவாதக் கட்சியினை அமைத்துக் கொண்டனர். இக்கட்சி பலமான ஜனநாயக தேசமாக சுவிற்சர்லாந்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான அர்ப்பணிப்பினை வெளிப்படுத்தியதுடன் தாராண்மைவாதக் கருத்தியலை முழுமையாக அமுல்படுத்துவதற்கும் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

கத்தோலிக்கக் கட்சியானது 1830இல் தாபிக்கப்பட்டது. கன்ரங்களின் உரிமைகளை மீறுகின்ற ஏதேனும் செயல்களை தடுக்கும் நோக்குடனும் வேறுபட்ட கன்ரங்களில் உள்ள மக்களின் சமயச் செயற்பாடுகள் மீதான கட்டுப்பாடுகளை நீக்கும் நோக்குடனும் தாராண்மைவாதிகள் மற்றும் கடும்போக்குவாதக் கட்சியினரை எதிர்ப்பதே இக்கட்சியின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது.

இதனையடுத்து 1919இல் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதுடன் பல் கட்சி முறை சுவிற்சர்லாந்தில் அமைக்கப்பட்டது. இதன்படி சுதந்திர ஜனநாயகக் கட்சி, கிறிஸ்தவ ஜனநாயக மக்கள் கட்சி, சமூக ஜனநாயகக் கட்சி, பசுமைக் கட்சி ஆகிய கட்சிகள் சுவிற்சர்லாந்து அரசியலில் பிரதான கட்சிகளாக மாறவந்தன.

சுவிட்சர்லாந்தின் பல் கட்சி முறையானது சுவிற்சர்லாந்து சமூகத்தின் பன்மைத்துவ, சமஷ்டித் தன்மை களைப் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. சமூக, பொருளாதார, கலாசார, பிராந்திய பன்மைத்துவம் கூட பல் கட்சி முறையினைத் தீர்மானிப்பதில் கணிசமான தாக்கத்தினைச் செலுத்தியுள்ளது. இருந்த போதிலும் சுவிற்சர்லாந்து சமஷ்டியில் பல் கட்சி முறையின் இருப்புக்கான பிரதான தளம் அங்குள்ள விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையே என்று கூறலாம்.

References:

1. Strong, C.F. 1998. **Modern Political Constitutions**, 3rd ed., London: Macmillan.
2. Sirinibas Pathi, Amareswar Mishra. 2004. **Major Constitutions: Government and Politics in UK, USA, Switzerland and China**, New Delhi: Dominant Publishers.
3. Michael Keating, 1999. **The Politics of Modern Europe**, USA: Edward Elgar.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. “ஒரு பன்மைத்துவ சமூக அமைப்பைக் கொண்ட நாட்டுக்கு சுவிட்சர்லாந்து அரசியல் அமைப்பு அல்லது சமஷ்டி சிறந்த ஒன்றாகும்.” ஆராய்க.
2. சுவிற்சர்லாந்து அரசியலமைப்பின் பிரதான இயல்புகளை அடையாளப்படுத்தி, அந்நாட்டின் பன்மை நிருவாகம் கொண்டிருக்கும் விசேட தன்மைகளைப் பரிசீலிக்குக.
3. “சுவிட்சர்லாந்து மேற்கு ஐரோப்பாவில் ஒரு தனித்தவமான அரசியல் முறையைக் கொண்டிருக்கின்றது” ஆராய்க.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அத்தியாயம் - 7

பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம்

உள்ளடக்கம்

7.1	அறிமுகம்	53
7.2	பிரான்சிய அரசியல் திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்	53
7.3	நிறைவேற்றுத் துறை	57
7.4	சட்டவாக்கத்துறை	57
7.5	அரசியல் கட்சிகள்	58
7.6	நீதித்துறை	58
	உசாத்துணை	59
	பயிற்சி வினாக்கள்	59

திறவுச் சொற்கள்:

குடியரசு, கலப்பு அரசியல் முறைமை, அரசியலமைப்புப் பேரவை, பல கட்சி முறைமை

எதிர்பார்க்கக்கூடிய கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தைக் கற்றதன் பின்னர் மாணவர்கள்

- பிரான்சிய அரசியல் முறைமையின் சிறப்பியல்புகளை அடையாளம் காணல்
- பலகட்சி முறைமையின் நடைமுறை தொடர்பான தெளிவைப் பெறல்
- கலப்பு அரசாங்க முறைமை பற்றிய புரிந்துணர்வைப் பெறல்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

7.1 அறிமுகம்

பிரான்ஸ் நீண்டகால அரசியல் வரலாற்றினைக் கொண்ட ஒரு ஒற்றையாட்சிக் குடியரசாகும். அந்நாட்டின் தற்போதய அரசியல் திட்டம் பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் என அறியப்படுகின்றது. பிரான்சின் மொத்தப்பரப்பளவு 640,679 சதுர கிலோ மீற்றர்களாகும். அதனது மொத்த சனத்தொகை சுமார் 67 மில்லியன்களாகும்.

7.2 பிரான்சிய அரசியல் திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்

1958இல் பிரான்ஸ் அரசியல் ரீதியாக பாரிய நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தது. இதன் விளைவாக 1958ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதலாம் நாள் அந்நாட்டின் நான்காவது குடியரசு அரசியல் திட்டம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. விசேடமாக இவ்வாண்டு பிரான்சின் தேசிய அசம்பிளி சட்டவாக்க அதிகாரத்தினை ஜெனரல் டி கோல் (General De Gaulle) என்பவரிடம் கையளித்ததுடன் அதன் கூட்டத் தொடர்களும் ஒத்திவைக்கப்பட்டன. இதன்படி டி கோல் தலைமையில் பதவியேற்ற புதிய அரசாங்கத்தின் முன்பிருந்த பிரதான பணியாக அரசியலமைப்பாக்கம் விளங்கியது.

இப்பணியினை நிறைவேற்றுவதற்கு புதிய அரசாங்கம் ஒரு சிறிய அமைச்சரவைக் குழுவினை நிறுவியது. இக்குழு இரண்டு மாதங்களுக்குள் அரசியலமைப்பு நகல் ஒன்றினை தயார்செய்தது. இவ்வரசியலமைப்பு நகல் அறிக்கை 39 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுவொன்றில் (Consultative Committee) பரிசீலிக்கப்பட்டு அந்நகல் அறிக்கைக்கான அரசியல் திட்ட அங்கீகாரமும் பெறப்பட்டது. பின்னர் குறித்த நகல் அரசியல் திட்டமானது 1958 செப்டம்பர் 29ஆம் திகதி மக்கள் தீர்ப்புக்காக மக்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுடன் மக்கள் தீர்ப்பில் பெரும்பான்மை ஆதரவினைப் பெற்று பிரான்சின் ஐந்தாவது குடியரசு அரசியல் திட்டமாக 1958 ஒக்டோபர் 4ஆம் திகதி முதல் அமுலுக்கு வந்தது. இவ்வரசியல் திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகளை பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்தலாம்.

1. **எழுதப்பட்ட அரசியல் திட்டம்:** பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் ஒரு எழுதப்பட்ட அரசியல் திட்டமாகும். இது 15 பக்கங்களில் விரிவாக்கம் பெற்றுள்ளதுடன் 15 பிரதான தலைப்புக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு 92 உறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. எனினும் ஒரு அரசியல் லமைப்பு ஆவணம் என்றவகையில் பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் முறையாக வரையப்படவில்லை என்ற விமர்சனமும் உண்டு. ஏனெனில் இவ்வரசியல் திட்டம் தேசிய அவசாரகால நிலையின் கீழ் ஜெனரல் டி கோல் என்ற தனிமனிதரின் விருப்பின் பேரில் வரையப்பட்டதாகும். இது பற்றி பிரான்சிய எழுத்தாளர் ரீன் கெப்பிட்டல் (Rene Capital) குறிப்பிடும் போது “பிரான்சின் அரசியல் திட்ட வரலாற்றில் மிகவும் மோசமான எழுதப்பட்ட ஆவணம் இதுவாகும்” என்கிறார்.

2. **நெகிழா அரசியல் திட்டம்:** பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் நெகிழா அரசியல் திட்டமாகும். அரசியல் திட்ட திருத்தம் தொடர்பில் அரசியலமைப்பு இரண்டு வழிகளை பரிந்துரை செய்கின்றது. ஒன்று குடியரசு ஜனாதிபதி அரசியலமைப்பு திருத்தப் பிரேரணைகளை பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளுக்கும் அனுப்ப முடியும். பாராளுமன்றம் குறித்த தீர்மானத்தை 2/5 பெரும்பான்மையினால் அங்கீகரித்தால் குறித்த தீர்மானம் அரசியல் திட்டத்தின் பகுதியொன்றாக அமலுக்கு வரும். மற்றைய வழிமுறை பிரதமரின் விதப்புரையின் பேரில் குடியரசின் ஜனாதிபதி அரசியலமைப்புத் திருத்தப் பிரேரணை ஒன்றினை பாராளுமன்றத்தின் முன்கொண்டுவரமுடியும். குறித்த பிரேரணை பாராளுமன்றத்தில் சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் ஜனாதிபதி அப்பிரேரணையினை மக்கள் தீர்ப்புக்கு விடமுடியும். அத்தீர்மானம் மக்கள் தீர்ப்பின் போது மக்களின் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் அது அரசியல் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இணைத்துக் கொள்ளப்படும்.
3. **கலப்பு அரசியல் திட்டம்:** பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் பாராளுமன்ற மற்றும் ஜனாதிபதித்துவ ஆட்சிமுறைகளின் மூலக்கொள்கைகளைத் தழுவிவதாகும். அரசியல் திட்டத்தின் பிரகாரம் அமைச்சர்கள் குழு தேசிய அசம்பிளிக்கு பொறுப்புடையது. தேசிய அசம்பிளி ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் ஒன்றின் மூலம் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புடைமை குறித்து கேள்விகளை எழுப்ப முடியும். தேசிய அசம்பிளி அத்தகைய தீர்மானங்களை எழுப்புகின்ற போது அல்லது அரசாங்கத்தின் பொதுக் கொள்கை பிரகடனத்தினை நிராகரிக்கின்ற போது பிரதமர் தனது இராஜினாமாவினை ஜனாதிபதியிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். மறுபுறம் ஜனாதிபதி பிரான்சியக் குடியரசின் தலைவராகவும் அரசாங்கத்தின் தலைவராகவும் விளங்குகின்றார். அதேவேளை முக்கியமான நிறைவேற்று, சட்டவாக்க, நீதி மற்றும் நிதிசார் அதிகாரங்களை ஜனாதிபதி தன்வசம் வைத்துள்ளதுடன் அமைச்சர்கள் குழு மற்றும் பாதுகாப்புக் குழுக்களினது கூட்டங்களுக்கும் அவரே தலைமை தாங்குகின்றார். மேலும் ஜனாதிபதி ஆயுதப் படைகளின் தளபதியாக விளங்குவதுடன் தேசிய அசம்பளியினை கலைப்பதற்கான அதிகாரத்தினையும் பெற்றுள்ளார். அவ்வாறே அரசியல் திட்டத்தின் 16ஆம் உறுப்பிரையின் கீழ் ஜனாதிபதி பெற்றுள்ள அவசரகால அதிகாரமானது அவரது நிலையினை மேலும் பலப்படுத்தியுள்ளது.
4. **ஜனநாயக அரசியல் திட்டம்:** பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் ஜனநாயக மூலக்கொள்கைகளின்படி தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசியல் திட்டத்தின் உறுப்புரை 02 பிரான்சினை ஒரு குடியரசாக அறிமுகம் செய்வதுடன் பிரிக்கப்பட முடியாத, மதசார்பற்ற, ஜனநாயக மற்றும் சமூக அரசாக பிரகடனம் செய்கின்றது. அதேவேளை தோற்றம், இனம் மற்றும் சமயம் என எவ்வித பாரபட்சமும் இன்றி

சட்டத்திற்கு முன் சகல பிரஜைகளையும் சமமாகக் கருதத்தக்க சட்டச் சமத்துவத்தினை அரசியல் திட்டம் வலியுறுத்துவதுடன் அனைத்து நம்பிக்கைகளுக்கும் மதிப்பளிப்பதனையும் யாப்பு விதியாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. மேலும் பிரான்சின் அரசியல் திட்டத்தின் மகுட வாசகமும் 'சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம்' ஆகிய ஜனநாயக விழுமியங் களையே வலியுறுத்தி நிற்கின்றது.

5. **பலமான நிறைவேற்று ஜனாதிபதிமுறை:** பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் ஜனாதிபதியின் நிலையினைப் பலப்படுத்தியுள்ளது. முன்பு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட குடியரசு அரசியல் திட்டங்களில் ஜனாதிபதியின் நிலை மிகவும் பலவீனமாகவே இருந்தது. அவர் ஆட்சி செய்யவோ ஆளவோ முடியாத நிலையே காணப்பட்டது. ஆனால் புதிய அரசியல் திட்டத்தில் ஜனாதிபதியின் நிலை பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஜனாதிபதி அமைச்சரவை கூட்டத்திற்கு தலைமை தாங்குவதுடன் அமைச்சரவையினால் எட்டப்படுகின்ற தீர்மானங்களை ஒப்பமிட்டு அங்கீகரிக்கின்றார். அதேவேளை ஜனாதிபதி ஆயுதப் படைகளின் தலைவராக இருப்பதுடன் தேசிய பாதுகாப்புத் தொடர்பான உயர் மட்டக் குழுக்களுக்கான தலைமைத்துவத்தினையும் அவரே வழங்குகின்றார். மேலும் தேசிய அசம்பிளியினைக் கலைத்தல் உட்பட அவசரகால நிலைகளில் விசேட அதிகாரங்களை பிரயோகிப்பதற்கும் ஜனாதிபதி அங்கீகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளார்.

6. **வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தினைக் கொண்ட பாராளுமன்றம்:** பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் பாராளுமன்றத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தினையே வழங்குகின்றது. அரசியல் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களில் மட்டுமே பாராளுமன்றம் சட்டத்தினை இயற்ற முடியும். ஆனால் அரசியல் நிர்வாகமானது பரந்தளவான விடயங்களில் சட்டங்களை ஆக்கிச் செயற்படுவதற்கு உரிமை பெற்றுள்ளது. இதனால் சட்டவாக்க விடயத்தில் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தினை விட அரசியல் நிறைவேற்றுக் கரம் பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

7. **ஈரங்க சட்டமன்றம்:** பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் இரு மன்ற சட்டத்துறையினை அறிமுகம் செய்துள்ளது. அவ்விரு மன்றங்களுமாவன: தேசிய அசம்பிளி, செனட் ஆகியனவாகும். தேசிய அசம்பிளி பாராளுமன்றத்தின் கீழ் அவையாகும். இது 577 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இவர்கள் 5 ஆண்டுகால பதவிக்காலத்திற்கு மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். பாராளுமன்றத்தின் மேலவை செனட் என அழைக்கப்படுகின்றது. இது 321 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இவர்கள் 9 ஆண்டுகால பதவிக்காலத்திற்கு மறைமுகத் தேர்தல் ஒன்றின் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். இவர்களுள் 1/3 பகுதியினர் 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பதவி விலகுவர். எனினும் பிரான்சிய

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அரசியலில் இரு சபைகளையும் கொண்ட இப் பாராளுமன்றம் உயர் தன்மை பொருந்திய அரசியல் நிறுவனமாக செயற்படுவதில்லை. மாற்றமாக குடியரசு ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்தின் கீழ் செயற்படும் ஒரு நிறுவனமாக பாராளுமன்ற அதிகாரம் மதிப்பிற்குரிய செயல்பட்டுள்ளது.

8. **அரசியலமைப்புப் பேரவை (Constitutional Council):** அரசியலமைப்பு பேரவை 9 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இவர்கள் புதுப்பிக்கப்பட முடியாத 9 ஆண்டுக்கால பதவிக் காலத்திற்கு நியமிக்கப் படுகின்றனர். இவர்களுள் மூவர் குடியரசின் ஜனாதிபதியினாலும் மற்றைய மூவர் தேசிய அசம்பிளியின் தலைவரினாலும் எஞ்சிய மூவர் செனட் சபை தலைவரினாலும் நியமிக்கப் படுகின்றனர். இதன் பிரதான பணி ஜனாதிபதித் தேர்தல் முறையாக இடம்பெறுவதனை உறுதிப்படுத்துவதும் சட்டங்களின் யாப்புறு தன்மையினைப் பரிசீலிப்பதுமாகும். அதேவேளை சட்டத்துறைக்கும் நிர்வாகத் துறைக்கும் இடையேயான பிணக்குகள் குறித்தும் அரசியலமைப்புப் பேரவை கவனத்திற் கொள்கின்றது.

9. **நீதித்துறை உயர் மட்டக்குழு (High Council of Judiciary):** அரசியல் திட்டத்தின் பிரகாரம் பிரான்சிய நீதித்துறை சுதந்திரத்தின் பிரதான பாதுகாவலன் ஜனாதிபதி ஆவார். இது விடயத்தில் ஜனாதிபதிக்கு உதவுவதற்கென 9 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நீதித்துறை உயர் மட்டக்குழு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுவதுடன் இக்குழுவின் தலைவராகவும் ஜனாதிபதியே விளங்குகின்றார். நீதியமைச்சர் இதன் உப தலைவர் ஆவார். உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளின் நியமனம் தொடர்பான கருத்துக்களை வழங்குவதும் ஏனைய நீதிபதிகளின் நியமனம் தொடர்பாக நீதி அமைச்சருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதும் இக்குழுவின் பிரதான பணியாகும். அதேவேளை குற்றவாளிகளுக்கு மன்னிப்பளித்தல் விடயத்திலும் இக்குழு கலந்தாலோசிக்கப்படுகின்றது.

10. **பொருளாதார மற்றும் சமூகக் குழு (Economics and Social Council):** பிரான்சின் ஜந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டத்தில் பொருளாதார மற்றும் சமூகக் குழுவொன்று தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவின் பிரதான பணி அரசாங்க மசோதாக்கள், கட்டளைகள் மற்றும் தீர்மானங்கள் தொடர்பாக அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பதாகும்.

11. **மக்கள் தீர்ப்பு (Referendum):** பிரான்சிய அரசியல் திட்டத்தின் மற்றுமொரு சிறப்பியல்பு மக்கள் தீர்ப்பு முறையாகும். அரசியல் திட்டத்தின் பிரகாரம் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் தொடர்பாக தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கு ஜனாதிபதி அதனை மக்கள் தீர்ப்புக்கு சமர்ப்பிக்க முடியும். அதேவேளை ஜனாதிபதி அரசியலமைப்புத் திருத்த மசோதாக்களையும் மக்கள் தீர்ப்புக்கு விடமுடியும்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

12. பல் கட்சிமுறை (Multi-Party System): பிரான்ஸ் பல் கட்சிமுறையினைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு மக்கள் தமது விருப்பத்தின் பேரில் அரசியல் குழுக்களில் இணைந்து கொள்வதற்கும் புதிய அரசியல் குழுக்களை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கும் உரிமை பெற்றுள்ளனர். அரசியலமைப்பில் எந்தவொரு கட்சிக்கும் தனித்துவ இடம் வழங்கப்படவில்லை. மாறாக எத்தனை கட்சிகளை வேண்டுமானாலும் தொடங்கும் உரிமை உண்டு.

7.3 நிறைவேற்றுத் துறை

பிரான்ஸ் நிறைவேற்றுத் துறையின் தலைவர் ஜனாதிபதி ஆவார். இவர் அரசினது தலைவராகச் செயற்படுவதுடன் ஆயுதம் தாங்கிய முப்படைகளினதும் தளபதியுமாவார். பிரான்சிய ஜனாதிபதி வாக்குரிமை பெற்ற பிரான்சியக் குடிமக்களால் தேர்தல் ஒன்றின் மூலம் நேரடியாகத் தெரிவுசெய்யப் படுகின்றார். இதன்படி 2012 மே மாதத்திலிருந்து பிரான்சின் ஜனாதிபதியாக François Hollande செயற்பட்டு வருகின்றார். ஆரம்பத்தில் ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் ஏழு ஆண்டுகளாக இருந்தபோதிலும் 2002இல் கொண்டு வரப்பட்ட அரசியலமைப்பு திருத்தத்தின் பிரகாரம் ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகளாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. 2008ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின்படி ஜனாதிபதியொருவர் மீண்டும் மீண்டும் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கான கால எல்லை இரண்டு தவணைகளாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஜனாதிபதியின் இருப்பிடம் பிரான்சின் தலைநகர் பரிசில் உள்ள Elysée மாளிகையாகும்.

நாட்டின் நிறைவேற்றுத் துறைத் தலைவர் என்றவகையில் அமைச்சர்கள் சபையுடன் கலந்தாலோசித்து ஜனாதிபதி நாட்டிற்குத் தேவையான கொள்கைகளைத் தீர்மானிக்கின்றார். அமைச்சர்கள் சபைக்கு ஜனாதிபதி தலைமை வகிப்பதுடன் பிரதம அமைச்சரையும் அவரே நியமனம் செய்கின்றார். கோட் பாட்டளவில் அமைச்சர்கள் சபையின் உறுப்பினர்களை பிரதம மந்திரியே நியமிக்கின்றார். எனினும் ஜனாதிபதி மற்றும் பிரதமர் ஆகியோர் இரு வேறு கட்சிகளைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் போது அவ்விருவரும் இணைந்து அரசாங்கத்தினை அமைக்கின்றனர். எவ்வாறாயினும் பிரதமர் நியமனம் செய்யும் அமைச்சர்களது நியமனத்தை ஜனாதிபதி அங்கீகரித்தாக வேண்டும்.

7.4 சட்டவாக்கத்துறை

பிரான்சின் சட்டவாக்கத்துறை பாராளுமன்றம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பாராளுமன்றம் இரு மன்ற முறையிலானதாகும். இதன் முதலாம் மன்றம் தேசிய அசம்பிளி (கீழ் சபை) எனவும் இரண்டாம் மன்றம் செனட் (மேல் சபை) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

தேசிய அசம்பிளி 577 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. இவர்கள் ஐந்து வருட பதவிக்காலத்திற்கு மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். அசம்பிளி

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

உறுப்பினர்களுக்கான தேர்தல் இரண்டு கட்டங்களைக் கொண்டதும் தனியங்கத்துவ தொகுதி முறையிலானதுமாகும். இறுதியாக 2012இல் தேசிய அசம்பிளிக்கான தேர்தல் இடம்பெற்றது. இத்தேர்தலில் சோசலிசக் கட்சிகள் 331 ஆசனங்களைப் பெற்று வெற்றிபெற்றதுடன் வலதுசாரிக் குழுக்கள் 229 இடங்களைப் பெற்றுக் கொண்டது. எஞ்சிய 17 இடங்கள் ஏனைய கட்சிகளால் பெறப்பட்டது.

பிரான்சிய பாராளுமன்றத்தின் மேல் சபை செனட்டாகும். இதன் உறுப்பினர்கள் தேர்வாளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இத்தேர்வாளர்கள் உள்ளூர் மட்டத்தில் உள்ள பிரதிநிதிகளாவர். தற்சமயம் இதன் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 348 ஆகும் (சனத்தொகை மாற்றத்திற்கு ஏற்ப இத்தொகையில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது.).

இவர்களுள் 323 பிரதிநிதிகள் பிரான்சிய ஆள்புலங்களையும் 13 பேர் பிரான்சிக்கு வெளியே உள்ள ஆள்புலங்களையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். எஞ்சிய 12 பேர் வெளிநாடுகளில் உள்ள பிரான்சிய தேசத்தவர்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். குறிப்பாக செனட்டுக்கு தெரிவு செய்யப்படும் பலர் உள்ளூர் மட்டங்களில் உள்ள உயர் அதிகாரிகளாவர். செனட் மன்றத்தின் பதவிக்காலம் ஆறு ஆண்டுகளாகும். ஆரம்பத்தில் இது ஒன்பது ஆண்டுகளாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

செனட் மன்ற உறுப்பினர்கள் 88,000 தேர்வாளர்களைக் கொண்டதொரு கல்லூரியினால் தேர்ந் தெடுக்கப்படுகின்றனர். ஐந்தாம் குடியரசு அரசியல் திட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து வலதுசாரிக் கட்சிகளே செனட்டில் பெரும்பான்மை பெற்று வந்துள்ளது. எனினும் 2011 இல் இடதுசாரிக் குழுக்கள் செனட்டின் அதிகாரத்தினைப் பெற்றிருந்தது. இறுதியாக 2014 செப்டம்பரில் செனட்டுக்கான தேர்தல் இடம்பெற்றது. இத்தேர்தலில் வலதுசாரி தேசியக் கட்சி பெரும்பான்மை பெற்றுள்ளது.

7.5 அரசியல் கட்சிகள்

பிரான்ஸ் பல கட்சி ஜனநாயகத்தினைப் பின்பற்றுகின்றது. எனினும் பிரான்சில் செயற்படுகின்ற கட்சிகள் வலதுசாரிக் கட்சிகள் மற்றும் இடதுசாரிக் கட்சிகள் என்ற பொதுவான வகைப்பாட்டிற்குள் உள்ளடக்கத்தக்கதாகும். இதன்படி பிரான்சில் பொதுவுடமைக் கட்சி, குடியரசுக் கட்சி, கடும்போக்குவாதக் கட்சி, பசுமைக் கட்சி, டீ கோல் வாதக் கட்சி என பல பட்சிகள் செயற்பாட்டில் உள்ளன. இக்கட்சிகளுள் எந்தவொரு கட்சியும் தேசிய அசம்பிளிக்கான தேர்தலில் தனித்துப் பெரும்பான்மையினைப் பெறமுடியாதுள்ளது. பல அரசியல் கட்சிகள் இணைந்து கூட்டு அரசாங்கத்தினை அமைக்கும் நிலையே காணப்படுகின்றது.

7.6 நீதிக்கூறை

பிரான்சின் நீதித்துறையானது உரோமானிய சட்டமுறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. அதேவேளை சிவில் மற்றும் குற்றவியல் சட்டநெறிமுறைகள் பிரான்சில்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

படிப்படியாக வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக முதலாம் நெப்போலியன் காலத்தில் சிவில் சட்டத்தொகுப்புக்கள் பல ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன.

மேற்கூறிப்பட்ட சட்டமுறைமைகளின் மேல் நிறுவப்பட்ட பிரான்சின் நீதிமன்றங்களானது உயர் நீதிமன்றங்கள் தொடக்கம் கீழ்நிலை நீதிமன்றங்கள் வரை ஒரே படிநிலையில் நிறுவப்பட்டு தொழிற்பட்டுவருகின்றன. உயர் நிலை நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்பினை கீழ் நிலை நீதிமன்றங்கள் கேள்விக்குட்படுத்தாத வகையில் பிரான்சின் நீதித்துறை ஒழுங்கமைந்துள்ளது. கீழ் நிலை நீதிமன்ற நீதிபதிகளும் உயர் நிலை நீதிமன்ற தீர்ப்பு வழிமுறைகளை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றனர்.

அதேவேளை பிரான்சின் நீதித்துறை சட்ட மற்றும் நிறைவேற்றுத் துறைக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து சுதந்திரமாக இயங்குகின்றது. எனினும் பிரான்சின் நீதித்துறை சாதாரண நீதிமன்றம், ஆட்சித்துறை நீதிமன்றம் ஆகிய இரு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. சாதாரண நீதிமன்றம் மாவட்ட, பிராந்திய மற்றும் அசைஸ் நீதிமன்றம் என மூன்று மட்டங்களிலான நீதிமன்றங்களைக் கொண்டுள்ளது. பிரான்சின் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றமே அந்நாட்டின் அதியுச்ச நீதிமன்றமாகும்.

References:

1. Steven, Anne, 1996. **The Government and Politics of France**, 2nd ed., New York: St. Martin Press.
2. Strong, C.F. 1998. **Modern Political Constitutions**, 3rd ed., London: Macmillan.
3. Michael Keating, 1999. **The Politics of Modern Europe**, USA: Edward Elgar.
4. O'Neil, Patrick. 2003. **Essentials of Comparative Politics**, WW Norton & co, London.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பிரான்சிய அரசியல் முறைமையில் ஜனாதிபதி பெறும் முக்கியத்துவத்தினை விமர்சன ரீதியாகப் பரிசீலிக்குக.
2. “பிரான்ஸின் ஜந்தாம் குடியரசு யாப்பு ஒரு கலப்பு நிறைவேற்று முறையினை அறிமுகம் செய்துள்ளது” ஆராய்க.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

அத்தியாயம் - 8
மலேசிய அரசியல் திட்டம்

உள்ளடக்கம்

8.1	அறிமுகம்	61
8.2	நிறைவேற்றுத் துறை	62
8.3	சட்டவாக்கத்துறை	62
8.4	நீதித்துறை	63
8.5	அரசியல் கட்சிகள்	63
	உட்காத்துணை	63
	பயிற்சி வினாக்கள்	63

திறவுச் சொற்கள்:

வரையறுக்கப்பட்ட முடியாட்சி, இறையாளன், ஷரீஆச் சட்டம், சமஷ்டி நீதிமன்றம்

எதிர்பார்க்கக்கூடிய கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தைக் கற்றதன் பின்னர் மாணவர்கள்

- மலேசிய அரசியல் முறைமையின் சிறப்பில்குகளை அறிந்து கொள்வர்
- பிரதமர் மற்றும் முடி ஆகிய பதவிகளின் அதிகாரம் பற்றிய விளக்கத்தைப் பெறல்
- மலேசிய நீதி முறைமை பற்றிய புரிந்துணர்வைப் பெறல்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

8.1 அறிமுகம்

மலேசியா வரையறுக்கப்பட்ட முடியாட்சியினைக் கொண்ட ஒரு சமஷ்டி அரசாகும். இவ்வரசு சுயாதீனமான நீதித்துறையுடன் கூடிய பாராளுமன்ற அரசாங்க முறையினைக் கொண்டுள்ளது. மலேசிய சமஷ்டியின் மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றும் அவற்றுக்கான பிரத்தியேக அரசியல் மைப்புக்களையும் அதன்வழியமைந்த அரசாங்கத்தினையும் பெற்றுள்ளது. அந்நாட்டின் அரசியல் நிறுவனங்கள் காலனித்துவகாலத்தில் தோற்றம்பெற்றவையாயினும் சமகாலத்தில் பல்வேறு மாற்றங் களுடன் அவை செயற்பட்டுவருகின்றன. இம்மாற்றச் செயன்முறையின் போது அரசியல் விருத்தியினைக் காட்டிலும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட்டிருப்பதனை அவதா னிக்கமுடிகின்றது. அதேவேளை பாரம்பரிய மற்றும் நவீன அரசியல் அதிகார நிறுவனங்களிடையே இணக்கத்தினை எட்டுவதிலும் அந்நாடு வெற்றி கண்டுள்ளது.

அந்நாட்டின் உயர் அரசியல் நிறுவனம் 'ஆட்சியாளர்கள் மன்றம் (Conference of Rulers - Majilis Raja-Raja)' ஆகும். இந்நிறுவனம் மலேசியாவின் ஒன்பது மாநிலங்களினதும் பரம்பரை ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் மன்னரினால் நியமிக்கப்படும் நான்கு மானில ஆளுனர்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். ஆட்சியாளர் மன்றத்தில் உள்ள ஒன்பது மானிலங்களினதும் பரம்பரை ஆட்சியாளர்களுள் ஒருவர் 'இறையாளன்' தெரிவுசெய்யப்படுகின்றார். அவரே மன்னன் அல்லது அரசன் எனவும் அறியப் படுகின்றார். இம்மன்னன் மலேசிய அரசினது தலைவராகச் செயற்படுவதுடன் ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்கு பதவிவகிக்கின்றார்.

மேலும் அரசின் பிரதித் தலைவர் ஒருவரும் ஆட்சியாளர் மன்றத்திலிருந்து தெரிவு செய்யப் படுகின்றார். ஆனால் இவருக்கு மன்னருக்குரிய அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவில்லை. இவரது ஒரேயொரு பணி அரசனது பணிகள் நிறைவேற்றப்பட முடியாத சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்ற போது அவ்வெற்றிடத்தினை நிறைவேற்றுவதேயாகும். அரசாங்கத்தின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் அரசனின் ஆணையுடனே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அவ்வாறே சிவில் மற்றும் இராணுவ சேவைகள் அரசருக்கும் பரம்பரை ஆட்சியாளர்களுக்கும் விசுவாசமானதாக இருக்கவேண்டும் என எதிர்பார்க் கப்படுகின்றது. எனினும் மன்னன் பாராளுமன்றத்தினதும் அமைச்சரவையினதும் ஆலோசனைப் பிரகாரமே செயற்பட வேண்டும். இதனால் நடைமுறையில் அதிகாரம் வாய்ந்த நபராக பிரதமர் விளங்குகின்றார்.

1981 இலிருந்து 2003 வரை மஹாதிர் முஹம்மட் அந்நாட்டின் பிரதமராகச் செயற்பட்டார். மலேசிய அரசியல் வரலாற்றில் ஒப்பற்ற தலைவராக மதிக்கப்படும் மஹாதிர் பொருளாதார மற்றும் சமூக விருத்தியினை அரசியலோடு இணைப்பதில் பாரிய வெற்றியினைக் கண்டார். அவரைத் தொடர்ந்து பதவிக்கு வந்த அப்துல் அஹமட் பதாவி பொதுச் செலவீனத்தினைக் குறைத்தல், பாரிய உட்கட்டமைப்பு

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

செயற்றிட்டங்களை நிறுத்துதல் என்பவற்றினூடாக விவசாய மற்றும் கல்வி வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்துவதில் கூடிய கவனம்செலுத்தியிருந்தார். 2009 இலிருந்து நஜீப் றசாக் மலேசியாவின் 13வது பிரதமராகப் பதவிவகித்துவருகின்றார்.

8.2 நிறைவேற்றுக் குறை

நிறைவேற்று அதிகாரத்தினை நடைமுறைப்படுத்தும் பல்வேறு குழுக்கள் மலேசியாவில் உள்ளன. அவற்றுள் ஆட்சியாளர் மன்றம் உயர் நிறைவேற்று அமைப்பாகும். அரசியலமைப்பு ரீதியாக மன்னனை தெரிவு செய்வதற்கும் நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதிகளை அங்கீகரிப்பதற்கும் நிருவாகக் கொள்கை மாற்றம் தொடர்பாக தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கும் தேசிய கொள்கைப் பிரச்சினைகளைப் பிரதிபலிப்புச் செய்வதற்குமான அதிகாரத்தினை இம்மன்றம் கொண்டுள்ளது. இம்மன்றத்திலிருந்து தெரிவு செய்யப்படும் மன்னன் அரசினதும் ஆயுதப்படைகளினதும் தலைவராக இருப்பதுடன் பாராளுமன்றத்தினைக் கலைப்பதற்கும் பாராளுமன்ற மசோதாக்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குவதற்குமான அதிகாரத்தினைப் பெற்றுள்ளார்.

எனினும் மன்னன் வரையறுக்கப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகாரத்தினையே பெற்றுள்ளார். அவரது செயற்பாடுகள் பிரதமர் மற்றும் அமைச்சரவையினது ஆலோசனையின் பெயரில் மட்டும் இடம்பெறுவதாகும். அரசாங்கத்தினது தலைவராக இருக்கும் பிரதமர் நாட்டின் நிறைவேற்று அதிகாரத்தினை நடைமுறைப்படுத்தும் பிரதான நபராக விளங்குகின்றார். அமைச்சரவையின் ஏனைய உறுப்பினர்களை மன்னரின் ஒப்புதலுடன் பிரதமரே தெரிவுசெய்கின்றார்.

8.3 சட்டவாக்கக்குறை

மலேசிய சட்டத்துறை இரு மன்ற முறையிலானதாகும். இதன் முதலாவது மன்றம் பிரதிநிதிகள் சபை எனவும் இரண்டாவது மன்றம் செனட் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. செனட் 70 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிரந்தர மன்றமாகும். இவர்களுள் 26 உறுப்பினர்கள் அந்நாட்டின் 13 மானில சட்ட மன்றங்களினால் (தலா இருவர்) தெரிவு செய்யப்பட 44 பேர் மன்னரினால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். செனட் அதன் அங்கத்தவர்களிலிருந்து அதற்கான தலைவரையும் பிரதித் தலைவரையும் தெரிவு செய்கின்றது.

பிரதிநிதிகள் சபை 219 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இவர்கள் ஐந்தாண்டு பதவிக்காலத்திற்கென தனி அங்கத்துவ தொகுதி முறையின் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். இரு சபைகளும் சட்ட மூலங்களை ஆரம்பிப்பதற்கான அதிகாரத்தினைக் கொண்டுள்ளபோதிலும் நிதியுடன் தொடர்புடைய மசோதாக்கள் முதலாம் சபையினால் மட்டுமே தொடக்கப்பட முடியும். மசோதா ஒன்று சட்டமாவதற்கு அம்மசோதா பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதுடன் மன்னரின் ஒப்புதலையும் பெறவேண்டும்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

8.4 நீதித்துறை

மலேசியா சுயாதீனமான நீதித்துறையினைக் கொண்டுள்ளது. அதன் நீதிமன்றக் கட்டமைப்பில் இரு வகை நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. அவ்விரு வகை நீதிமன்றங்களுமாவன: மேல் மற்றும் துணை நீதிமன்றங்களாகும். இந்நீதிமன்றங்கள் மத்திய-மாநில மட்டங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இந்நீதி மன்றங்கள் இஸ்லாமிய சட்டமுறையான ஷரியாச் சட்டத்தின் மீது நிறுவப்பட்டுள்ளதுடன் சிவில் மற்றும் குற்றவியல் சட்டங்களை கையாள்பவைகளாகவும் உள்ளன.

மேல் நீதிமன்றங்களாக சமஷ்டி நீதிமன்றம், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம், இரண்டு உயர் நீதிமன்றங்களும் விளங்குகின்றன. சமஷ்டி நீதிமன்றம் அந்நாட்டின் அதியுயர் நீதிமன்றமாக விளங்குவதுடன் இறுதி மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றமாகவும் அந்நீதிமன்றமே செயற்படுகின்றது. மத்திய-மாநில பிணக்குகள் தொடர்பிலான இறுதி நியாயாதிக்க நீதிமன்றமாகவும் இந்நீதிமன்றம் விளங்குகின்றது. சமஷ்டி நீதிமன்றம் பிரதம நீதியரசர் உள்ளடங்கலான 10 நீதிபதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

8.5 அரசியல் கட்சிகள்

சுதந்திரத்திலிருந்து மலேசியா கூட்டணிக் கட்சிகளாலேயே ஆளப்பட்டு வந்துள்ளது. இக்கூட்டணிக் கட்சிகளுள் ஐக்கிய மலேசிய தேசிய அமைப்பு - United Malays National Organisation பிரதானமானதாகும். மலேசிய சீன அமைப்புக் கட்சி - Malaysian Chinese Association, மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் - Malaysian Indian Congress போன்றனவும் செல்வாக்குள்ள கட்சிகளாகத் திகழ்கின்றன.

மலேசிய இஸ்லாமியக் கட்சி Pan Malaysian Islamic Party, மக்கள் நீதிக் கட்சி People's Justice Party போன்ற அரசியல் கட்சிகளும் அந்நாட்டில் செயற்படுகின்றன. இங்குள்ள கட்சிகள் சமய மற்றும் இன அடிப்படையிலான ஆதரவுத் தளத்தினைக் கொண்டு செயற்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

References:

1. Strong, C.F. 1998. **Modern Political Constitutions**, 3rd ed., London: Macmillan.
2. O'Neil, Patrick. 2003. **Essentials of Comparative Politics**, WW Norton & co, London.
3. Kapur, A.C. 1996. **Principles of Political Science**, New Delhi: Chand & Company.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. மலேசிய அரசியல் திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களை விரிவாக ஆராய்க.
2. மலேசிய அரசியல் திட்டத்தினை பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் ஆராய்க.
அ. சட்டவாக்கத் துறையின் அமைப்பும் செயற்பாடும்
ஆ. நிர்வாகத் துறையின் அமைப்பும் செயற்பாடும்

அத்தியாயம் - 9

நல்லாட்சியும் மனித உரிமைகளும்

உள்ளடக்கம்

9.1	நல்லாட்சி	65
9.2	நல்லாட்சியின் பண்புகள்	65
9.3	நல்லாட்சியின் முக்கியத்துவம்	66
9.4	மனித உரிமைகள்	67
9.5	மனித உரிமைகளின் வகைகள்	69
9.6	மனித உரிமைகளும் அடிப்படை உரிமைகளும்	70
9.7	மனித உரிமைகளின் வரலாறு	71
9.8	மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகள்	71
9.9	மனித உரிமைகளின் நடைமுறை முக்கியத்துவம்	73
	உசாத்துணை	74
	பயிற்சி வினாக்கள்	74

திறவுச் சொற்கள்:

நல்லாட்சி, பொறுப்புக் கூறல், மனித உரிமைகள், அடிப்படை உரிமைகள், உரிமை மீறல்கள்

எதிர்பார்க்கக் கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தைக் கற்றதன் பின்னர் மாணவர்கள்

- நல்லாட்சி மற்றும் மனித உரிமைகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்வர்
- நல்லாட்சியின் பண்புகளும் ஜனநாயகமும் குறித்த அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளல்
- அரசியலமைப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் உள்வாங்கப்படுவதன் அவசியத்தைப் புரிந்து கொள்வர் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

9.1 நல்லாட்சி

நல்லாட்சியினை நோக்குகின்ற போது, நல்லாட்சி என்பதன் பொருள் ஊழல்களையும் முறைகேடுகளையும் இல்லாதொழிப்பதாகும். சிறுபான்மையினருக்குச் செவிமடுத்து நீதியை நிலைநிறுத்துவதாகும். பரந்த மக்கள் பங்கேற்புடன் கூடிய பொருளாதார அபிவிருத்தியைத் துரிதப்படுத்த சமூக நலனை மேம்படுத்துவதாகும். ஜனநாயகமயப்படுத்தல் செயன்முறையின் மிகப் பிரதான அம்சம் நல்லாட்சியாகும். இது பற்றிய எண்ணக்கரு அரசியல் விஞ்ஞானத்தின் புதுவருகைகளுள் ஒன்றாகும்.

முதன் முதலாக இவ்வெண்ணக்கரு 1989 இல் உலக வங்கியினால் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆபிரிக்க நாடுகளின் ஆட்சி நெருக்கடியினை அடையாளப்படுத்துவதற்காகவே அது பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வெண்ணக்கரு 1990 களில் (கெடுபிடி யுத்தம் முடிவடைந்ததன் பின்னர்) நன்கொடை அமைப்புக்களினதும் நாடுகளினதும் முக்கிய கவனத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டது. 1990களின் நடுப்பகுதியில் ஐ.நா அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம் போன்றன இவ்வெண்ணக்கருவின் உள்ளடக்கத்தினை விருத்தி செய்தது. 1992 இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபை வெளியிட்ட ஆட்சியும் அபிவிருத்தியும் என்ற ஆவணத்தில் இவ்வெண்ணக்கரு மேலும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டது.

மூன்றாம் உலக நாடுகளின் ஆட்சி மற்றும் அபிவிருத்திப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாகவும் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டது. மூன்றாம் உலகின் பொருளாதார மந்த நிலைக்கும் சமூக நீதி வீழ்ச்சியடைந்து செல்கின்றமைக்கான காரணங்கள்

- அதிகாரம் ஒருமுகப்பட்டிருத்தல்
- ஆட்சி முறையின் செயற்றிறன் குன்றிய நிலை
- அரசாங்க சேவை அரசியல்மயமாதல்
- அரச கொள்கைத் தீர்மானங்களில் மக்களின் பங்களிப்பு இடம்பெறாமை
- இலஞ்சமும் ஊழலும் அதிகரித்திருத்தல்
- ஆட்சியாளர்கள் தமது பொறுப்பிலிருந்து விடுபட்டுச் செயற்படுகின்றமை

மேற்கூறிய குறைபாடுகளிலிருந்து விடுபடுவதற்காக ஐ.நா. அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினால் வெளியிடப்பட்ட ஒன்றாகவும் நல்லாட்சி பற்றிய எண்ணக்கருவினை நோக்க முடியும். இன்று உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி, ட்ரான்சுபரன்சி இன்டர்நெசனல் போன்ற நிறுவனங்கள் நல்லாட்சியினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகச் செயற்படுகின்றன.

9.2 நல்லாட்சியின் பண்புகள்

1. **பங்கேற்பு:** அரச கொள்கைத் தீர்மானங்களிலும் அதன் அமுலாக்கத்திலும் மக்கள் பங்கேற்பு அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். பங்கேற்பு அபிவிருத்திச் செயன்முறையைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்பதாகும். மக்கள் மட்டுமன்றி சிவில் அமைப்புகளும், விசேடமாக அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களும் செயற்பாட்டு ரீதியாகப் பங்குபற்றுவதற்கு

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசின் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்குவதன் மூலம் இதனை மேற்கொள்ள முடியும்.

2. **சட்டத்தின் ஆட்சி:** நல்லாட்சிக்கான ஒரு நிபந்தனை சட்டத்தின் ஆட்சியாகும். நாட்டு மக்கள் சட்டத்தின் உயர் தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டால் மட்டுமே மக்கள் சட்டத்தை மதித்து அதற்குக் கீழ்படிய முற்படுவர். சட்டத்தின் முன் சகலரும் சமமானவர்கள், சட்டத்தின் பாதுகாப்பு சமமான முறையில் சகலருக்கும் உண்டு என்ற நம்பிக்கை சட்டத்தின் ஆட்சி நிலவினால் மட்டுமே மக்கள் மனதில் வேரூன்றும். இதனோடு தொடர்புபடும் பிறிதொரு காரணி நீதித்துறையின் சுதந்திரமாகும்.
3. **பொறுப்புக் கூறல்:** அரசு அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிப்போர் மக்களுக்குப் பொறுப்புக் கூறல் வேண்டும். இதன் மூலம் ஆட்சியின் பொறுப்புடைமைத் தன்மை அதிகரிக்கும்.
4. **வெளிப்படத்தன்மை:** அரசாங்க நிதி வெளிப்படையான முறையில் செலவழிக்கப்பட வேண்டும். இதற்குக் சமூகக் கணக்காய்வு அவசியமாகிறது. அரசாங்கத்தின் செலவீனங்கள் பற்றி மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்குள்ள உரிமை, அது தொடர்பாக கேள்வி எழுப்புவதற்கு அவர்களுக்குள்ள உரிமை என்பதே இதன் தாற்பரியமாகும்.
5. **துலங்கும் தன்மை :** மக்கள் தேவைகளுக்கு ஆட்சியாளர்கள் செவிமடுத்தல், கவனத்தில் எடுத்தல், இயன்றளவு சகல கருத்துக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தல், அதன்படி இறுதிக் கொள்கைகளை வகுத்தலும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தலும் ஆகும்.
6. **செயற்றிறனும் வினைத்திறனும்:** வளங்களை செயற்றிறனுடன் வினைத்திறன் மிக்கதாய் பயன்படுத்தலும் வளங்கள் வீண்விரயமாவதைத் தடுப்பதுமாகும்.
7. **நியாயம்:** சமூகச் செல்வம் நியாயமான முறையில் சகலருக்கும் பங்கீடு செய்யப்படுதல் வேண்டும் என்பதே இதன் தாற்பரியமாகும்.
8. **பதிலிறுத்தல்:** அரசாங்க நிறுவனங்கள் மட்டுமன்றி தனியார் அமைப்புக்களும், சிவில் சமூக அமைப்புக்களும் மக்களுக்கும் அவர்களது நிறுவன அங்கத்தவர்களுக்கும் பதிலளிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

9.3 நல்லாட்சியின் முக்கியத்துவம்

மக்கள் மத்தியில் சமூக நீதியினைக் கட்டியெழுப்ப நல்லாட்சி இன்றியமையாதது. அரிதாகக் கிடைக்கும் வளங்களை சிறப்பாக முகாமை செய்து உச்ச பலனைப் பெறுவதற்கும் நல்லாட்சி உதவும். அவ்வாறே ஜனநாயகத்தின் நிலைபேற்றுக்கும் அதன் வெற்றிக்கும் நல்லாட்சி அவசியமானதாகும்.

மேலும் நிலைத்திருக்கும் அபிவிருத்திற்கும் சமாதானத்திற்கும் நல்லாட்சி பங்காற்றக் கூடியதுடன் பிரஜைகளின் நல்வாழ்வுக்கு நல்லாட்சி அவசியமானது என்ற விடயம் தற்காலத்தில் உணரப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் நல்லாட்சி இன்றி சமூக மற்றும் அரசியல் உறுதிப்பாட்டினை ஏற்படுத்துவது கடினம்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

இதனாலேயே மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இதனை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்பட்டுள்ளது. இன்று சர்வதேச அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களில் முக்கிய வேலைத் திட்டங்களுள் ஒன்றாக நல்லாட்சி உள்ளதுடன் சர்வதேச நிதியுதவிகளைப் பெறுவதற்கான முன்னிபந்தனையாக நல்லாட்சி கருதப்படுகின்றது.

9.4 மனித உரிமைகள்

உரிமைகள் தொடர்பான சிந்தனையில் மனித உரிமை எண்ணக்கரு மிக அண்மைக்காலங்களில் முக்கியத்துவமுடையதாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இது 1948ம் ஆண்டைய ஐக்கிய நாடுகள் சபை வெளியிட்ட சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்திலிருந்து அபிவிருத்தியடைந்து வந்துள்ளது. இவ்வுரிமைகள் எல்லா மக்களினதும் சுதந்திரம், சமத்துவம் என்பவற்றை வலியுறுத்தியதுடன் வேலைவாய்ப்பு, இயலாமை, வயோதிபம் போன்றவற்றில் எல்லா மனிதருக்கும் பாதுகாப்பையும் வேண்டி நிற்கின்றது. இம்மனித உரிமைகளை விளக்கி நிற்கும் மனித உரிமைகள் சட்டம் சர்வதேச சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. ஒப்பீட்டு ரீதியில் இது காலத்தால் பிந்தியதாகும்.

எனினும் ஐ.நாவின் தோற்றத்துடனேயே இப்பதம் நடைமுறைக்கு வந்தது. ஐ.நா சாசனத்தின் ஆறு இடங்களில் இப்பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஐ.நாவின் இலக்குகள், உறுப்பு நாடுகளின் கடப்பாடுகள், சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பினைப் பேணுதல் ஆகிய விடயங்கள் மனித உரிமைகளோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறப்படுகின்றன. சாசனத்தின் உறுப்புரை 55, 56 ஆகியன மனித உரிமைகள் விடயத்தில் உறுப்பு நாடுகள் பொறுப்பேற்க வேண்டிய சட்டக்கடப்பாடுகளைக் கூறுகின்றது. இது விடயத்தில் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கென ஐ.நா சாசனத்தின் கீழ் சில அமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

1948ம் ஆண்டு ஐ.நா வெளியிட்டுள்ள மனித உரிமைகள் பிரகடனம் மனித உரிமைகள் என்பவை யாவை என்பதை பட்டியலிடுகின்றது. இது நேரடியாக அரசுகளைக் கட்டுப்படுத்தாவிட்டாலும் மறைமுகமான கட்டுப்பாட்டினைக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதப்படுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு பிரகடனங்களும் சமவாயங்களும் காலத்திற்குக் காலம் முன்வைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இத்தகைய மனித உரிமைகள் நவீன ஜனநாயகங்களில் முக்கிய இடத்தினைப் பிடித்துள்ளதுடன் ஜனநாயக ஆட்சியின் பிரதான அடிப்படையாகவும் மனித உரிமைகள் கருதப்படுகின்றது. ஜனநாயக அரசுகள் மக்களின் இறைமையினை நடைமுறைப்படுத்தும் வழியில் மனித உரிமைகளுக்கு பங்கம் விளைவிக்காதவாறு நடந்துகொள்வதற்கு முயற்சிக்கின்றன. அரசுகள் தமது அரசியல் திட்டங்களிலும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஆக்கபூர்வமான பொறிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளதுடன் அவற்றின் உச்ச அனுபவிப்பினை பிரஜைகள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் எனவும் கருதிச் செயற்படுகின்றன.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

இது தொடர்பில் ஐ.நாவின் முன்னாள் செயலாளர் நாயகம் பூட்ரஸ் பூட்ரஸ் காலி குறிப்பிடும் போது “தேசங்களுக்குள்ளேயான ஜனநாயகம் என்பது ஐ.நா சாசனத்தில் கூறப்பட்டவாறான மனித உரிமைகளுக்கும் அடிப்படை சுதந்திரங்களுக்கும்மான மதிப்பளிப்பைத் தேவைப்படுத்துகின்றது. இது வெறுமனே ஒரு அரசியல் விடயமன்று. உற்பத்தித்துறை வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படுவதான சமூக ஸ்திரீர்ப்பாடானது மக்கள் தமது விருப்பை வெளிப்படுத்த முடியுமான சூழ்நிலைகளாலேயே போசிக்கப்படுகின்றது. இதற்கு வலுவான ஜனநாயக நிறுவனங்களது பங்குபற்றல் மிக அவசியமாகும். அத்தகைய நிறுவனங்களை மேம்படுத்துதல் என்பதன் பொருள் ஒன்று திரளாத, வறுமையில் உழலும், ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவினருக்கு அதிகார பலம் வழங்குவதே என்றவாறாக அமையும்.”

எனினும் சர்வதேச ரீதியாக இம் மனித உரிமைகள் மீறப்படுவது நீண்டகாலமாக இடம்பெற்றுவருவதனை அவதானிக்கலாம். மனித உரிமைகள் மீறப்படும் போது அரசு கட்டமைப்புக்கள் சிதைவடைகின்றன. இதனால் மனித உரிமைகளுக்கான சட்டப்பாதுகாப்புக் குறித்து சர்வதேச சமூகம் அதிகரித்த அக்கறையினை வெளிப்படுத்துகின்றது. இன்று எந்தவொரு நாடும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஏதேனும் ஒரு மனித உரிமைகள் சாசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாததாக இருக்கவில்லை. இது விடயத்தில் மனித உரிமைகள் சட்டம் எது என்பதை சர்வதேச நியாயசபையாக அமையும் மனித உரிமைகள் குழுவும் பிராந்திய அமைப்பாக உள்ள ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் நீதிமன்றமும் தெளிபுபடுத்தி உள்ளன. அவ்வாறே அமெரிக்க நாடுகளிடையே மனித உரிமைகள் நீதிமன்றமும் ஆபிரிக்க நாடுகளின் மனித மற்றும் மக்கள் உரிமைகள் பட்டயமும் அந்தந்தப் பிராந்தியத்தைப் பொறுத்தளவில் மனித உரிமைகள் சட்டத்தைத் தெளிவாக்கியிருப்பதுடன் அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான பொறிமுறைகளையும் கொண்டுள்ளன.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டமானது ஒன்றோடொன்று போட்டியிடுவதான உரிமைகளையும் நலன்களையும் சமப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. அரசிடம் இருக்கும் அதிகார பலம் மக்களிடம் இருப்பதில்லை. உண்மையில் மக்கள் தமது அதிகார பலத்தை அரசிடமே ஒப்படைத்து விட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வகத்தினாலேயே மனித உரிமைகள் மீதான அரசு கட்டுப்பாடுகளும் இயன்றளவு குறுகிய அளவு பொருள் விளக்கம் செய்யப்படுகின்றது. எனினும் பரந்துபட்ட சமூக நலன் என்று வருகின்ற போது ஒவ்வொரு அரசும் ஓரளவு நெகிழ்வுப் போக்கினைக் கடைப்பிடிக்கும் நிலையுள்ளது. அந்த அரசினது அரசியலமைப்பு ரீதியிலானதும் மற்றும் சமூக ரீதியிலானதுமான நிறுவனங்களதும் பின்னணியில் இத்தேவைகள் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் உறுப்புரை இரண்டின்படி இனம், நிறம், பால், மொழி, மதம், அரசியல் அல்லது வேறு அபிப்பிராயங்கள் அல்லது தேசிய அல்லது சமூகத் தோற்றம், சொத்து, பிறப்பு அல்லது பிற அந்தஸ்த்து ஆகிய

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

வேறுபாடுகளின்றி சகலரும் சகல உரிமைகளுக்கும் சுதந்திரங்களுக்கும் உரித்துடையோர் ஆவர் என்கிறது. இத்தகைய மனித உரிமைகள் ஜனநாயகத்தின் அடிநாதமாக விளங்குவதுடன் அதனைப் பாதுகாப்பதற்கு நவீன அரசுகள் யாப்பு ரீதியான மற்றும் சட்ட ரீதியான நிறுவன புறவமைப்பினைக் கொண்டு செயற்படுவதனை அவதானிக்கலாம்.

9.5 மனித உரிமைகளின் வகைகள்

மனித உரிமைகளை வகைப்படுத்தல் தொடர்பாக சரியான, தெளிவான ஒரு வகைப்பாட்டை மேற்கொள்வதும் கடினமாகும். எனினும் சிலர் மனித உரிமைகளை அரசியல், பொருளாதார, சமய, கலாசார உரிமைகள் என்று பாகுபாடு செய்கின்றனர். வேறு சிலர் அரசியல் உரிமை, சிவில் உரிமை என இரண்டாகப் பிரிக்கின்றனர். இங்கு பொருளாதார, சமய, கலாசார உரிமைகள் அனைத்தும் சிவில் உரிமைகளுள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. எனினும் எளிமையான வகையில் மனித உரிமைகளை பின்வருமாறு மூன்று வகைப்படுத்தலாம்.

1. சிவில் உரிமைகள்

சிவில் உரிமைகள் என்பது சிவில் வாழ்க்கையைப் பரிபூரணப்படுத்துவதற்கு மனிதனுக்கு அவசியமான உரிமைகளைக் குறிப்பதாகும். இதனை சமூக உரிமைகள் எனவும் அழைப்பர். இவ்வுரிமைகள் இன்றி மனிதன் தனது நல்வாழ்வை அடைந்துகொள்ள முடியாது. இச்சிவில் உரிமைகள் வாழ்வதற்கான உரிமை, கல்விக்கான உரிமை, மத உரிமை, சிந்திக்கும் உரிமை, ஒன்றுகூடும் உரிமை, சமத்துவத்திற்கான உரிமை போன்ற பல உரிமைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. சிலர் சொத்துரிமையினை சிவில் உரிமையினுள் உள்ளடக்குகின்றனர். அவ்வாறே சிவில் உரிமைகள் தனிமனித சுதந்திரம் பற்றிய உரிமைகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

2. அரசியல் உரிமைகள்

தான் வாழும் அரசியல் முறைமையில் அரசியல் பங்கேற்பைச் சாத்தியமாக்கிக் கொள்வதற்கு மனிதர்களுக்கு அவசியமான உரிமைகளே அரசியல் உரிமைகளாகும். அரசியல் கட்சிகளை அமைத்தல், அவற்றில் சேர்தல், தேர்தல்களில் பங்குபற்றுவதல், வாக்களித்தல், அரசாங்கத்தை அமைத்தல், அரசாங்க சேவையில் சேருதல் என்பன அரசியல் உரிமைகளாகும். ஜனநாயக அரசுகளுக்கு அத்திவாரம் போன்றதாக அமைவது அரசியல் உரிமைகளே ஆகும்.

3. பொருளாதார உரிமைகள்

மனிதனின் தொழில், வேலைவாய்ப்புக்களுடன் தொடர்புடையதான உரிமைகள் பொருளாதார உரிமைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இப்பிரிவினுள் தொழில் உரிமை, ஓய்வு பெறும் உரிமை, தொழிற்சங்கம் அமைக்கும் உரிமை என்பவை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. பொருளாதார உரிமைகள் தொடர்பில் தாராண்மைவாதிகள் குறைந்தளவிலான கட்டுப்பாட்டினையும் கம்யூனிஸ்டுகள் அதிகளவிலான

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

கட்டுப்பாட்டினையும் வலியுறுத்துகின்றனர். இத்தொழிலுரிமைக்கு அரசியலமைப்பு அங்கீகாரம் தேவை என்ற கோரிக்கையை முதன் முதலில் முன்வைத்தவர் லூயிஸ் பிளான்க் என்பவராவார்.

9.6 மனித உரிமைகளும் அடிப்படை உரிமைகளும்

உரிமைகள் தொடர்பில் கவனிக்கத்தக்க முக்கிய விடயங்களுள் ஒன்று மனித உரிமைகளுக்கும் அடிப்படை உரிமைகளுக்குமிடையிலான வேறுபாடுகள் பற்றியதாகும். இதன்படி ஒரு நாட்டின் அடிப்படைச் சட்டம் மற்றும் சாதாரண சட்டங்கள் மூலம் அந்நாட்டில் வாழும் பிரஜைகளும் ஆட்களும் அனுபவிப்பதற்கு உரித்துப்பெற்றுள்ள உரிமைகளும் சுதந்திரங்களுமே அடிப்படை உரிமைகள் என்று கருதப்படுகின்றன. மனித உரிமைகள் என்பது மனிதர்கள் அனைவருக்கும் அவசியமான பொது உரிமைகளாகும். இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவதாயின், மனித இருத்தலுக்கு அவசியமானதும் அவர்களின் சுய கௌரவத்தைப் பாதுகாப்பதுமான வாய்ப்புக்களே மனித உரிமைகளாகும். இவை இயற்கை உரிமைகளினதும் சிவில் உரிமைகளினதும் கலவையாகும். இவ்விரு உரிமைகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டினைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

மனித உரிமைகள் உலகின் சகல இடங்களுக்கும், சகல மனிதர்களுக்கும் பொதுவான உரிமைகளாகும். ஆனால் அடிப்படை உரிமைகள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன. அதாவது அடிப்படை உரிமைகள் என்பது மனித உரிமைகளுள் எவற்றை அத்தியாவசியமாகப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு அரசும் தீர்மானித்து தம் அரசியல் யாப்பில் உள்ளடக்கும் உரிமைகளைக் குறிக்கின்றது.

எனவேதான் ஒரு அரசு அடிப்படை உரிமையாக ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு விடயத்தை மற்றொரு அரசு அங்கீகரிக்காமல் விடலாம். அடிப்படை உரிமைகளுள் பெரும்பாலும் ஐ.நாவின் அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனத்திலும் பின்னர் அந்நிறுவனம் அறிமுகம் செய்த பல்வேறு சமவாயங்களிலும் பொருத்தனைகளிலும் இடம்பெறும் மனித உரிமைகளுள் ஒரு சிறுபகுதி உள்ளடக்கப்படுகின்றது. இதன்படி சகல மனித உரிமைகளும் அரசாங்கத்தினால் சட்டரீதியாக்கப்படுவதில்லை. அதனால் மனித உரிமைகளும் அடிப்படை உரிமைகளும் ஒன்றல்ல. இரண்டும் இரு வேறுபட்டவைகளாகும்.

மனித உரிமைகளின் தளம் ஒழுக்கமும் மனச்சாட்சியுமாகும். அடிப்படை உரிமைகளின் தளம் அரசுச் சட்டங்களாகும். அவை அரசு அதிகாரத்துடன் தொடர்புபடுவதுடன் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் போது அரசுத் தாபனங்களின் பங்கு முக்கியமானதாகும். விசேடமாக அவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொடுக்கும் பொறுப்பு நீதித்துறைத் தாபனங்களுக்கு சட்டத்தால் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. மனித உரிமைகள் அவ்வாறன்றி ஆட்களின் சுயேட்சையான விருப்பு, பங்கேற்பு மற்றும் கௌரவமளித்தல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. சமூகத்தின் சிவில் செயற்பாடுகள் மனித உரிமைகளின் அபிவிருத்தியில் பிரதான பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளன.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

9.7 மனித உரிமைகளின் வரலாறு

மனித உரிமைகள் பற்றிய கருத்து நீண்டகாலம் வளர்ச்சியடைந்து வந்த ஒன்றாகும். இவ்வரலாற்று வளர்ச்சியில் 1215 இல் கைச்சாத்திடப்பட்ட மக்னாக் காட்டா (மகா பட்டயம்) ஆரம்பமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதன் மூலம் மக்கள் மன்னாதிமிகுந் து சில உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொண்டனர். 1688 இல் இடம்பெற்ற மாண்புறு புரட்சியினை அடுத்து வெளியிடப்பட்ட உரிமைகள் மனு உரிமைகளின் வரலாற்றில் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியினைக் குறித்து நிற்கின்றது. இதனையடுத்து 1776இல் வெளியிடப்பட்ட அமெரிக்க சுதந்திரப் பிரகடனமும் 1789 இல் பிரான்சில் இடம்பெற்ற புரட்சியும் அதன் மூலம் வெளிவந்த மனித உரிமைப் பிரகடனமும் மனித உரிமைகள் வளர்ச்சியில் புதியதொரு அத்தியாயத்தினை ஏற்படுத்தியது. இதனையடுத்து 1789 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்கர்கள் அரசிலமைப்பு ரீதியாகப் பெற்ற உரிமைகளும் மனித உரிமைகளின் வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும் 18, 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த பல்வேறு அறிஞர்களின் பங்களிப்புகளும் மனித உரிமைகள் பற்றிய சிந்தனை வளர்ச்சியடைந்தன. இவ்விதம் பங்களிப்புச் செய்தவர்களுள் லொக், எட்வர்ட் பேர்க், வோல்டேயர், ரூசோ, மொண்டஸ்கியூ, தோமஸ் பெய்ன், தோமஸ் ஜெபர்சன் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். எனினும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்தே மனித உரிமைகள் பற்றிய நவீன சிந்தனை எழுச்சியடைந்தது. இவ்வளர்ச்சிக்கு இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் விளைவு பின்னணியாக இருந்தது. இதன்படி 1945 இல் வெளியிடப்பட்ட ஐ.நா சாசனம், 1948 இல் வெளியிடப்பட்ட சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனம் என்பன உரிமைகளின் நவீன வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றியது.

1966 இல் கைச்சாத்திடப்பட்ட குடியியல், அரசியல் உரிமைக்கான உடன்படிக்கை, சமூக, பொருளாதார, கலாசார உரிமைக்கான உடன்படிக்கை என்பன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். அவ்வாறே 1979 இல் ஐ.நா வெளியிட்ட பெண்கள் உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனமும் 1984 இல் ஐ.நா வெளியிட்ட சித்திரவதைக்கு எதிரான பிரகடனமும் மனித உரிமைகளின் நவீன வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவைதவிர இனப்பாகுபாடுகளை ஒழிப்பதற்கான உடன்படிக்கை, சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய உடன்படிக்கை மற்றும் சமவாயமும் முக்கியமானவைகளாகும்.

இவ்வுடன்படிக்கைகள் தவிர நவீன அரசுகள் தமது யாப்புக்களில் உரிமைகளை உள்வாங்கிக் கொண்டமை, அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கும் கண்காணிப்பதற்குமான தேசிய மற்றும் சர்வதேச அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகள் என்பனவும் மனித உரிமைகள் பற்றிய நவீன வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றியுள்ளன.

9.8 மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகள்

நவீன அரசுகளில் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக பின்வரும் ஏற்பாடுகள் வேண்டப்படுகின்றன. அவைவருமாறு:

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

1. அரசியல் யாப்பில் உரிமைகளை உத்தரவாதப்படுத்தல்: தற்கால அரசுகள் இம்முறையைப் பயன்படுத்தி உரிமைகளைப் பாதுகாக்கின்றன. இதன்படி நவீன அரசுகள் தமது அரசியல் யாப்புக்களில் உரிமைகள் பட்டியலைப் புகுத்தியுள்ளதுடன் அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகளையும் விபரித்துள்ளது. இதன் மூலம் அவ்வுரிமைகளுக்கு ஒரு சட்டப்பாதுகாப்புக் கிடைப்பதுடன் உரிமைகளை மதிப்பதற்கான ஒரு பலமான ஊக்குவிப்பும் கிடைக்கும்.
2. உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பினை நீதித்துறையிடம் ஒப்படைத்தல்: உரிமைகளை யாப்பினுள் உள்ளடக்குவதன் மூலம் மட்டும் அவற்றைப் பாதுகாக்க முடியாது. அவை மீறப்படுகின்ற போது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பரிகாரம் பெற்றுக்கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலமே உரிமையின் உண்மையான நடைமுறை உறுதிப்படுத்தப்படும். இதற்குள்ள ஒரே வழி உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பினை நீதித்துறையிடம் ஒப்படைப்பதேயாகும்.
3. நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தினைப் பாதுகாத்தல்: உரிமைகள் மீறப்படும் போது பிரஜைகள் அரசாங்கத்துடனேயே வழக்காட வேண்டி ஏற்படுகின்றது. இந்நிலையில் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமாயின் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தினைப் பாதுகாத்தல் அவசியமாகும்.
4. சட்டத்தின் ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்: சட்டத்தின் ஆட்சி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற போது சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமம் என்ற நிலை ஏற்படுவதுடன் எந்தவொரு சமூக வகுப்பினருக்கும் / குழுவினருக்கும் விசேட சலுகைகள் வழங்கப்படாத நிலையும் ஏற்படும்.
5. அரசாங்க சேவையும் பொலிசும் சுதந்திரமாகச் செயற்படல்: இவையிரண்டும் அரசின் நிறைவேற்றதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் கரங்களாக இருப்பதனால் மனித உரிமைகள் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுக்கள் இந்நிறுவனங்களுக்கு எதிராகவே முன்வைக்கப்படுகின்றன. அதற்குக் காரணம் இவ்விரு நிறுவனங்களும் அரசியல்மயமாக்கத்திற்கு உட்படுவதாகும். அதனால் இவ்விரு நிறுவனங்களையும் அரசியல் தலையீடுகளிலிருந்து விடுவித்து சுதந்திரமாகச் செயற்பட விடுவதன் மூலம் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியும்.
6. பொருளாதார நீதி / நியாயம்: பொருளாதார ரீதியாக அசமத்துவ நிலை காணப்படுமாயின் அமுக்கத்திற்குப்படும் குழுவினர் உரிமைகளைச் சரியான முறையில் அனுபவிக்க முடியாது. எனவே சகலரும் திருப்திகரமான வாழ்க்கையை அனுபவிப்பதற்குத் தேவையான பொருளாதார நீதியினை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியும்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

7. சுதந்திரமான ஊடகங்கள்: உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் ஊடகங்கள் பாரிய பொறுப்பினை ஏற்கின்றன. ஒரு புறம் உரிமைகள் பற்றி மக்களை அறிவூட்டுதல், மறுபுறம் உரிமைகள் மீறப்படும் போது அதுதொடர்பாகக் குரல் எழுப்புதல் போன்ற பணிகள் மூலம் ஊடகங்கள் முக்கியமான பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுகின்றன. இதற்காக பக்கச்சார்பற்ற சுதந்திரமான ஊடகங்களின் இருப்பு அவசியமானதாகும்.
8. உரிமைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு: உரிமைகள் பற்றிய போதிய அறிவு காணப்படாத போது உரிமைகளை முறையாக அனுபவிப்பதில் தடைகள் ஏற்படுவதுடன் உரிமைகள் மீறப்படும் நிலையும் அதிகமாகக் காணப்படும். ஆகவே உரிமைகள் தொடர்பாக பிரச்சனைகளை அறிவூட்டுதலும் பிரச்சனை விழிப்புடன் இருத்தலும் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமாகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றை விட ஒம்புட்ஸ்மன் பதவி, மனித உரிமைகள் குழு போன்ற நிறுவனங்களைத் தாபித்து மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளை தற்கால அரசுகள் மேற்கொள்கின்றன. சர்வதேச ரீதியாகவும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

9.9 மனித உரிமைகளின் நடைமுறை முக்கியத்துவம்

லஸ்கியின் கருத்துப்படி உரிமைகள் மனித வாழ்வின் நிபந்தனைகளாகும். பொதுவாக அவையன்றி எம்மனிதனாலும் சிறப்பாகச் செயற்பட முடியாது. இதனால் ஜனநாயக அரசுகள் மனிதரின் உரிமைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துச் செயற்படுகின்றன. அதற்காக அவ்வரசுகளின் அரசியல் யாப்புக்களில் உரிமைகள் குறித்த பட்டியலை உள்ளடக்கியுள்ளதுடன் அதனைப் பாதுகாத்துப் பேணுவதற்கான பொறுப்பினையும் அரசுகள் ஏற்றுள்ளமை மனித உரிமைகளின் முக்கியத்துவத்தினையே வெளிப்படுத்துகின்றது.

மேலும் மனித உரிமைகள் மீறப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் அவ்வுரிமைகளைப் பெற மேற்கொள்ளப்பட்ட போராட்டங்கள், அதன் மூலம் வெளிவந்த பட்டயங்கள், மனுக்கள், உடன்படிக்கைகள் போன்றனவும் மனித உரிமைகளின் முக்கியத்துவத்தினையே தெளிவுபடுத்துகின்றது. அவ்வாறே அடக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமது உரிமைக்காக குரல் கொடுப்பதும், போராடுவதும் மனித உரிமைகள் பூரண மனித வாழ்க்கையை அனுபவிப்பதற்கு எந்தளவு தூரம் அவசியமானது என்பதையே புலப்படுத்துகின்றது.

மேலும் ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியினை அளவிடுவதற்கான மனித உரிமைகள் பார்க்கப்படும் நிலை சர்வதேச ரீதியாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. அவ்வாறே

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையம்

வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெறும் ஒரு நியதியாகவும் மனித உரிமைகள் பார்க்கப்படுகின்றது. இதன்பொருள் சர்வதேச ரீதியாக அரசுகள், சர்வதேச அமைப்புக்கள் நாடுகளுக்கு நிதி உதவிகளை வழங்குவதற்கான முன்நிபந்தனையாக (நிதியினைப் பெறும் நாடுகள்) மனித உரிமைகளின் முறையான அமுலாக்கத்தினை வேண்டுகின்றது என்பதாகும்.

இவைதவிர மனித உரிமை மீறல்களைக் கண்டறிவதற்கும், அது பற்றி அறிக்கையிடுவதற்குமென சர்வதேச ரீதியாக அரசுகள் மற்றும் அரசுகாரா அமைப்புக்கள் செயற்பட்டுவருகின்றமை மனித உரிமைகளை அனுபவிப்பதன் நடைமுறை முக்கியத்துவத்தினையே தெளிபுபடுத்துகின்றது.

எனினும் நவீன காலத்தில் இடம்பெற்றுவரும் மோதல்கள், அரசுகளின் ஜனநாயக விரோதச் செயற்பாடுகள், உள்நாட்டளவில் அரசல்லாத குழுக்கள் எழுச்சியடைந்துள்ளமை போன்றன காரணமாக மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதற்கு வழிவிட்டுள்ளது. அந்தவகையில் உள்நாட்டு மோதல்களின் போது ஆட்கடத்தல், கப்பம்கோரல், கொலைகள், ஊடகங்கள் மீதான செய்தித் தணிக்கைகள், சிறுவர் மற்றும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, காணாமல் போதல் போன்ற மனித உரிமை மீறல்கள் இடம்பெறுவதனை அவதானிக்கலாம்.

References:

1. Agarwal, R.C, 1999, **Political Theory (Principles of Political Science)**, New Delhi: S.Chand and Company Ltd.
2. Heywood, Andrew. 1994. **Political Ideas and Concepts: An Introduction**, New Jersey: St. Martin Press.
3. Kapur, A.C. 1996. **Principles of Political Science**, New Delhi: Chand & Company.
4. Mahajan, V.D. 2009. **Political Theory (Principles of Political Science)**, New Delhi: S. Chand & Company.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பின்வருவனவற்றை ஆராய்க.
அ. மனித உரிமைகளும் நடைமுறையும்
ஆ. நல்லாட்சியின் முக்கியத்துவம்
2. சர்வதேச ரீதியாக மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் ஏற்பாடுகளை விபரித்து இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதிலுள்ள முக்கியத்துவம் குறித்துப் பரிசீலிக்குக.